

GEMEENTERAADZITTING d.d. 24 MAART 2023

=====

VOORZITTER: Goeienavond, iedereen. Bij deze open ik de gemeenteraad van 24 maart. En ik begin met een aantal mededelingen. Raadslid Filip Herman is verontschuldigd voor de gehele zitting, net als raadslid Tamara De Boey, die eigenlijk ook jarig is. Ook afwezig voor de gehele zitting. En de raadsleden Saloua El Moussaoui en Hasan Bilici sluiten later aan, tegen ongeveer 20u.00. Verder ga ik ook of wil ik ook raadslid Van Gansen van harte feliciteren met de geboorte ...

A P P L A U S

VOORZITTER: ... van Louis, een broertje voor René. En ik geef hem even het woord zoals hij dat heeft gevraagd.

VAN GANSEN: Ja, collega's, in de hectiek van een tweede keer vader zijn, ben ik mijn snoepot thuis vergeten op het aanrecht.

IEDEREEN: Oooohhhhh!

VAN GANSEN: Dus ja, heb ik besloten om te doen wat iedere goeie politieker doet. Ik ga straks een rondje geven op café. Dus als ...

A P P L A U S

VOORZITTER: Dus als de gemeenteraad gedaan is, dan gaan we allemaal naar Het Hemelrijk en dan kun je eentje op mijn kosten drinken. Voilà, dus ik sluit af met de woorden van een Vlaamse filosoof "Pascalleken, tournée générale".

VOORZITTER: Ja, dank u wel en nog eens proficiat. En dan wil ik ook zeggen, dat de interpellaties 1 en 10 worden samen behandeld en de interpellaties 11 en 13. En het toegevoegd punt 12, ingediend door raadslid Tchantra Van de Walle wordt omgezet naar een schriftelijke vraag op haar vraag. Ja, mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Dank u, voorzitter. Wij hebben gemerkt – allé, de meesten toch veronderstel ik – dat er iets bijgevoegd is bij punt 11, nl. de opdracht inzake handhaven van de ruimtelijke ordening en het leefmilieu, aanstelling intergemeentelijk samenwerkingsverband van het Land van Waas. Ik had daar graag ter inleiding toch van de schepen nog een bijkomende toelichting gewild, omdat over ruimtelijke ordening tijdens de commissie nog geen sprake was.

VOORZITTER: Ja, is dat oké als dat voor het betreffende punt gebeurt? Ja, oké. Dan zullen we het zo doen. Dan beginnen ... Nog een tussenkomst? Ja, mevrouw Luyckx?

LUYCKX: Ik had u een mailtje gestuurd met de vraag om mijn interpellatie te mogen koppelen aan het punt over het rioproject in Sinaai, omdat het daar ook over gaat. Maar ik weet niet of u mijn mail daarover gekregen hebt.

VOORZITTER: Wanneer hebt u dat gestuurd, want dat heb ik ...

LUYCKX: Al een tijdje geleden, bij de ontvangst van de agenda heb ik u ...

VOORZITTER: Ah, sorry. Dan heb ik dat ergens gemist. Ja, ik denk dat ... Oké, interpellatie 2 dan. Goed, dan ... Ja, dan ga ik dat naar voor halen. Dat lijkt ... Oké? Dan wil ik ook nog even zeggen, dat we hier bij ons ook een paar studenten hebben van het Sint-Jozef-Klein-Seminarie of het College. En meteen ook de vraag aan u richten of zij een foto mogen nemen voor hun opdracht. Dus ik vermoed ... Voilà, van u wel? Oké. Ja, we gaan van start met punt 1, notulen en zittingsverslag gemeenteraadszitting 17 februari 2023. En daarbij gaat schepen Callaert een toelichting geven. Schepen?

CALLAERT: Ja, voorzitter, onze goede krachten van bestuursadministratie lieten mij weten, dat er bij een punt van de agenda vorige maand, nl. punt 16, huishoudelijke reglementen voor de groepsopvang en de gezinsopvang, dat er de decreetgever nog een zinnetje heeft doorgestuurd. En ik ga eventjes kijken in mijn mails. Het is een heel korte aanvulling, nl. bij punt 2.2.1. Kind & Gezin nog de toevoeging "inspectierapporten kunnen ingekeken worden via ... en dan een link naar een website", om dat eventueel of als we dat punt kunnen, allé, de notulen kunnen goedkeuren, maar dat zinnetje dan nog toevoegen aan de huishoudelijke reglementen. Dat we daar geen jaar mee moeten wachten. Als dat goed is voor de raad natuurlijk.

VOORZITTER: Ik kijk even in de richting van de raad. Kan dat toegevoegd worden volgens de decreetgever? Ik zie instemmend ... Geen bezwaren? Nee. Goed, dan stemmen we over de notulen. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Dan zijn we aan punt 2, politieaangelegenheden, personeel, operationeel kader, vacant verklaren van een functie van hoofdinspecteur van politie (afdeling dringende politiehulp, interventieteams), goedkeuring. Burgemeester?

BURGEMEESTER: ... als, evenals het daaropvolgende punt rond personeel politie.

VOORZITTER: Ik zie een tussenkomst van de heer Ghesquière.

Ghesquière: Heel kort, voorzitter. Ik wou ook zeg maar gelijktijdig van de gelegenheid gebruik maken om de dienstdoende korpschef – Van de Maele Fabrice – nog eens te bedanken. Want eigenlijk in dit punt heb ik wel begrepen, dat de aandacht die er is voor de wijkpolitie inderdaad zeker en vast niet verminderd is, integendeel. Want men heeft dus effectief iemand van interventie overgeschakeld naar de leidinggevende van wijkpolitie. Uiteraard is interventie minstens even belangrijk, maar ik ben toch wel alleszins blij, omdat we er al zoveel keer op teruggekomen hebben, dat de wijkpolitie op deze manier toch zeker en vast het kader houdt en op peil blijft.

Dus ik wou u dus niet alleen hiervoor bedanken, maar ook zeg maar voor uw houding en uw bereidwilligheid telkens in verband met deze vragen. Dank u wel.

VOORZITTER: Dank u wel voor deze tussenkomst, Julien. Punt 3, politieaangelegenheden, personeel, operationeel kader, vacant verklaren van een functie van inspecteur van politie (afdeling tweedelijns politiehulp, dienst lokale recherche), goedkeuring. Gaat de raad akkoord, dat we die 2 punten tegelijk stemmen? Kan dat? Goed, dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is ook eenparig. Punt 4, gemeentebelastingen, gemeentebelasting op het niet heraanplanten van gevelde of gerooide bomen, goedkeuring. Schepen De Meester?

DE MEESTER: Ja, ik denk dat er in het verleden al heel wat mensen hier in de raad actie of vragen gesteld hebben rond het, allé of het niet heraanplanten van gevelde of gerooide bomen en het zoeken naar een oplossing. En ik ben dan ook blij, dat we toch met heel wat mensen hier in deze zaal hebben kunnen samenkomen om tot een tekst te komen of tot een voorstel te komen, waarvan ik hoop dat er een brede consensus is om op die manier het aantal niet-heraangeplante bomen tot een minimum te beperken op ons grondgebied. En dat deze belasting dan ook hopelijk zo weinig mogelijk nodig is.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Ik zie al een tussenkomst van de heer Wymeersch en de heer Huys en ook de heer Wauman. Dan geef ik eerst het woord aan de heer Wymeersch. Frans?

WYMEERSCH: Dank u, voorzitter. Ik kan begrijpen, schepen, dat u hoopt dat daar niet te veel beroep op moet gedaan worden, want ik vraag mij af hoe u dit gaat handhaven. Als ik kort mag samenvatten, is dit artikel dat u voorstelt of deze maatregel die u voorstelt vanuit het college eigenlijk nog eens een bewijs van de groene doctrine, van de groene betutteling die stilletjesaan ons strot begint uit te komen. Vroeger wisten wij welke bomen er mochten geveld worden. Er moest een kapvergunning worden aangevraagd en we werden verwittigd wanneer wij moesten heraanplanten ja dan neen. Nu is het d'office al wat gerooid of om welke reden dan ook of omlegt, moet worden vervangen op straffe van boete. Zo simpel is het. Waar zijt ge mee bezig? Waar zijt ge mee bezig? Ge kunt het één, niet handhaven en ten tweede, in de praktijk, ge weet niet wat er leeft in de praktijk. Ik heb u tijdens de commissie het voorbeeld aangehaald van een bouwgrond, die bezaaid is met letterlijk en figuurlijk met struikgewas, met bomen, berken, sparren, dennen, weet ik veel en nog andere vuiligheid. Goed, ja, dat wordt omgelegd, dat wordt gerooid. En gij gaat dan bepalen of u gaat bepalen of het college gaat bepalen of de meerderheid gaat bepalen of uw reglement gaat bepalen, dat al wat daar wordt omgelegd, terug moet worden heraan geplant op een oppervlakte, die niet meer beschikbaar is. Schepen, dit is, het is te veel van het goede. Wij gaan met volle overtuiging, want ik zeg het, in mijn aanhef heb ik het gezegd, de groene betutteling komt stilletjesaan ons strot uit – ge zult dat vanavond nog wel merken – met overtuiging tegenstemmen.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Ik geef het woord aan de heer Huys. Luk, je hebt het woord.

HUYS L.: Dank u, voorzitter. Collega's, ik moet zeggen, dat ik hier vanavond eigenlijk een beetje met een dubbel gevoel zit. Langs de ene kant ben ik en onze partij geen voorstander van nieuwe belastingen. Wie wel? Maar langs de andere kant ben ik tevreden, dat dit probleem eindelijk opgelost is. Een probleem, dat al enkele jaren en enkele collega's hier in de raad met mij hebben dat al meermaals aangeklaagd. Het blijft een jammerlijke vaststelling, dat inbreuken op de heraanplantingsplicht van bomen absoluut geen prioriteit is voor onze justitie. Hierdoor zijn de plichten, die samenhangen met de meeste kapvergunningen, zo goed als niet afdwingbaar. Laat staan, dat ze nagekomen worden. Het gevolg is, dat bosrijke gebieden ten prooi vielen van de uitgestrekte gazon. Dit is zeer duidelijk op te merken, wanneer we luchtfoto's van bv. Belsele zouden vergelijken tussen vandaag en 20 à 30 jaar geleden. Om te beginnen, verandert er niets aan de regelgeving in verband met het vellen van bomen en wanneer er wel of wanneer er niet moet heraan geplant worden. Want laat ons duidelijk zijn, als op een stuk grond een huis wordt gezet, het is logisch dat op die m² waar dat huis staat, dat je daar geen boom terug op kunt planten. En ja, ik suggereerde ook destijds een borgstelling, maar de administratie heeft er mij duidelijk van overtuigd, dat het dat niet geworden is. Met terechte argumenten, dat de werklast die erbij zou ontstaan, nog een pak hoger is dan bij het voorstel dat nu voorligt. Collega's, politiek doen is compromissen sluiten. De gulden middenweg bewandelen, waarbij zoveel mogelijk mensen zich kunnen vinden. Er waren opmerkingen van de oppositie, die terecht steek hielden. En we hebben ze dan ook opgenomen in dit voorstel. Als de oppositie gelijk heeft, ik geef dat toe, dan heeft ze ook gelijk. Maar, collega De Meyer, ik blijf er wel bij, dat ik persoonlijk – en dan spreek ik eventjes strikt persoonlijk – liever een hoger aanvangsbedrag had gezien. Dit met de bedoeling om al na een eerste aanslagbiljet reeds een afschrikking te veroorzaken. Maar goed, we zijn het voorstel dat u hebt gedaan, hebben we zonder problemen gevolgd en ik kan daar genoeg mee vinden. Want uiteindelijk worden hardleerse overtreders – en die zijn er jammer genoeg wel – worden die nu steviger aangepakt. Voor deze belasting schrijven we een opbrengst van welgeteld 0 euro in onze begroting. Simpelweg omdat we niet wensen dat we ze moeten heffen. Simpelweg omdat we wensen, dat na een vergunde kap de mensen hun plichten nakomen en opnieuw bomen aanplanten. Maar we hebben dit instrument nodig om het bedoelde beleid verder te kunnen afdwingen. Collega's, ik denk inderdaad samen met de schepen, dat het een sterk signaal zou zijn indien we dit unaniem of minstens met een zeer grote meerderheid dit punt kunnen goedkeuren. Ik dank u.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Huys. Dan geef ik het woord aan raadslid Wauman.

WAUMAN: Dank u wel, voorzitter. Wij delen ook jullie bezorgdheid over de niet-heraanplanting van bomen. Dus het is goed, dat er nagedacht wordt over initiatieven daaromtrent. Maar wij hebben toch twee bedenkingen bij het voorstel dat nu op tafel ligt.

Het eerste is, dat het eigenlijk voorbijgaat aan het echte probleem dat er is. Recent – vorige week – is er een rapport van het departement omgeving gepubliceerd en daaruit blijkt, dat 9 op de 10 kapaanvragen van bomen gewoonweg worden goedgekeurd door lokale besturen. Als men dat rapport – dat trouwens heel goed is en waar ook een analyse van BOS+ op gekomen is – als ge dat gaat inkijken, dan blijkt dat we dat met Sint-Niklaas, dat we dan bij de slechtste van de klas zitten. Want bij ons is het niet 9 op 10 kapaanvragen die worden goedgekeurd, maar 95 % van alle aanvragen. En dan zit je natuurlijk met een probleem. Als ge al die kapaanvragen van de laatste 30 jaar zou samen zetten, dan heb je een bos van 16,4 km². Een bos van 16,4 km² dat gekapt is met toelating van het stadsbestuur. Niet enkel jullie, de laatste 30 jaar in totaal. En dan is eigenlijk de echte vraag van “zouden we niet beter ervoor zorgen, dat het aantal bomen dat er momenteel staat, dat we die zoveel mogelijk behouden”. En de vraag is dus niet “wat gaan we ervoor doen dat als bomen gekapt worden, dat ze heraan geplant worden”, maar “wat gaan jullie eraan doen, dat niet langer 95 % van de kapaanvragen worden goedgekeurd, maar dat de bomen blijven staan”. Ik denk dan bv. aan het recent door jullie goedgekeurde project in het Driegaaibos. Daar stond een groot bos. Er gaat meer dan 500 m² bos gekapt worden en dat wordt omgetoverd door een park met een bloemenweide en wat gras. Ja, daar ligt volgens ons het echte probleem. Dus onze vraag, wat gaan jullie daaraan doen? De tweede bedenking die we hebben, is ja, die boetes tot 1.000 euro, voor sommige mensen zijn die aanzienlijk. Voor sommige mensen gaat dat zelfs over meer dan een maandloon. Maar voor anderen, voor kapitaalkrachtigen, voor projectontwikkelaars zoals bij dat Driegaaibos, stelt dat niets voor. Die gaan zich er niets van aantrekken of ze die boete nu krijgen of niet om die boom aan te planten en die projectontwikkelaars, ja, die verrekenen dat gewoon in hun project, in hun verkoopprijs van hun appartementen en hun gebouwen. Dus ook daar zit het probleem, want dan krijg je spijtig genoeg dat ge door die vlaktaks, dat ge kapitaalkrachtigen de mogelijkheid geeft voor gewoon verder te doen zoals vandaag en dat de gewone mensen effectief hierdoor onder druk gaan gezet worden. En dat zijn toch twee bedenkingen, die ik heb, waar ik graag een antwoord op zou willen.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wauman. Ook de heer De Meyer vraagt het woord. Jos, je hebt het woord.

DE MEYER: Voorzitter, ik heb met aandacht geluisterd ... Collega, kaprijpe bomen, die vormen eventueel een gevaar voor fietsers, voor voetgangers, voor mensen die daar in de omgeving wonen. Dus kaprijpe bomen, ja, die zullen altijd moeten gekapt worden. Als er op een bouwgrond een boom staat en het is effectief een bouwgrond waar mag gebouwd worden, ja, die boom zal moeten gekapt worden. Collega Wymeersch, ik heb met belangstelling het reglement gelezen. Struikgewas en dergelijke meer en kleinere bomen vallen niet onder het reglement. Het gaat over bomen, die een stamomtrek hebben op 1 m hoogte van 1 m.

Een paar maanden geleden kwamen we er niet onmiddellijk uit en dan hebben we inderdaad met de geïnteresseerde collega's van de commissie nog een tweede vergadering gehad. Ik denk dat dat een nuttig gesprek was, waar iedereen naar elkaar geluisterd heeft en waaruit een compromis gegroeid is. En dit compromis zullen we ook goedkeuren. Betekent dat, dat we over elk element even enthousiast zijn, dat is nog iets anders. Ge kunt u vragen stellen bv. over het bedrag van de boete, maar laat het duidelijk zijn, iedereen die het reglement naleeft en tijdig heraanplant, zal geen boete moeten betalen. Het enige wat ik nog zou willen vragen, schepen, maar u hebt er ook positief op geantwoord, dat is dat er na enkele jaren ingebruikname van dit reglement hoe dan ook een evaluatie komt om eventuele onvolmaaktheden weg te werken.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer. Dan geef ik het woord aan schepen De Meester.

DE MEESTER: Ja, jammer genoeg is demagogie de PVDA weer niet vreemd vanavond, maar goed. Ik denk dat iedereen, die al in de voorbije jaren in het college gezeten heeft of die de vergunningen, die uitgereikt worden, erop nakijkt, weet dat bij het vellen van bomen of bij de aanvraag voor het vellen van bomen, dat er steeds met zeer veel zorg gekeken wordt naar de toestand van die boom en dat er met zeer veel zorg gekeken wordt of het wenselijk is of het aangewezen is dat er een velling kan gebeuren of niet. Ik denk dat het omgekeerde beweren, dat dat echt de waarheid serieus onrecht aandoen zou zijn of is eigenlijk hé. Want er zijn hier mensen, die dat gedaan hebben. Nog een suggestie, altijd welkom in de commissie. We hebben het eens besproken in december, we hebben het besproken deze maand. Altijd welkom. Dat dossiers inhoudelijk bespreken voor een gemeenteraad kan inderdaad helpen. Maar goed. Dus dat wat dat eerste puntje betreft. Wat het tweede puntje betreft, het is heel duidelijk dat mensen hier alle kansen krijgen en er ook op gewezen worden op verschillende momenten, zodat ze zich in regel kunnen stellen hé. Het is onze bedoeling, dat mensen zich in regel stellen. Het is onze bedoeling, dat bomen heraan geplant worden. Het is, zoals dat inderdaad Luk ook zei, het is niet de bedoeling dat we hier een belasting innen. Het is de bedoeling dat die bomen heraan geplant worden. En ik denk dat dat ook of allé, ik mag hopen dat dat ook voor u de doelstelling is.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Mijnheer Wauman?

WAUMAN: Het is toch spijtig, dat er nooit eens serieus kan geantwoord worden en dat er altijd onnozelen moet gedaan worden hé. Maar als het dan gaat over wat jullie de laatste maanden, als het gaat ... In Driegaaibos, allé, schepen, euh collega De Meyer, vanzelfsprekend moeten bomen, die een gevaar zijn voor voorbijgangers en fietsers, gekapt worden. Dat is niemand die dat in vraag stelt. Wij hebben trouwens in het kader van het Driegaaibos trouwens duidelijk aangegeven, dat we begrip hebben voor die scheefstaande bomen, dat die ook gekapt zouden worden, maar het gaat over een heleboel andere bomen die eveneens gekapt worden en waar geen enkele goede reden was om die te kappen, ook niet volgens het verslag.

Er stond enkel maar, dat ze moesten gecompenseerd worden, maar een goede reden voor gekapt te worden, was er niet. Hetzelfde was trouwens het geval met het Lindenpark. Maar ik heb geen enkele reactie trouwens inhoudelijk gehoord over het feit, dat mensen die kapitaalkrchtig zijn of projectontwikkelaars met dit systeem op geen enkele mogelijke manier gemotiveerd zullen zijn voor effectief tot heraanplanting over te gaan. Het is spijtig, dat daar geen onderscheid gemaakt wordt tussen particulieren op dat vlak en/of op basis van inkomen of grootte van het project. Dat kan ik enkel betreuren. Om die reden zullen wij ons onthouden bij de stemming die nu volgt.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wauman. Dan mijnheer Huys heeft nog het woord gevraagd en ook mijnheer De Meyer.

HUYS L.: Mijnheer Wauman, mijnheer Wauman, wat is de prijs van een schop en wat is de prijs van een boom? Veel minder dan 1.000 euro hé. Dus ik denk als ge een grond kunt kopen, bomen kunt kappen en geen geld meer hebt om uw bomen te heraanplanten, dan weet ik het echt niet hoor. Dan weet ik het, ja, dan zijt ge mij volledig echt kwijt. Dan zijt ge mij echt volledig kwijt. De prijs van een boom en een schop, sorry hoor, dat valt echt wel best mee.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Huys. Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Ja, ik ga de discussie niet heropenen over Driegaaienbos, maar misschien, collega, mijn tussenkomst toch eens herlezen, zodanig dat ge niet bepaalde zaken insinueert welk standpunt we toen ingenomen hebben.

WAUMAN: Dat heb ik niet gedaan.

DE MEYER: Zoveel te beter. Daarenboven, voor het afdwingen van hebt ge ook altijd een stedenbouwkundige verordening, waar ge bepaalde voorwaarden kunt aan verbinden en waar ge ook mogelijk handhaving kunt aankoppelen. Dit ter aanvulling.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer De Meyer. Dan stel ik voor, dat we overgaan tot stemming over dit punt. Wie stemt voor? Dat is meerderheid, Vooruit en CD&V. Wie stemt tegen? Dat is Vlaams Belang. Wie onthoudt zich? Dat is PVDA. Punt 5, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, Centrummanagement Sint-Niklaas vzw, jaarrekening 2022, goedkeuring. En daaraan verbinden we ook punt 20, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, Centrummanagement Sint-Niklaas vzw, algemene vergadering en bijzondere algemene vergadering, kennisneming agenda's en bepaling mandaat vertegenwoordiger. Punt 20 daar hoeven we niet te stemmen. Ik geef het woord aan schepen Somers hierover.

SOMERS: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ja, zoals in punt 5 werd de jaarrekening toegelicht van 2022. En dan zal hier nu nog de agenda van de algemene vergadering en de bijzondere algemene vergadering ter opheffing van het Centrummanagement ja, ligt ook voor via punt 20.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Waren hier vragen? Ik zie geen vragen. Dan kunnen we overgaan tot stemming over punt 5. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Dus punt 20 is ook behandeld, maar dat is dan niet om te stemmen.

JOKE: ... (onverstaanbaar)

VOORZITTER: Ah ja, sorry. Ja, er moet toch gestemd worden hoor ik hier. Omdat de bepaling van het mandaat en kennisneming van de agenda erbij staan. Zijn daar vragen? Oké, goed. Wie stemt voor? En ook dat is eenparig. Dan zijn we gekomen aan de punten 6, 7 en 8. Drie punten die te maken hebben met verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, autonoom gemeentebedrijf 't Bau-huis. Punt 6, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, autonoom gemeentebedrijf 't Bau-huis, jaarrekening 2022, advies. Punt 7, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, autonoom gemeentebedrijf 't Bau-huis, overdracht krediet naar de stad, goedkeuring. En punt 8, zakelijke rechten, AGB 't Bau-huis, overdracht van rechtswege, goedkeuring en vaststelling voorwaarden. Ik geef het woord aan de schepen.

SOMERS: Ja, dank u wel, voorzitter. Dus ook voor 't Bau-huis de jaarrekening van 2022. Dan punt 7 heeft betrekking op de overdracht van de resterende kredieten van 't Bau-huis naar de stad. En dan punt 8 gaat dan eigenlijk over de overdracht van de gebouwen en de gronden naar de stad toe. Ik weet niet of daar bijkomende vragen zijn.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Waren hier vragen of opmerkingen? Geen opmerkingen. Kan de raad ermee akkoord gaan, dat we deze drie punten samen stemmen? Ja? Goed, dan gaan we over tot de stemming. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 9, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, Intergemeentelijke Samenwerking Westlede, buitengewone algemene vergadering: kennisneming agenda en bepaling mandaat vertegenwoordiger. Waren hier vragen over? Dan gaan we over tot stemming. Wie stemt voor? En ook dat ... Ja, de bepaling van de agenda en mandaat vertegenwoordiger moet gestemd, ja. Dus eenparig heb ik gezien. Punt 10, Eerstelijnszone Zuid-West Waasland vzw, dagelijks bestuur, voordracht lid, goedkeuring. Waren hier vragen? Geen vragen? Dan gaan we over tot stemming. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 11, opdrachten inzake handhaven van het leefmilieu, aanstelling intergemeentelijk samenwerkingsverband van het Land van Waas, goedkeuring. Schepen De Meester?

DE MEESTER: Ja, het is inderdaad zo, we hebben in de commissie de toelichting gekregen enkel voor de handhaving in verband met leefmilieu, hé, met de ... Maar daar is de vraag gekomen vanuit de administratie of wij ineens ook rond ruimtelijke ordening zouden kunnen goedkeuren. Niet omdat we daar op dit moment gebruik van wensen te maken, maar omdat we dan die mogelijkheid hebben op het moment dat het zich zou voordoen.

Dus we hebben eigenlijk de bespreking gedaan op basis van alleen de discipline leefmilieu, maar vanuit de administratie is de vraag gekomen van “kijk, is het niet, zou het niet zinvol zijn om ook die mogelijkheid achter de hand te hebben voor ruimtelijke ordening”. Niet om vandaag daar gebruik van te maken, maar op het moment dat we daar gebruik van zouden moeten maken. Eigenlijk hetzelfde als bij leefmilieu, zoals we dat besproken hebben in de commissie. Het is niet de bedoeling om daar structureel te gaan, die opdrachten te gaan doorschuiven naar Interwaas. Het is wel de bedoeling om ingeval van ziekte, van afwezigheid, van een urgente noodzaak om bijkomende capaciteit te hebben, die mogelijkheid achter de hand te hebben. Dus vandaar deze uitbreiding. Die is jullie per mail – maar dat was inderdaad nogal summier – per mail ook toegestuurd, die aanpassing. Ik hoop dat we daar, allé, dat dat mogelijk is. Als dat niet mogelijk is, dan doen we het alleen voor leefmilieu en dan moeten we nog eens op een later moment terugkomen voor ruimtelijke ordening. Maar eigenlijk is het exact dezelfde redenering.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Mijnheer Wymeersch vroeg het woord. Frans?

WYMEERSCH: Dank u, voorzitter. Collega's, ik stel vast en u waarschijnlijk met mij – dat hoop ik ten minste – dat al langsom meer bevoegdheden, taken worden overgeheveld van de gemeentelijke bevoegdheid naar de bevoegdheid van de intercommunale. En wij vinden dit een kwalijke zaak. En toen wij de toelichting kregen wat betreft het punt in verband met leefmilieu tijdens de commissie en de uitleg van de schepen was “ja, kijk, wij worden ook binnen de intercommunale geconfronteerd met een aantal relatief kleinere gemeenten, die wellicht niet de mogelijkheid hebben om iemand aan te duiden of aan te wijzen, die voor zulke taak kan instaan en die moeten dan beroep kunnen doen op iets anders, in casu in dit geval de intercommunale”, dan is dat voor ruimtelijke ordening minder het geval, omdat ruimtelijke ordening ten eerste denk ik een ruimere opdracht is en ten tweede, veel gevoeliger is mijns inziens voor bepaalde overtredingen. Als ik er dan van uitga, dat wij een stad zijn met meer dan 80.000 inwoners, met een bepaalde toch ruime oppervlakte, dan stel ik mij de vraag of een stad met zulke taken en met zulk takenpakket en met zulk personeelskader, niet in staat is om zelf die bevoegdheden uit te oefenen. Niet van leefmilieu, niet van ruimtelijke ordening. En het kan best zijn, schepen, dat u zegt van in uitzonderlijke gevallen als wij een tekort hebben aan personeel of als dit of als dat. Kijk, zulke belangrijke bevoegdheden – milieuovertredingen, overtredingen op de decreten ruimtelijke ordening – zijn niet van dien aard dat wij in de onmogelijkheid zouden zijn om die zelf te bekijken en te handhaven, ten eerste. Ten tweede, dit – zoals in mijn inleiding gezegd – in het kader dat wij veel te veel bevoegdheden overhevelen naar intercommunale – wij hebben al ruimtelijke ordening, dit, wij hebben sociale woningbouw, noem het op – wel, een aantal bevoegdheden die eigenlijk perfect door de stedelijke administratie en door de stad zelf kunnen worden uitgeoefend, hebben wij de laatste decennia overgeheveld naar de intercommunale. Dit moet stoppen.

Ik denk dat het stilaan zelfs tijd wordt voor de omgekeerde beweging. Daarom zullen wij dit niet goedkeuren.

VOORZITTER: Ik zie dat ook raadslid De Meyer ... euh, eerst de heer Van Gansen het woord vraagt en dan ook raadslid De Meyer. Kristof, je hebt het woord.

VAN GANSEN: Heel kort, niet inhoudelijk over dit punt. Maar ik wou kort aansluiten bij wat collega Frans Wymeersch zei over het doorgeven van bevoegdheden naar intergemeentelijke samenwerking. Ik zit zelf in geen enkele intercommunale, maakt ook niet uit, maar dat zorgt er wel voor dat ik als gemeenteraadslid altijd maar vreemder naar die intergemeentelijke samenwerkingen kijk. En zeker, ik had twee maand geleden hier een tussenkomst gedaan over de mogelijke wens van een Canon van het Waasland. Ik ben nu al twee maand aan het zoeken naar een datum om gewoon maar met die intergemeentelijke samenwerking erover te kunnen overleggen. Dus ik wil maar zeggen, bevoegdheden doorgeven uit uw gemeenteraad naar een andere, dat heeft ook consequenties. Maar het gaat hier niet over. Ik wil gewoon het signaal algemeen meegeven. Voilà, bij deze.

VOORZITTER: Dank u wel ...

DE MEESTER: Ja, want ik wil het toch nog eens herhalen wat ik in mijn inleiding gezegd heb. Het is hier geen overdracht van een bevoegdheid hé. We houden die bevoegdheid. Wat hier voorligt – en dat is ook in de commissie denk ik vrij duidelijk toegelicht – is wat we in het verleden al gehad hebben op een moment dat een personeelslid uit dienst gaat, zit ge in een bepaalde periode met een onderbemanning van die dienst. En dan is het niet wenselijk, dat in die materies, dat de handhaving vermindert. Het is net de bedoeling dat dat dan doorloopt. En het is voor zo'n momenten, dat we dit instrument zouden kunnen gebruiken. Het is niet zo, dat allé, ook het handhaven van die verschillende domeinen, dat is ook geen job die iedereen zomaar, dat geeft ge niet zomaar door. Dat is een vrij specifieke materie. Allé, dus in die zin is het zeker niet de bedoeling om hier een bevoegdheidsoverdracht te doen of een overdracht van een bepaalde taak. We houden die zelf. We besparen er niet op ons personeel. Maar het is wel de bedoeling, dat op het moment dat we eventjes een probleem hebben, dat we er beroep op kunnen doen. Dat is eigenlijk het enige.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Ik geef het woord aan de heer De Meyer en daarna aan de heer Wymeersch. Jos?

DE MEYER: Ja, terechte tussenkomst van collega Van Gansen naar dit punt terug. In de commissie hebben we er al op gewezen, mocht dit een systematische overheveling zijn van bevoegdheden, dat we het er uiteraard niet met eens zijn. Maar als het uitsluitend gaat over noodsituaties, bv. enkele collega's zijn ziek, dan moeten de dossiers verder kunnen doorgaan. Idem voor ruimtelijke ordening.

Om misverstanden achteraf in interpretaties te voorkomen, er wordt nu een elementje van ruimtelijke ordening toegevoegd, schepen, zou ik ook vragen om expliciet in het reglement op te nemen – dat we goedkeuren – te zeggen dat dit uitsluitend het geval is bij noodsituaties. Zodanig dat er op dat vlak geen misverstanden zijn.

VOORZITTER: Euh, ik geef eerst nog het woord aan de heer Wymeersch. Daarna terug aan de schepen.

WYMEERSCH: Ik vind dit, ja, voorzitter, schepen, ik vind dit van de collega een plausibele opmerking. Maar die staat in schril contrast met een misschien slip of the tongue van de schepen daarjuist in zijn antwoord, toen hij zei “als we worden geconfronteerd met een ontslag, met dat er dus blijkbaar niemand meer is op een bepaald ogenblik, dat we dan beroep ...”, dan gaat het niet over een niet te voorziene situatie, ten eerste. Ten tweede, door de deur open te zetten voor niet te voorziene situaties opent u ook meteen de deur – want het is toch zo gemakkelijk – om inderdaad daar blijvend beroep op te doen. Als u dat niet kunt oplossen, schepen, collega’s, als men dat niet kan oplossen, dan moet u niet kijken naar intercommunale, maar dan moet u kijken naar uw eigen personeelsbeleid en dat moet daar dan bijgestuurd worden.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Mijnheer Van der Coelden?

VAN DER COELDEN: Ik ben daarjuist niet tussengekomen over de bomen en ik ga dat nu ook niet doen. We gaan dit goedkeuren. We hebben er vertrouwen in, dat het stadsbestuur als die handhaving ter beschikking wordt gesteld via Interwaas, er op een wijze manier mee zal omgegaan worden.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van der Coelden. Schepen?

DE MEESTER: Ja, ik zou nog lang op Frans zijn voorbeelden kunnen ingaan en situaties, waarbij dat mensen zelf de organisatie verlaten en dergelijke of zelf vragen om naar een andere dienst te gaan. Dat zijn wel situaties, waarbij dat ge dan niet op kunt anticiperen en de aanwervingsprocedures voor dit soort functies zijn vaak of allé, niet de procedure, maar het zoeken naar een kandidaat is vaak niet evident hebben we in het verleden jammer genoeg al moeten merken. Ik denk dat dan beroep doen op een andere publieke partner, dat dat een galante oplossing is. Ik denk trouwens daarnaast, dat als het gaat, allé, ik vind het zelfs niet wenselijk om dit soort bevoegdheden, allé, ik denk dat het voor een centrumstad als Sint-Niklaas logisch is, dat ge dit soort bevoegdheden zelf in de hand houdt. Maar om te antwoorden op mijnheer De Meyer zijn opmerking, denk ik dat het ook de gemeenteraad is, die de personeelsformatie bepaalt. Dus in die zin is de gemeenteraad ook op die manier baas om die bevoegdheid ook in handen te houden. Dus ik weet niet of die koppeling nodig is, maar de doelstelling, denk ik, is helder. Er ...

DE MEYER: Als u wenst, dat we dit mee goedkeuren, dan vraag ik u om in alle duidelijkheid en in alle transparantie dat mee op te nemen - er moet nu toch een kleine aanpassing gebeuren voor wat betreft het element ruimtelijke ordening – om erbij te schrijven “in noodsituaties” in beide reglementen. Ik denk dat we vertrouwen hebben in de stadsdirecteur om dat in goede orde te laten verlopen. En het beantwoordt eigenlijk aan de geest van de bespreking in de commissie. En het beantwoordt ook aan de geest van de bespreking die we hier hebben. Maar ik wens achteraf foute interpretaties te voorkomen.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer De Meyer. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, collega's, ik stel voor om niet in te gaan op de suggestie van collega De Meyer. Ik weet dat ze zeer goed bedoeld is, maar vanuit – ik ben ondervoorzitter van Interwaas – ja en vanuit Interwaas doen wij op verzoek van de gemeenten verschillende, verschillende taken, die in opdracht en op vraag van de gemeente voor korte of langere termijn worden toebedeeld. En dat hangt af van de omschrijving van de tijd en van de opdracht. En deelopdrachten. Dus om nu hier te gaan improviseren en we zeggen ja, we doen dat enkel voor noodsituaties. Ja, wat zijn noodsituaties? Ik stel voor om daar niet op in te gaan. We moeten hier niet gaan improviseren.

DE MEYER: Burgemeester, hebt u nu het woord genomen als ondervoorzitter van Interwaas of als burgemeester van deze gemeenteraad?

BURGEMEESTER: Ik heb hier geantwoord als burgemeester van de stad Sint-Niklaas, maar ik heb er ook aan toegevoegd, dat ik ondervoorzitter ben van Interwaas, omdat ik van binnenuit – zoals een aantal collega's, die ook in de raad van bestuur zitten – ook wel weten hoe de werking is en hoe andere steden en gemeenten een beroep doen op Interwaas voor deze en soortgelijke opdrachten.

VOORZITTER: Dank u, burgemeester. Mijnheer De Meyer, wou u nog iets zeggen?

DE MEYER: Dan gaan we een half minuutje schorsen voor onze stemhouding te bepalen. Burgemeester, ge moet dat begrijpen. Als we bepaalde afspraken maken binnen de fractie en dan moet ge niet een diepe zucht geven. Het is normaal dat ik niet alleen de stemhouding van onze fractie bepaal.

VOORZITTER: Dus u vraagt de schorsing? Ja, een half minuutje schorsing.

SCHORSING

VOORZITTER: ... en geef ik het woord aan de heer De Meyer. Jos?

DE MEYER: Ja, onze interventie was constructief bedoeld om achteraf misverstanden te voorkomen. Als die niet kan aanvaard worden, zullen we ons spijtig genoeg onthouden.

VOORZITTER: Oké. Dank u wel voor deze verklaring. Dan gaan we over tot de stemming. Wie stemt voor? En dat is meerderheid, Vooruit. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat is Vlaams Belang, CD&V en PVDA.

BURGEMEESTER: Nee, nee, nee.

VOORZITTER: Jullie stemmen tegen? Tegen ja. Vlaams Belang tegen. En wie onthoudt zich? CD&V en PVDA. Ja, maar ge moet op tijd hé, op tijd hé, jongens. Punt 12, stedelijke openbare bibliotheek, beheercommissie vervanging lid, goedkeuring. Schepen Baeyens?

BAEYENS: Dat is u-i-t-gebreed toegelicht.

VOORZITTER: Zijn daar vragen? Dan gaan we over tot stemming. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 13, zakelijke rechten, Vrouw Mariastraat, verlegging gracht en verbreding fietspad, overeenkomst innemingen 1, 2 en 3, goedkeuring. Schepen Hanssens?

HANSSENS: Ja, uitgebreid toegelicht in de commissie.

VOORZITTER: Zijn daar vragen? Nee? Dan gaan we over tot stemming. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 14, zakelijke rechten, stadsverkaveling Clementwijk, verkoop loten 3, 4, 6 en 21 aan de Waasse Landmaatschappij, aanpassing procedure verkoop, goedkeuring.

HANSSENS: Ja, ook toegelicht in de commissie.

VOORZITTER: ... (geen opname).

HANSSENS: Nee, ik luister met belangstelling naar raadslid Luyckx.

VOORZITTER: U hebt het woord.

LUYCKX: Amai. Ja, schepen. Als ik, ik heb mijn punt, mijn interpellatie ingediend voor ik de agenda gezien had, anders had ik waarschijnlijk ineens tussengekomen bij dit punt. Het zijn eigenlijk meer een aantal opmerkingen, die mij ter oren gekomen zijn. Ja, het is natuurlijk een project dat al zeer lang duurt en er zijn een aantal dingen, die dat mensen op hun systeem beginnen werken. En daarom dat ik dat eigenlijk toch nog eens even onder de aandacht wou brengen. Wat mij bv. gemeld wordt, dat is over de signalisatie, dat die borden – dat zijn over het algemeen witte borden – daar staat dan een lijst op met straten, met pijlen erbij, hoe je moet rijden, maar die borden die staan eigenlijk vlak voor de straat die eventueel genomen kan worden om ergens naartoe te gaan. Met als gevolg bv. op de Hulstbaan, dat dan mensen vertragen omdat die letters vrij klein zijn, omdat al zeker als je daar niet bekend bent in de buurt, dan blijken daar toch wel mensen te zijn die daar rondjes rijden, die moeten terugkeren, dat soort zaken. En ja, dat zijn zaken die mij wel gemeld werden. In de Leestraat zelf, waar ik zelf woon, moet ik zeggen dat ik eigenlijk, die straat is afgesloten, daar staat aan het begin van de straat ter hoogte van de Hulstbaan een, ja, is dat eigenlijk half afgesloten. Nu, afhankelijk van welk soort verkeer dat daar langskomt, dan krijgt die versperring pootjes. Dan begint dat te verschuiven. Maar er staat eigenlijk toch ook wel vrij goed vermeld, dat ze niet verder door kunnen. Dat daar verder door een versperring is. Nu, ik weet niet waar al die auto's naartoe gaan, maar eigenlijk is er op dit ogenblik niet veel verschil met voordat de werken hun aanvang hadden. Nu, dat is natuurlijk voor mijn deur. Dat is gemakkelijk om vast te stellen. Maar ik vraag me echt af waar al die auto's blijven, want die ...

Ja, vanaf half 7 's morgens weet ik terug of het erg is op de autostrade, file is ja of neen. Ja en dan die barenen. Er zijn mensen die daar zeer tevreden over zijn. Die een toestemming gekregen hebben om daar voorbij te gaan. Er zijn andere mensen, die daar iets minder tevreden mee zijn. Er zijn klachten, dat vooral in het weekend als ze dan telefoneren om daar door te kunnen, dat dat moeilijk is, dat dat soms lang duurt. En dan ook mensen die aangeven, dat er eigenlijk een beetje misbruik van gemaakt wordt. Dat er bv. mensen zijn, die dan zeggen ja, maar ik heb een paard aan de andere kant staan, die dan een toestemming krijgen om voorbij die barenen te gaan, maar dat paard blijkt dan ja, ...

... (?): Ook pootjes gekregen te hebben.

LUYCKX: Misschien aan de muur te hangen, maar in ieder geval niet ergens in een wei te staan. Natuurlijk, ik weet, ik besef ook wel dat dat misschien moeilijk is om te controleren, maar het zijn toch wel dingen die mij gemeld worden. En dan ja, de zichtbaarheid van eventuele horeca en andere zelfstandigen, die daar in de straten zelf of in de omgeving zitten. Nu zou het zo zijn, dat die mensen niet mogen of gevraagd is om zelf geen bewegwijzering te doen. Nu, dat maakt dan, dat er een aantal zelfstandigen zijn, die dan een bord hangen niet op het grondgebied Sint-Niklaas, maar dan in Eksaarde of Lokeren en die daar dan een bord hangen. Mensen rijden er dan naartoe en dat bord hangt alleen maar daar en dan weer, ja, waar moeten ze dan naartoe. Dat blijkt dus moeilijk te zijn. En dat schept ook wel wrevel uiteraard hé. Want ja, die mensen die moeten hun brood verdienen en ja, dus ik krijg daar toch wel vrij veel commentaar op, dat die bewegwijzering niet goed is en dat ze dus eigenlijk een beetje op hun honger blijven zitten, omdat ze daar zelf niets aan mogen doen. Dat waren de bemerkingen, die ik daarover gekregen heb.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Luyckx. Dan geef ik het woord aan schepen Hanssens.

HANSENS: Ja, dank u wel voor de opmerkingen. Ze komen niet als verrassend over, moet ik eerlijk zeggen. De werken zelf – en we vergeten dat soms – de rioleringswerken zijn nog maar recent begonnen, allé recent, ze zijn al een tijdje bezig, maar eigenlijk ja, is de buurt al in werf sinds maart 2022. Sinds het begin van de nutswerken. Dus dat is al een hele periode, dat er voorbij is en dat de buurt in werf ligt. De witte borden, die we geplaatst hebben, die werken met kleurencodes om mensen te wijzen naar een deel van het project en hoe ze daar geraken aan een deel van een project. Het moet natuurlijk ook gezien worden als een extra service en niet echt als een wegbewijzingsprogramma. Wat wil ik daarmee zeggen? We hebben geprobeerd met deze werf iets nieuws te doen. We hebben dat denk ik nog nooit gedaan ergens op een werf in Sint-Niklaas, maar we hebben geprobeerd om de stukken van de werf, hoe dat ze in fasering worden uitgevoerd, ook een kleurencode te geven. En die kleurencode komt overeen met echt een vast stuk van de werfzone. En ze moeten eigenlijk gebruikt worden met communicatie vanuit de bewoners zelf of vanuit de handelaars zelf.

Dus een handelaar moet eigenlijk meegeven aan zijn klanten – dat is eigenlijk het ondersteunende dat we willen geven – meegeven aan zijn klanten van “kijk, ik zit in de bruine zone of ik zit in de blauwe zone of ik zit in de gele zone, ik zit in de rode zone”. En dat weggebruikers dan die codes volgen. Dus die pijlen op die borden worden dus ook constant aangepast naargelang de fase waarin de werken zitten. En die interactie, die moet natuurlijk goed werken. De communicatie met klanten wil daar het volle voordeel uithalen. Voor de bewoners van Sinaai is er een brochure verspreid, waar ook is uitgelegd van wie zit in welke zone, om op die manier altijd – als ge weet welke kleurencode dat de zone heeft – dat ge altijd daar kunt geraken. Voor mensen die van iets verder komen en daar volg ik volledig in, is dat natuurlijk ja, vaak iets nieuws en volgen ze dat niet. Het is iets nieuws dat we uitgeprobeerd hebben en dat moet natuurlijk geëvalueerd worden. En we zijn dat ook van plan na de volgende fase van de Hellestraat, als die is afgelopen. Ja, met betrekking tot de Leestraat, daar staat een C3 op de Hulstbaan. Dat wil zeggen van eigenlijk moogt ge er niet in, tenzij dat ge lokaal verkeer zijt. Maar er is natuurlijk nog wel wat lokale bestemmingen, niet in het minst de lagere school die daar aanwezig is in de Leebrugstraat, waar wat volk naartoe gaat. En we moeten toch eerlijk toegeven, dat er nog wel wat sluiptwegen zijn, die via de Leestraat naar andere bestemmingen kunnen gaan. Maar in principe als straks de werken beginnen op het kruispunt Zwaanaardestraat/Leebrugstraat zal er helemaal geen doorgaand verkeer meer kunnen zijn naar de Leestraat. En dan komen we bij de slagbomen. En ook het vergunningenbeleid. Er zijn maximum 500 vergunningen te geef door de slagbomen. Dus we zijn daar heel zuinig op. Dat gaat over mensen die in de buurt wonen, die dat krijgen. Handelaars die in de zone zitten en handelaars die een regelmatige activiteit hebben in de werfzone zelf. En we zijn daar inderdaad heel zuinig op, maar anderzijds zijn wij ook niet – hoe moet ik zeggen – de FBI of de CIA of de staatsveiligheid, waarbij we de claims die mensen maken tot op het bot uitzoeken. En er zijn een aantal categorieën waar je van kan zeggen, een aantal categorieën van aanvragen waar je van kan zeggen van ben je daar niet te flexibel op en moet je daar een stukje verder inkijken. En dan gaat het vaak over mantelzorgers, mensen die iemand hebben die aan de overkant van de bareel iemand hebben waarvoor ze zorgen en waarvan ze zeggen van ja, ik moet daar snel kunnen geraken. Als ik rond moet rijden, dan verlies ik misschien veel te veel tijd. Het gaat over loonwerkers. Loonwerkers die met zware voertuigen rijden, die ge niet wilt dat ze overal rondrijden. Gebruiken zij hun telefoonnummer voor personenvervoer al dan niet, dat kunnen we niet controleren, want het gaat per gsm-nummer. En nog een aantal van die categorieën. En daar zijn we wel wat, ja, flexibel in. Is er een geldige reden om een toegang te vragen, dan hebben we dat toegestaan. Wordt dat dan altijd gebruikt waarvoor dat het dient, iets moeilijker om te controleren. En daar zou ik toch wel een goeie balans tussen regel en praktijk willen toepassen. En dan komen we op uw laatste vraag, als zouden horecazaken of handelszaken geen plakaatjes mogen hangen op het openbaar domein?

We laten dat eigenlijk in principe nooit toe, omdat dat ja, ook de echte bewegwijzering of signalisatie een beetje troebel maakt of ja, hoe moet ik zeggen, onduidelijk maakt. Maar we hebben in het verleden toch wel heel flexibel omgegaan met die vraag om dat te doen. Moesten er zaken zijn of ja, redenen zijn waarom dat het verwijzingssysteem met de witte borden niet werkt voor deze bepaalde handelaars en ze denken dat ze dat moeten of kunnen doen, wil ik echt wel in dialoog gaan met die mensen om te kijken of we toch geen andere oplossing daarvoor kunnen vinden. Dus altijd welkom bij mij. Het vooruitzicht is, dat we nog op deze as Zwaanaardestraat/Keizerstraat gaan werken tot het einde van dit kalenderjaar, dus tot het einde van 2023. Op die moment wordt wel de ganse as terug opengezet en is eigenlijk de ja, de bareel niet meer nodig. Dus het is nog wel een eindje, maar er is wel een einde in zicht.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Ondertussen hebben ook nog raadslid Wauman en raadslid Van Peteghem het woord gevraagd. Dus Chris Wauman eerst, u hebt het woord.

WAUMAN: Niet ondertussen, maar ik had het woord al voor de schepen gevraagd, maar geen enkel probleem. Ik ben ook gecontacteerd, schepen, door enkele buurtbewoners. En ik ben ook recent eens ter plaatse gaan kijken voor de situatie beter te kunnen inschatten. En de opmerkingen worden eigenlijk, kan ik eigenlijk indelen in drie categorieën. Het eerste ... het eerste puntje is met betrekking, blijkbaar is daar veel schoolgaande kinderen die vanuit Sinaai, Zwaanaardestraat enerzijds in mindere mate richting het klein schooltje in de Leebrugstraat rijden, maar vooral richting Eksaarde naar de middelbare school die daar is. En het probleem stelt zich blijkbaar, dat als die met hun fiets daar door die Zwaanaardestraat, dat nu ja eigenlijk – en dat is normaal - het is een modderpoel, die straat ligt open, alle begrip voor, maar als die kinderen daar doorrijden, dan zijn die machines en die kranen daar wel gewoon aan het werken en aan het ronddraaien. En dat leidt blijkbaar af en toe toch tot gevaarlijke situaties, waar mensen zeggen dat ze echt hun hart vasthouden, dat daar in de nabije toekomst geen ongelukken gebeuren. Ik vroeg mij af of in het kader van het charter van werfverkeer dat we hebben, waar dat voor onze stad zelf geldt, dat er normaal gezien in de buurt van scholen geen werfverkeer mag zijn in de spitsuren of dat een gelijkaardige situatie niet in de Zwaanaardestraat van toepassing zou kunnen zijn voor daar de fietsveiligheid van ja, bij aanvang van 't school en bij afloop toch iets meer te kunnen garanderen? Dat is een open vraag en iets dat de mensen daar aangeven. Een tweede punt dat ze zeiden, is dat er toch, ik heb enkele voorbeelden gezien van communicaties die er gebeuren aan de buurtbewoners. Dus er gebeurt wel communicatie, maar toch zijn er blijkbaar regelmatig mensen die verrast worden dat er plots een deel van hun oprit net daarvoor opengebroken ligt, waardoor ze met de auto niet kunnen doorrijden op momenten dat ze van die periode niet specifiek een brief zouden gehad hebben. Dat is wat men mij meldt. Ik woon daar niet, dus ik kan dat zelf natuurlijk niet verifiëren. Ik heb brieven gezien, dat er wel melding is. Maar blijkbaar zijn er daarnaast nog situaties dat ze plots voor vaststaande feiten worden gesteld.

De vraag was ook, in de Zwaanaardestraat, waar die werken zijn op die momenten dat ze aangegeven worden, je kan niet bij je auto tot aan je oprit – nogmaals, de straat wordt opengebrouwen, dus alle begrip – maar of er een iets duidelijker communicatie kan komen waar ze dan wel hun auto kunnen parkeren. Want blijkbaar is daar niet altijd genoeg duidelijkheid omtrent. Ik heb ook heel veel frustraties doorgerekend rond die baren. Ik denk dat de mensen daar wel, allé, nee, ik heb begrip ervoor dat jullie dat doorgaand verkeer en vanwege de werkveiligheid ook wouden voorkomen. Maar mijn vraag was, u zei daarstraks van “er zijn 500 uitzonderingen mogelijk dat mensen wel toelating krijgen om daardoor te gaan”, eveneens voor buurtbewoners. Die buurtbewoners uit de Zwaanaardestraat, die waren daar precies niet van op de hoogte, want die stelden dat zij niet speciaal een toelating hebben. Dus ik vroeg mij af aan welke voorwaarden ... Zijn het alle bewoners van de Zwaanaardestraat, Keizerstraat, Leebrugstraat die door de bareel mogen of enkel in specifieke omstandigheden? Of u dat even kon verduidelijken, zodat ik die buurtbewoners ook het juiste antwoord kan geven.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wauman. Dan geef ik het woord aan de heer Van Peteghem. Gaspard?

VAN PETEGHEM: Ja, in de eerste plaats, het zijn werken van een grote omvang, Carl. En er zijn natuurlijk al heel wat punten aangehaald. Maar ik wil toch wel zeggen, dat onze afgevaardigde van het stadsbestuur vooral zijn best doet, ook als er problemen zijn, wat betreft de bewoners. Die direct inspeelt op de vragen. Nu bv. het fietspad is nu gegoten, waarbij dat ge uiteraard mensen hebt die niet op hun oprit kunnen. Waarbij dat er ook een niveauverschil is. Ook dat zal wel aangepast worden. Maar daar is toch onze afgevaardigde van de stad, die dat samen met de aannemer, die toch wel goed werk levert, denk ik, oplost. Ik denk, ja, dat zijn dingen die natuurlijk op die moment niet gemakkelijk zijn, maar allé, ik moet toch zeggen, ik heb toch ervaring en onze ingenieur doet zijn best en die staat altijd ter beschikking wat betreft de vragen van de bewoners. Nu, ik heb wel nog een vraag rond, ik heb eens gevraagd aan de schepen sport en openbare werken dat er een overleg zou zijn met de verenigingen van Sinaai over de toegankelijkheid wat betreft het organiseren van de koersen. Ik hoor nu dat er een vergadering zou zijn met de Leebrug. Nu, ik hoop en als het gelukt is, Carl, dat gij de werken kunt uitvoeren tot aan de Leebrugstraat, tot aan de herder. Dan zou de kermis in de Leebrug uiteraard kunnen doorgaan, moest ge daarin slagen om de werken tot daar af te werken. Allé, voorlopig. Dan zou je een goeie oplossing kunnen geven. Wat betreft de Molenhoek is het nog iets anders natuurlijk. Dat ligt anders, maar ja, of ge dat toch eens wilt bekijken wat er allemaal mogelijk is. Ik denk dat dat voor de Leebrug hopelijk een geluk, voor de Molenhoek weet ik nog niet. Dus dat zullen we wel zien. Maar er was toch beloofd, dat er een overleg ging zijn. En ik zou toch graag hebben dat dat doorgaat in het belang van de organisatoren.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Van Peteghem. Ik geef nog het woord aan de heer Noppe. Karel, je hebt het woord.

NOPPE: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Heel kort, schepen. Er zijn inderdaad, het zijn zeer ingrijpende werken, die ook een heel lange periode duren. En ik denk dat er inderdaad, bij zo'n werken, dat dat onoverkomelijk is, dat er altijd wel een paar akkefietjes zijn of dingen die niet zo vlot verlopen. Maar in het algemeen wou ik toch ook nog wel toevoegen, dat ik ook wel heel veel signalen krijg, dat die communicatie wel goed verloopt en dat daar wel allé, heel goed wordt kort op de bal gecommuniceerd. En dat mensen inderdaad – zoals collega Van Peteghem zei – bij het bedrijf zelf en bij de contactpersoon van de stad altijd terechtkunnen met hun vragen. Misschien over de bareel, omdat dat hier nu 2 à 3 keer ter sprake kwam. Als ik het goed begrepen heb, tegen eind dit jaar als alles goed verloopt, zou dan die situatie stoppen. Misschien is dat ook het uitgelezen moment om dan in de commissie daar eens dieper op in te gaan en eens de evaluatie te maken van wat waren nu de voordelen, de nadelen en kunnen we dit systeem ook bij andere werven eventueel later ook gaan gebruiken.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Noppe. Dan geef ik het woord terug aan de schepen.

LUYCKX: Ik denk alleen, dat als het verkeer zich op gang trekt 's morgens om half 7, dat dat niet voor de school is. En als dat om 6 uur 's avonds of later nog is, dat ze voorbij gedenderd komen, dat dat ook niet voor de school is. Maar ja, voor de rest, ja natuurlijk, er zijn, ik heb ook niet beweerd dat de stad slecht communiceert. En ja, dan waarschijnlijk zullen ze voor de klachten meer bij mij terechtkomen dan bij mijnheer Noppe. Maar in ieder geval, het systeem van die kleuren heb ik niet echt de indruk van, allé, de mensen die er tegen mij over gesproken hebben, dat ze niet echt mee zijn met het systeem. Ik ja, dus dat is ook de reden waarom ik het hier aangebracht heb. Maar ja, vermits u er zelf niet echt van uw stoel viel van het verschieten als u mijn opmerkingen hoorde, denk ik dat we toch wel misschien dezelfde opmerkingen gehoord hebben.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Luyckx. Schepen Hanssens?

HANSSENS: Ja, goed, voorzitter. Misschien eventjes dieper ingaan op de opmerkingen van raadslid Wauman. Ja, het charter werftransport is natuurlijk de omgekeerde wereld hé. Als ge, het charter werftransport geldt voor het transport van en naar een werf. Maar op de werf zelf, ja, een werf is een werf. Dus dat kunnen we niet veranderen. En men weet heel goed – en ik kijk hier naar de foto's van collega Baeyens die middenin de werf woont nu en dat fantastisch vindt, zegt hij mij toch altijd, niet met zoveel woorden, maar ik leid dat er zelf uit af – om het te zien, is dat inderdaad geen gemakkelijke situatie om door te gaan met de fiets. Maar dat blijft wel een werf natuurlijk. En zowel aan het begin als het einde van de werf staan ook de nodige signalisatie om mensen aan te duiden, dat ze op een werf gaan - ze kunnen het ook niet missen dat ze op een werf gaan - en zich ook voorzichtig daarin moeten bewegen.

En ik vind het een beetje de omgekeerde wereld als men dan zou zeggen tegen een kraanman of tegen de ploeg die een riolering aan het leggen is, ja, pas op voor die fietser. Eigenlijk is het omgekeerd. Ja, ge gaat een werf binnen, ge moet wel een stukje daarop opletten. Ik sta 100 % achter het charter werftransport. U weet dat, dat ikzelf een grote promotor ben geweest. We zijn met Sint-Niklaas één van de eerste steden ook geweest om dat te tekenen. En ook onze politie weet, dat ze dat moeten handhaven. Maar in deze, ja, is het toch wel proberen om mekaar daarin te vinden. Dus ik volg daar niet in. Het punt over de communicatie. Er zijn twee soorten communicaties. Er is de communicatie die de stad doet over de fasering van de werken. En daar zijn we vrij zeker van, dat die communicatie tot bij de juiste mensen terechtkomt op regelmatige basis. En dan krijg je een overzicht van wat er staat te gebeuren en wat er al gebeurd is. En ook een indicatieve timing. Als het echt gaat over activiteiten, die voor uw deur gaan gebeuren, dan rekenen we op de aannemer om die communicatie te doen. Want inderdaad, dat kan betekenen – zeker nu dat het fietspad bv. is gegoten - dat is beton, dat moet uitharden, dat moet een aantal dagen ja, onaangeroerd blijven – trouwens, als ik de foto's hier zie, kun je daar trouwens niet met je auto overrijden om op uw oprit te gaan door het hoogteverschil – dan wordt er echt gerekend op de communicatie die de aannemer doet. Moest dat niet in orde zijn, ja, dan is dat niet in orde en is dat een fout van de aannemer. Maar ik heb die signalen nog niet gekregen. Maar geef die gerust door. Als ik euh, dat geeft ... In het algemeen – en Gaspard zal dat kunnen bevestigen – is de aannemer die we in dit dossier hebben – BESIX, opvolger van Heymans – is een heel goeie aannemer, die heel gekend staat over goeie communicatie met inwoners en omgeving. En dan het laatste punt, dat u aanhaalt over de baren en doorgang, allé ja, die maatregel die we genomen hebben, is op zich een heel moeilijke maatregel dat we genomen hebben. We hebben daar echt weken over gediscussieerd of we het gaan doen of niet. Maar in het belang van de veiligheid en in het belang van de veiligheid niet alleen van de mensen op de werf of de werf zelf, maar vooral ook om de omliggende straten. En ik denk aan de Neerstraat, de Zakstraat die helemaal niet in de werfzone zitten. De Hellestraat, de Weimanstraat, Leebrugstraat, Leestraat, Wapenaarteinde. Al de straten waar ook niet in gewerkt wordt of nog niet, nog niet in gewerkt wordt, om die toch te vrijwaren van sluipverkeer, ja, moesten we die maatregel nemen. En ik blijf erbij, dat ook de voorwaarden en de vragen die ons gesteld zijn waarom er een doorgang is door die baren of waarom niet, dat dat gemotiveerd moet worden. Ik kan u zeggen dat de mensen die daarmee bezig zijn – en dat is onze projectingenieur en de mensen van inname openbare domein van de politie – dat ze die redenering doornemen, dat ook zelfs berekenen tot op de 100 m dat er omgreden moet worden en dat dan terugkoppelen naar de mensen zelf. Dat dat echt in eer en geweten gedaan wordt. Natuurlijk, als mensen valse informatie doorgeven, daar kunnen we weinig zelf aan doen. Zoals ik het al gezegd heb, we gaan dat niet zelf controleren. Toegang, Gaspard, we hebben, ik heb eigenlijk een aantal dingen bevestigd, die gij hebt gezegd.

En wat betreft de kermissen en dan vooral Molenhoek en Leebrug, dus die mensen zijn uitgenodigd bij mij al om te kijken van wat is mogelijk tijdens de zomer. In principe moet ik helaas zeggen, dat het waarschijnlijk is dat het kruispunt Leebrugstraat/Zwaanaardestraat tijdens de zomer open zal liggen. We gaan daaraan beginnen 3 weken voor het bouwverlof. Dus als we op schema blijven, zitten we daar 3 weken voor. We kunnen echt geen 3 weken de werf stil laten liggen om dan het bouwverlof te overbruggen. Maar er is inderdaad ook een overleg gevraagd met collega Buysrogge en Somers van de kermissen om te kijken van ja, wat kan er nog gebeuren. In ieder geval, als er iets mogelijk is – en ik heb dat ook gezegd tegen de mensen van de koers – als er iets mogelijk is en waar wij kunnen helpen om toch de koers te laten doorgaan, dan zullen we niet twijfelen om dat te doen. Maar het moet wel veilig zijn en het moet wel kunnen hé.

VOORZITTER: Goed, dank u wel ... Ah, de heer Wauman wil nog even reageren. Chris?

WAUMAN: Ja, heel kort hoor. Schepen, ik begrijp als er signalisatie staat “dit is een bouwwerf”, dat je van volwassenen verwacht dat ze zich inderdaad de consequentie daarvan begrijpen. Maar mijn opmerking was over schoolgaande kinderen. Dan denk ik dat dat een andere kwestie is. Dan denk ik dat veiligheid op de eerste plaats komt en er niet vanuit gaan, dat minderjarigen zich ten volle beseffen in welke situatie dat ze zich bevinden en de gevaren zoals een volwassene kunnen inschatten. Maar ...

VOORZITTER: Dank u wel. Dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming van punt 15. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 16, gemeentewegen, wijziging rooilijn Gerdapark, voorlopige vaststelling rooilijnplan en opstarten procedure, goedkeuring. Schepen De Meester?

DE MEESTER: Ja, ook dit is uitgebreid toegelicht in de commissie.

VOORZITTER: Een vraag van de heer De Meyer. Jos, je hebt het woord.

DE MEYER: Voorzitter, we gaan dit punt goedkeuren, maar collega Ghesquière en ikzelf hebben in de commissie vorige maanden en ook deze maand al een paar keer tussengekomen in verband met de flats die daar verhuurd worden door Zorgpunt. Schepen, bedankt voor het antwoord, dat ik gekregen heb op mijn vraag in de commissie. Maar mensen, die daar wonen, blijven toch met hun zorg zitten. In die zin – en de voorzitter van Zorgpunt is hier ook aanwezig – ik begrijp dat voor sommige flats ten gevolge van minder lichtinval en eventuele doorkijk tijdelijk geen indexering gebeurt. Geen probleem en voor de bewoners van andere flats evenmin een probleem. De vraag is alleen, dat alle flats die zich in soortgelijke situatie bevinden, op een soortgelijke wijze zouden behandeld worden. En dus evenmin een tijdelijk geen indexering van de huurprijs krijgen. Geen discriminatie met andere woorden, schepen.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer ...

CALLAERT: Ja, ik wil daar wel eventjes op antwoorden, voorzitter. Dus het is met eigenlijk alle assistentiewoningen of flats die wij verhuren vanuit het Zorgpunt, die hun huurprijs wordt gebaseerd op de waarde van het appartement. En we hebben gemerkt met de noodwoningen, Toontjeshuis, de blok van de huisvestingsmaatschappij die daar naast Bokkenhof is gezet, dat die appartementen die uitkijken op dat nieuw complex, dat er effectief sprake is van waardevermindering van die appartementen. Dus gaan wij een nieuwe waardebepaling moeten doen van die appartementen. We hebben die nog niet kunnen doorvoeren. Dus in afwachting van die nieuwe waardebepaling hebben we gezegd van kijk, we gaan voor die flats die daarmee geconfronteerd worden, de huurprijs niet indexeren - we doen dat jaarlijks op 1 februari normaal gezien – tot wanneer dat we een nieuwe waardebepaling hebben kunnen doen. Maar de andere appartementen in dat complex zijn niet getroffen door dat bouwwerk, want die hebben, kijken niet uit op het complex van Toontjeshuis, huisvestingsmaatschappij, noodwoningen.

VOORZITTER: Dank u, schepen.

DE MEYER: Mijn vraag is heel eenvoudig. Alle flats, die zich in dezelfde situatie bevinden – ik begrijp dat er interpretatieverschillen zijn als ik uw antwoord hoor en men met mensen daar praat – mijn suggestie is heel eenvoudig, ga in overleg met al die mensen, schepen.

CALLAERT: Zullen we zeker doen.

DE MEYER: Dank u.

VOORZITTER: Dank u. Mijnheer Pannecoucke?

PANNECOUCKE: Dank u, schepen. Nog een klein vraagje voor de schepen. Over enkele weken terug hebben wij – ik met Julien – eens gevraagd voor het verslag van allé, de landmeter. En u had beloofd dat u ons dat ging bezorgen. Want we hebben dat altijd verdacht gevonden, waarom dat die bouw zo dicht tegen die, zo dicht staat en dat dat goedgekeurd is. Dus u hebt mij en Julien dat beloofd om dat door te geven aan de landmeter.

CALLAERT: Ah, dan zal dat inderdaad iets zijn, dat ik ben vergeten. Maar ik dacht dat ik dat in de commissie daarop aan Julien dat wel heb geantwoord. Dus we hebben dat inderdaad laten nakijken en de rooilijn is met 20 cm overschreden. Dus dat klopt effectief wel, maar dat zit nog altijd binnen de wettelijke bepalingen, die er zijn. Maar het is effectief een overschrijding van 20 cm van de rooilijn die is gebeurd. De afstand tussen de twee gebouwen, dus het gebouw van het Zorgpunt, allé, dat gebruikt wordt door het Zorgpunt en het andere is 6,5 m denk ik, als ik mijn rapporten goed gelezen heb.

PANNECOUCKE: Oké, dank u wel.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Ik geef het woord aan de heer Van der Coelden. Kris?

VAN DER COELDEN: Ik ken de details niet van de prijsaanpassingen van die assistentiewoningen. Ik zit sinds kort in het Zorgpunt, dus ik zal er misschien nog wel iets over opsteken, maar bon. Maar het lijkt mij in ieder geval een heel gevaarlijk precedent als ge begint met de prijs van die assistentiewoningen zelfs binnen één gebouw te laten variëren naar gelang een aantal omgevingsfactoren. Allé, als ge daarmee begint, dan kunnen de consequenties verregaand zijn hoor.

CALLAERT: Allé, ik snap dat hé, Kris, die opmerking. Ik wil, allé, dit punt ook niet langer trekken dan strikt noodzakelijk. Maar die assistentiefats die indertijd gebouwd zijn en verhuurd zijn, was dat nog met de insteek dat daar aan de overkant, allé, aan de zijkant daarvan, dat daar geen blinde gevel van 20 m lang ging zijn. Dat was nog bij de eerste optiek dat daar grondgebonden woningen gingen komen. En op basis daarvan is die waarde bepaald en is dus ook de huurprijs bepaald. Achteraf is dan de beslissing genomen van kijk, we gaan daar geen grondgebonden woningen zetten, we gaan daar één groot complex zetten van Toontjeshuizen, huisvestingsmaatschappij en noodwoningen. En is daardoor de waarde van die appartementen wel gedaald. En het is dus achteraf bekeken van ja, wij hebben ze eigenlijk volgens een huurprijs, allé, we hebben een huurprijs bepaald die niet meer representatief is volgens de effectieve waarde van die appartementen. Maar wat dat de effectieve waarde van die appartementen langs die zijkant nu is, moeten we nog opnieuw gaan bekijken. Want er gaat een herschatting moeten gebeuren van de waarde. Maar toen dat we dat indertijd zo op de markt gezet hebben, was dat wel met de insteek van ja, hier gaan gewoon grondgebonden woningen van ik denk 11 m diep komen of 9 m diep en niet van 20 m diep en 11 m hoog. Dus dat is eigenlijk de situatie. Maar normaal gezien, allé, dit is een zeer unieke situatie. Dat is iets dat voor zover dat ik weet nog niet eerder is voorgekomen binnen het Zorgpunt of binnen, allé, binnen publieke gebouwen. Dus moeten we dat nu herbekijken. Dat klopt wel. Maar dat is niet de bedoeling dat dat nog ooit gaat voorvallen natuurlijk.

VAN DER COELDEN: Ik wil alleen maar zeggen, met wat fantasie als ge hier een kwartier brainstormt, ik wil u 20 verschillende situaties voorstellen, waarbij dat flats, woningen in waarde verminderen, in waarde vermeerderen door dingen die in de omgeving ... Allé, ik zal u een voorbeeld geven, de Zwijgershoek. Ja, als ge daar in plaats van op een parking zit uit te kijken, ge op een schoon museumplein uitkijkt, kan ik mij ook voorstellen dat die flats als ge ze laat berekenen meer waard worden. Gaan we dan aan de mensen opslag vragen omdat het plein verbetert? Allé, ik zeg het, ik wil er niet langer over discussiëren, maar uw prijsbepaling laten afhangen van een aantal omgevingsfactoren, ik vind dat een gevaarlijk precedent, zeker als ge dan nog eens begint te differentiëren binnen één blok. Maar bon.

CALLAERT: Ik zal het in ieder geval meenemen naar het Zorgpunt uw bezorgdheid.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Van der Coelden. Ik zie geen tussenkomsten meer, dan stel ik voor dat we overgaan tot stemming. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 17, driepartijenovereenkomst tussen stad Sint-Niklaas, MIWA en de Vereniging van mede-eigenaars van Fabiola II over het plaatsen van drie ondergrondse containers voor de ophaling van restafval, goedkeuring. Schepen Hanssens?

HANSSENS: Ja, toegelicht in de commissie, voorzitter.

VOORZITTER: Ja, ik zie dat er tussenkomsten zijn van de heer Van Peteghem, van de heer Ghesquière. Gaspard, je hebt het woord.

VAN PETEGHEM: Is het aan mij?

VOORZITTER: Ja.

VAN PETEGHEM: Awel, Carl, ik heb ook tussengekomen in de commissie al meerdere keren over wat betreft de problematiek van het parkeren rond het Fabiolapark. Dus die problemen vergroten altijd maar. Tot zoverre dat men nu al moet gaan parkeren naar cultuurcentra verder. Er zijn plannen geweest, ontwerpen die op een verantwoorde manier konden uitgevoerd worden, milieuvriendelijk, waterdoorlatend. Men zou dus minstens 125 parkings kunnen aanleggen, die niet zoveel zouden kosten, op een verantwoorde manier. Nu, er zijn al meerdere vergaderingen geweest met de syndici en de eigenaars, waarbij dat er ook al toezeggingen zijn gebeurd. Waar er ook al, allé, heel veel overlegd is. Maar dat blijft dus duren. Ik vraag alleen, Carl, maak er werk van. Het is nodig. Het zal voor de ganse buurt een oplossing zijn, want niet alleen op de blokken hebben ze er last van, maar de omwonende wijken en zo hebben er heel veel last van van die parkeerproblematiek.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Van Peteghem. Ik geef het woord aan Julien.

GHESEQUIERE: Dank u, voorzitter. In verband met dit punt, die driepartijenovereenkomst is eigenlijk een pure financieringsovereenkomst. Dat gaat hem over 1/3e MIWA, 1/3e van de eigenaars daar, 1/3e dat betaald wordt door de stad. Ik sta daar helemaal achter. Ik vind dat een heel goeie zaak, dat dat inderdaad gebeurt. Maar eigenlijk ontbreekt er achteraf bekeken, het is een beetje evaluatie van wat er eigenlijk al gebeurd is, ontbreekt één element denk ik aan die overeenkomst. Dat is een stok achter de deur als er een – hoe moet ik het noemen? – een oneigenlijk gebruik of er wordt sluik gestort, er worden grijze zakken bijgeplaatst, ik noem maar op. Als zeg maar de eigenaars en misschien een beetje op schuld van de syndicus niet aan al hun verplichtingen daar voldoen, hebt ge geen stok achter de deur in die financieringsovereenkomst om te zeggen hela, wij hebben hier toch wel bijgelegd vanuit de gemeenschappelijke middelen van de stad om hier iets moois van te maken en dat wordt hier niet gerespecteerd, om daar inderdaad zeg maar sancties of gelijk wat – daar moet eens over nagedacht worden – om daar toch iets terug te vorderen eventueel.

Want ik zeg het, er wordt hier met middelen van de gemeenschap – zowel MIWA als de stad – inderdaad een heel mooie infrastructuur gegeven aan die gebouwen daar. Dat men toch op manier van spreken dat op één of andere manier duidelijk moet maken, dat dat ook moet gerespecteerd worden.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Ghesquière. Dan geef ik het woord aan de schepen.

HANSSENS: Ja, dank u, voorzitter. Zoals ook in de commissie gezegd, is inderdaad de suggestie van het creëren van extra parkeerplaatsen in het 6-maandelijks overleg met de verschillende vertegenwoordigers van de VME ook voorgelegd. Alhoewel dat in die vergadering het erkend wordt, dat het parkeren en vooral het foutparkeren – dat wordt aangehaald, het foutparkeren rond de Fabiolablokken wordt aangehaald, omdat dat natuurlijk een veiligheidsissue oplevert, vooral in de bochten naar de voorkant van blokken 1, 2, 3 en 4 toe een echt probleem is – is dat in de marge aangehaald. Men erkent of waar zou men dat niet erkennen, dat meer parkeerplaatsen een goeie zaak zouden zijn, is anderzijds het punt om daar snel werk van te maken, ik voel dat niet. Toch niet in die vergadering van de Vereniging van Mede-eigenaars. Ik heb dan zelf het initiatief genomen om voor te stellen om naast het parkeeronderzoek, dat ondertussen al is gebeurd, om een locatieonderzoek te doen en te kijken inderdaad van waar zouden we extra parkeerplaatsen kunnen aanleggen. Maar weet, dat we daar altijd samen met de VME's gaan moeten uitkomen, omdat die parkeerplaatsen, die groenzones die er vandaag zijn, dat dat eigenlijk privé-eigendom is van de VME en geen publieke ruimte. Ook al onderhouden wij dat, het blijft natuurlijk privé. Dus ik laat dat niet los, Gaspard. Ik ga daar verder op door. Weet ook, dat we voor zoals jij zegt 125 parkeerplaatsen, dat komt neer op 1.500 m² verharding - zelfs als dat doorlatend is, weet ge dat dat verharding is – gaan we ook een omgevingsvergunning moeten aanvragen. Dat dat ook wel zijn tijd gaat hebben. Julien, ik kom regelmatig langs met mijn fiets voorbij, in het Fabiolapark op weg naar het techniekhuis. En ik zie dan inderdaad – en vooral op dagen dat het ophaling is van de blauwe zakken – dat er ook wel andere zakken bijstaan. En ik begrijp uw vraag volledig en uw vraag volledig voor responsabilisering. Alleen stel ik mij de vraag – en dat is natuurlijk het grote probleem overal waar er sluikestorten is in onze stad – stel ik mij de vraag, ja, komt dat uit die blokken zelf of is dat iemand anders die dat daar zet? Is dat iemand van de blok daarnaast? Dus die responsabilisering dat ge wilt er insteken, ik begrijp dat zeer goed en ik zou daar ook wel een mechanisme voor willen hebben. Maar anderzijds ga je nooit kunnen bewijzen, dat die zakken daar zijn geplaatst door inwoners van die bepaalde blok. Wij hebben onze camera's daar ook al een stukje ingezet op die locaties. Maar om daar dan herkenbare personen op te krijgen, ja, dat is nog wel een andere zaak. Dus ik worstel daar zelf een stukje mee. En ik weet dat MIWA daar ook mee worstelt. Maar daar zitten we een beetje vast met van ja, wie spreken we aan? In ieder geval is dit systeem van ondergrondse containers in het voordeel van de huurders, die er wonen en van de inwoners die er wonen. We hebben simulaties, geen simulaties, echte cijfers.

Op basis van de echte cijfers, als ge uw containers gebruikt of de ondergrondse containers blijkt dat inwoners, eigenaars of huurders hun afvalrekening tot de helft kunnen reduceren door dit systeem. Dus vandaar ook dat meer en meer mensen daar instappen en dat geeft hen ook de gelegenheid om de garages, die ze nu moeten vrijhouden voor al die containers in te stouwen, hebben ze allemaal niet meer nodig. Ze hebben niemand niet meer nodig om die containers naar boven te trekken of te doen. Qua veiligheid is dat ook wel een betere zaak voor de bewoners zelf. Dus al bij al is de evaluatie positief, zeker op die site. Voor het sluikestortprobleem, maar dat hebben we in verschillende schuifjes en omstandigheden. Ik ben voor responsabilisering, maar alleen als we zeker weten wie de dader is hé. En daar denk ik dat wij vaak aan het kortste eindje trekken.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Mijnheer Ghesquière?

GHESEQUIERE: Misschien dan toch nog eens een oproep te doen via de syndicus van dat gebouw en inderdaad zeggen van kijk, als er inderdaad sluikestort is, ... Hier in de stad zijn heel veel burgers die regelmatig een signaal geven dat er ergens sluike gestort wordt. Dus ... Ja, ik weet niet welk werkwoord dat ge daarvoor moet vervoegen. Maar in ieder geval, men mag daar toch nog wel eens op aandringen van kijk, jullie hebben hier toch wel een voordeel gekregen, dat echt wel er mag zijn. En dan vind ik wel dat men een oproep mag doen voor burgerzin om dat inderdaad, dat verfoeilijke sluikestorten toch tegen te gaan. Maar bedankt voor uw antwoord.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Ghesquière. Ik denk dat we dan kunnen overgaan tot de stemming. Wie stemt voor? En dat is meerderheid, CD&V, Vooruit, PVD... nee, euh Vlaams Belang. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? PVDA. Punt 18, zakelijke rechten, verkoop lot 15 Clementwijk aan de Waasse Landmaatschappij: vraag om af te zien van borgsom, goedkeuring. Schepen Hanssens?

HANSENS: Ja, toegelicht in de commissie, voorzitter.

VOORZITTER: Zijn daar vragen of opmerkingen? Nee? Dan gaan we over tot stemming. Wie stemt voor? En dat is meerderheid, CD&V en Vlaams Belang. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat is PVDA. Vooruit-fractie, hebben jullie meegestemd? Voor ja. Punt 19, Gecoro, jaarverslag 2022 kennisgeving. Schepen De Meester?

DE MEESTER: Zeer kort toegelicht in de commissie.

VOORZITTER: Het is een kennisgeving, dus we hoeven niet te stemmen. Punt 21, stedelijk reglement ter ondersteuning van vrijwilligersverenigingen in het welzijnsveld, goedkeuring. Schepen Heyrman?

HEYRMAN: Ja, toegelicht in de commissie.

VOORZITTER: Waren daar vragen? Nee. Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 22, samenwerkingsovereenkomst met 't Clubke, goedkeuring. Schepen Heyrman?

HEYRMAN: Ja, ook toegelicht in de commissie.

VOORZITTER: Zijn hier vragen? Dan gaan we over tot stemming. Wie stemt voor? Dat is eenparig. Punt 23, Plan Samenleven, samenwerkingsovereenkomst met Agentschap Integratie en Inburgering, goedkeuring. Ook toegelicht in de commissie zie ik hier knikken. Een vraag van mevrouw Luyckx. Anneke, je hebt het woord.

LUYCKX: Ja, dank u wel, voorzitter. Wij gaan jaarlijks 700.000 euro aan belastinggeld spenderen aan nog meer van hetzelfde, waar de schepen van zegt dat er een breed draagvlak in deze stad is. Dat ze dat zegt, dat ze pleit voor haar eigen winkel, dat is uiteraard logisch. Maar ik vrees dat er buiten de bubbel van de organisaties en de vzw's die mee het beleid uittekenen en daar een verdienmodel in hebben, dat daar buiten die bubbel toch wel een iets kleiner draagvlak voor is. Voor de rest zitten er in dat plan een aantal zaken, waar wij faliekant tegen zijn. Belastinggeld gebruiken om te gaan kijken of een eigenaar zijn woonst wel, die mag niet meer verhuurd worden aan de persoon die hij zelf, waar hij zelf voorstander van is. Kwestie van op vlak van de scholen zijn we zover dat er geen vrije schoolkeuze meer is. Dat ouders halverwege het jaar of zelfs nog vroeger zich zorgen moeten beginnen maken en stijf staan van de stress uit angst dat hun kind niet in de school van hun keuze zal terecht komen. Daar zijn nog een aantal zaken, die daar volgens ons ja, niet in thuishoren. En dat is de reden dat wij zullen tegenstemmen.

VOORZITTER: Dank u, mevrouw Luyckx. Zijn hier nog opmerkingen? Dan gaan we over tot de stemming. Wie stemt voor? En dat is meerderheid, Vooruit, PVDA, CD&V. Wie stemt tegen? Dat is Vlaams Belang. Punt 24, subsidiereglement projecten en activiteiten Iedereen Mee, wijzigingen, goedkeuring. Schepen?

HEYRMAN: Ja, toegelicht in de commissie.

VOORZITTER: Zijn daar vragen? Ik zie de heer Wymeersch. Frans?

WYMEERSCH: Dank u, voorzitter. In aansluiting op het vorige punt nog wat meer van hetzelfde eigenlijk. En ik wil toch even – je bent dat misschien van mij niet gewoon, maar desalniettemin – toch een paar bedenkingen naar vorenbrengen over integratie en de integratiepolitiek. Heel summier hoor. Maar ik stel vast, dat we al jaar en dag, misschien al een paar decennia – ik heb het niet opgezocht – bezig zijn met integratiepolitiek en met het besteden van middelen, zowel financiële als personeelsmiddelen – wat in feite ook een financiële repercussie heeft – aan integratie. Ik vraag mij soms af, vermits dat er tegenover al die plannen die hier gelanceerd worden en bekostigd worden en begeleid worden, nergens enige sprake is van resultaatsverbintenissen, ik vraag mij af ten eerste welk nut heeft dit al gehad en ten tweede, wat is uiteindelijk – en ik heb een vraag gesteld in die zin geloof ik tijdens één van de vorige commissies – wat is in feite het globale financiële plaatje geweest, dat we de afgelopen jaren aan integratieprojecten hebben besteed? Niet alleen qua subsidies, maar ook en vooral qua personeelsbesteding.

Maar ik heb dan eens diagonaal ook het diversiteitsprogramma en allerlei programma's waar natuurlijk wel wat tijd inkruipt om die te schrijven en erover te praten en over te vergaderen en over te delibereren en over te brainstormen – nog zo'n mooi Nederlands woord – daar kruipt wat tijd in, kruipt dus ook wat personeelsbesteding in. En ik kom dan toch tot een paar rare vaststellingen. Op een gegeven moment spreekt men ergens – ik geloof dat het in ja, in de diversiteitsproblematiek is – over wonen. We moeten discriminatie op de woonmarkt tegengaan of uitsluiten. Ik heb de juiste bewoordingen niet. Ik vind dit een fraaie en terechte bekommernis. Maar ik stel vast, dat men misschien gedwongen of mede gedwongen of gestimuleerd door andere overheden, in feite zelf niet anders doet als discrimineren op de woningmarkt. Want ten eerste zitten we met een tekort op de woningmarkt, op de sociale woningmarkt vooral. Maar aan de andere kant zien wij dan toch dat de wachtlijsten dus lang zijn, maar dat toch bepaalde groepen van mensen regelmatig, om de haverklap met voorrangmaatregelen te maken hebben, waarbij dat het mensen die al jaar en dag op de wachtlijst staan, weer eens een stapje achteruit moeten zetten of nog eens wat langer moeten wachten. Dat is dus ook discriminatie op de woonmarkt. Discriminatie, die ook gebeurt vanuit en getolereerd, getolereerd vanuit ja, ik zal zeggen vanuit het OCMW, van ons uit hé, want voor diegenen die het nog niet weten, wij zijn allemaal OCMW-raadsleden – soms mag ik daar eens aan laten herinneren, want de meesten schijnen dat nog altijd niet te beseffen – dat er bv. woningen te weinig ter beschikking zijn van mensen met één inkomen, één persoon. Een alleenstaande man, een alleenstaande vrouw en weet ik veel, die komen er niet in aanmerking. Waarom? Wel, er is te weinig inkomen, enz..., enz... Dus ook daar wordt gediscrimineerd, terwijl anderen – en dat is dan een vraag waar ik een probleem, waar ik niet mee alleen stond – als ik goed ben geïnformeerd en ik twijfel daar in dit geval zeker niet over, was ook één van onze eminente vroegere OCMW-voorzitters ook niet gelukkig met het systeem, dat sturende jongeren, die alleen gingen wonen, recht kregen op een leefloon en daarmee dus inderdaad geholpen werden. Maar dus wel ondertussen ook een éénpersoonswoning konden betrekken. Goed, dat zijn dus volgens mij discriminatoire maatregelen, die wij uit de wereld moeten helpen. Ten tweede, armoedebestrijding. Kan ik een hele boom over opzetten. Ik ben zelf nog medeverantwoordelijk geweest voor de – hoe noem het – de voedselbank. Dat is nu spijtig genoeg – ik blijf daarbij – spijtig genoeg vervangen door de sociale kruidenier, waarbij nog altijd en de meest behoevenden nog altijd uit de boot vallen. En ik wil er nogmaals hier in dit gremium op aandringen, dat we een ander systeem moeten vinden wat betreft deze sociale kruidenier, want daar wordt geprofiteerd door mensen, die daar absoluut geen recht op hebben. Ik denk dat we daar paal en perk moeten opstellen en ook dat is discriminatie, weze het positieve discriminatie voor anderen. Maar een positieve discriminatie betekent automatisch een negatieve discriminatie. Ik denk dat daar een bijzondere taak is, dat we daar een aantal lijnen moeten trekken, die moeten getrokken worden.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Ik geef het woord aan schepen Callaert.

CALLAERT: Gewoon eventjes een paar nuanceringen, voorzitter. Mijnheer Wymeersch, u spreekt over de sociale huisvestingsmarkt en mensen die regelmatig over anderen, die al langer op de lijst staan, springen. Dat klopt niet echt, moet ik wel zeggen. Wij hebben de Sint-Niklase Huisvestingsmaatschappij en we hebben SOVEKA, het Sociaal Verhuurkantoor. Bij de huisvestingsmaatschappij is het principe de chronologie van de lijst. En die wordt gerespecteerd. Er zijn in extreme uitzonderingen soms eens iemand die naar boven springt, maar in doorsnee de regel is het uw plaats op de lijst die bepaalt wanneer dat u een woning gaat kunnen betreden. Bij het Sociaal Verhuurkantoor is dat totaal iets anders hé. Daar is de toewijzing naar een woning op basis van een puntensysteem, op basis van de woonneed en daar kun je inderdaad vandaag bv. op plaats 27 staan, morgen op plaats 48 en overmorgen dan ineens op plaats 13. Dat kan zo fluctueren, want dat is gewoon met een puntensysteem op basis van de woonneed. Als het gaat over het onderzoeken naar discriminatie op de huurmarkt of op de woonmarkt, wanneer men spreekt over discriminatie op de woonmarkt, dan denkt men heel snel natuurlijk ah ja, dat gaat over - ik zal het zeggen - mensen met een vreemde naam, die al dan niet sneller in een appartement of in een woning mogen trekken. Maar er zijn meerdere vormen van discriminatie. U heeft ze ook opgenoemd hé. Discriminatie op basis van leeftijd, discriminatie op basis van gezinssamenstelling, discriminatie op basis van seksuele oriëntatie is er ook allemaal. Dus voor mij als schepen van wonen, maar ook voor dit stadsbestuur is het altijd belangrijk geweest als er een breed kader is vanuit Vlaanderen, waarin dat we discriminatie op de woningmarkt kunnen onderzoeken, willen we daarop intekenen. Maar dan gaat het natuurlijk over alle vormen van discriminatie. Niet alleen de etnische achtergrond van een persoon, maar ook de leeftijd, de gezinssamenstelling, de seksuele oriëntatie. En het is niet op één luik dat wij discriminatie wensen te onderzoeken, maar op verschillende luiken dat wij dat wensen te doen. Om zo een zo breed mogelijk beeld te krijgen, want discriminatie vind je in alle vormen. En dan heeft uw naam daar soms weinig mee te maken, maar kan daar ook mee te maken hebben natuurlijk. Dat zijn een paar nuanceringen, voorzitter, die ik graag nog eventjes wou brengen.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen Callaert. Dan geef ik het woord aan schepen Heyrman.

HEYRMAN: Ja, op zich is van politieke mening verschillen ook een vorm van diversiteit. Dus dat is goed. En dat is ook niet erg. Rond die correspondentietesten, die nu gaande zijn, is bv. één van de groepen ook alleenstaande vaders of moeders. Dus in die zin spreiden we zeker onze inspanningen. Iedereen Mee, ja, dat gaat over integratie, maar ook over inclusie. Ik herinner mij nu bv. dat de laatste aanvraag een aanvraag van de Fietzersbond is. Dus dat is een zeer breed reglement. En ja, rond de sociale kruidenier, we hebben die discussie al eens gehad en ik weet dat ge dat jammer vindt, maar het was juist om een beter effect te hebben, dat de organisatie zelf gevraagd heeft om die sociale kruidenier te starten en dat wij vanuit het stadsbestuur gezegd hebben oké, wij ondersteunen die. Welzijnsschakels Tereken brengt nog altijd rond.

En het is ook wel zo, dat er ook bij de sociale kruidenier bv. gezinshulpen en zo omkomen hé. Dus mensen die te slecht te been zijn, die die afstand niet kunnen doen. Er wordt ook meegenomen voor andere mensen. Dus als men een signaal krijgt, dan gaat men daar zeker op in. Nu, binnenkort – ik denk ofwel volgende maand of de maand daarna – moeten we de overeenkomst met de Sociale Superette en Welzijnsschakels hernieuwen. En normaal gezien komen zij dan ook nog eens op de commissie om uitleg te geven. Ik denk dat het dan goed is, dat ze hun systeem nog eens toelichten van ja, hoe controleren zij wie er wel recht op heeft, wie niet. Er wordt ook om de 6 maanden, soms om het jaar gekeken van en dan moeten die mensen ook echt documenten binnenbrengen om te tonen dat ze er nog recht op hebben. Dus dat komt er zeker nog aan.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen. Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Heel kort, mevrouw de voorzitter. Ik ga een eind mee in het antwoord van de schepen van wonen. Ik ga hem daarop – afrekenen is een zwaar woord – maar ik ga dat in de gaten houden of er inderdaad in de praktijk geen gevallen gemeld worden, waar wij regelmatig met worden geconfronteerd, die in tegenspraak zijn met zijn doeleinden die hij zich vooropstelt. Wat ik echter niet hoor, zeker niet ook uit het antwoord van schepen Heyrman, is de bedenkingen over de integratiepolitiek in het algemeen, waar wij de vinger leggen op de wonde dat er geen enkele resultaatsverbintenis is. Wij ondersteunen het subsidiëren van allerlei verenigingen, vzw's, die zich bezighouden met integratie, begeleiding in allerlei vormen. Al dan niet noodzakelijk, daar gaat de discussie niet over, maar nergens is daar sprake van een resultaatsverbintenis. Dat is allemaal vrijblijvend. Cursussen Nederlands, resultaatsverbintenis? Neen. Voor dat en dat, begeleiding van hier, begeleiding van ... Ze worden allemaal perfect begeleid, maar of die begeleiding iets opbrengt, dat daar resultaat is, daar hebben wij totaal geen zicht op. Er is bij geen enkele subsidie, die aan begeleidende verenigingen – om het tot dat groepje te beperken – daar is nergens een resultaatsverbintenis ingeschreven. Ik denk dat wij daar andere maatregelen moeten nemen.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Ik geef het woord nog even aan schepen Heyrman.

HEYRMAN: Ja, heel kort. In alle samenwerkingsovereenkomsten wordt er verslag opgevraagd, ook een financieel verslag. We hebben ook, wat men met de middelen gedaan heeft. We hebben ook jaarlijks overleg met hen. Daarnaast, bij het Plan Samenleven horen wij elke actie KPI's, wat wij ook aan de overheid moeten melden wat we juist gedaan hebben. Dat natuurlijk – en dat blijft iets – dat in sociaal werk of maatschappelijk werk in zijn zeer algemene zin zeer moeilijk is om ... Er zijn heel veel cijfers. En ik denk dat we die ook in het sociaal verslag, enz... laten zien. Maar om nu, dat is veel moeilijker om te evalueren dan ja, dan andere, op andere vlakken. Dus daar blijf je altijd met een moeilijkheid zitten. Maar we hebben heel goed contact met die verenigingen in de zin dat we nauwgezet wel opvolgen wat daarmee gebeurt. Dat dat nooit voldoende zal zijn voor u, dat snap ik. Maar het is niet dat er geen controle is.

VOORZITTER: Dank u, schepen.

WYMEERSCH: Voorzitter, als ik mag?

VOORZITTER: Ja, kort.

WYMEERSCH: Schepen, daar gaat het mij niet over. Natuurlijk brengen die verslagen binnen en die verslagen zullen regelmatig ... We hebben er al eens een paar keren opgevraagd. Die zijn mooi, die zijn knap, dat is allemaal ... Formulieren door de stad ter beschikking gesteld en allemaal. Maar de resultaten die men boekt op het terrein, die worden niet gemeten. Dat moet niet met een meetlat zijn hé, maar ge moet daar toch weten wat er daar of er daar resultaten zijn. Als men verenigingen subsidieert voor begeleidingen naar kennis van het Nederlands – ik zeg zomaar wat – dan moet ge toch kunnen controleren of dat inderdaad vruchten afwerpt ja of neen? Dan kunnen die dat prachtig zetten “ze hebben zoveel lessen gegeven en met zoveel cursisten” en weet ik veel en dat is mooi en dat is knap, maar of die cursisten na een jaar nog geen jota Nederlands kunnen spreken of schrijven, dat kunt ge niet controleren of dat willen we niet controleren of dat durven we niet controleren. En dat ontbreekt in heel ons beleid.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wymeersch. Dan stel ik voor, dat we overgaan tot stemming over dit punt. Wie stemt voor? Dat is meerderheid, Vooruit, PVDA, CD&V. Wie stemt tegen? Dat is Vlaams Belang. Punt 25, samenwerkingsovereenkomst 'Weerbaar Digitaal', goedkeuring. Terug naar schepen Heyrman.

HEYRMAN: Ja, toegelicht op de commissie en het komt ook in de OCMW-raad terug.

VOORZITTER: Goed. Zijn hier vragen? Ik zie dat de heer Wauman het woord vraagt. Chris, je hebt het woord.

WAUMAN: Dank u wel, voorzitter. Wij gaan dit voorstel zeker steunen. We denken dat het een mooi initiatief is. Wij vinden wel dat het een beetje in contrast staat met de afbouw van de dienstverlening hier in de stad zelf, waar mensen meer en meer gedwongen worden voor de digitale weg te volgen. Dat zouden we liever anders zien.

HEYRMAN: Ja, ik vind eigenlijk dat dat helemaal niet zo is. Wij waren en wij zijn nog altijd, bv. het Welzijnshuis is bv. nog altijd vrije inloop. Wij helpen heel veel mensen. Wij voelen eerder een afbouw van andere sectoren, van ja, andere overheden en wij moeten op dit moment heel veel mensen helpen om van andere overheden formulieren in te vullen. Dus ik denk dat wij als stad nog altijd zeer bereikbaar zijn voor mensen die kwetsbaarder zijn.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Goed, dan stel ik voor dat we overgaan tot stemming. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 26, stedelijk reglement welzijnssubsidies, goedkeuring. Schepen?

HEYRMAN: Ja, toegelicht op de commissie.

VOORZITTER: Zijn daar vragen? Oké, dan gaan we over tot stemming. Wie stemt voor? En ook dat is eenparig. Dan zijn we ...

WYMEERSCH: Voorzitter, voor we naar de interpellaties gaan, vraag ik een schorsing van 10 minuten.

VOORZITTER: Oké, goed. Dat is goed. We zullen 10 minuutjes schorsen.

SCHORSING

VOORZITTER: Goed. Bij deze hernemen we de gemeenteraad en gaan we over tot de interpellaties. En daarvoor geef ik eerst het woord voor de eerste interpellatie aan raadslid Frans Wymeersch, situatie en toekomst van de horeca in het stadshart. Frans, jij hebt het woord.

WYMEERSCH: Dank u, voorzitter. Mevrouw de schepen, u zult gemerkt hebben dat mijn interpellatieverzoek – en collega's ook trouwens – dat mijn interpellatieverzoek was ingediend op 1 maart. Dus ruimschoots voordat er enige maatregelen zijn genomen. Want we hebben daar nog met onze fractie over vergaderd op 6 maart als ik mij niet vergis. En toen was er ook nog geen enkele maatregel ons bekend. Dus een aantal gegevens en vragen uit mijn interpellatie zijn voorbijgestreefd, maar hebben ook een aantal andere vragen opgewekt. Dus wij hebben vastgesteld, dat het niet zo simpel was om de ja, de klinisch dode, het klinisch dode Sint-Nicolaasplein terug tot leven te wekken en dat u allerlei kunstgrepen heeft moeten of proberen uit te voeren om daar terug een beetje leven in de brouwerij – what's in a word? – op te wekken. En blijkbaar bent u daarin geslaagd, ten minste in twee van de drie gevallen die dus met een acute sluiting, die ons met een acute sluiting hebben geconfronteerd, nl. de horecazaken Oud Rethorica en Las-Caux, waarbij u – en beroep doende op het subsidiereglement dat wij in september, ten minste u in september heeft goedgekeurd – dus de premies die werden uitgedeeld, allé, uitgedeeld, werden voorzien, bv. 15.000 euro voor de opstart of de heropstart van een leegstaande zaak en nog een aantal andere premies, daar heeft u op beroep kunnen doen om dus een aantal mensen over de brug te halen. Goed, tot daaraan toe. Maar daarmee is natuurlijk het probleem niet weggewerkt. Want we zitten nog altijd met de nog resterende leegstand op het Sint-Nicolaasplein en met één grote lege vlek op de Grote Markt, nl. de Ciperskelder. De Ciperskelder op zich is nog niet zo erg, ten minste niet zo zichtbaar. Maar het grootste en het mooiste terras van de Grote Markt, het terras van de Ciperskelder is dat wel. Nu vernemen wij vandaag – en u zal ons daar straks ook tekst en uitleg over geven – dat dit terras in aanmerking komt voor een, als zijnde een uitgebreid terras. Met andere woorden, dat verschillende, één of verschillende horeca-uitbaters van het Sint-Nicolaasplein of van de Grote Markt dat kunnen innemen – onder bepaalde voorwaarden, neem ik aan – om dit terras als dusdanig uit te baten. Ik neem aan, dat dat, allé, ik kan mij daar moeilijk voorstellen dat alleen het terras wordt uitgebaat, dus ik neem aan dat ook de zaak binnenskamers ook zal worden uitgebaat, anders wordt het natuurlijk moeilijk voor een eventuele uitbater aan de overkant van de Grote Markt om met zijn trappisten of zijn duvels de markt over te steken om die te gaan bedienen op het terras van de Ciperskelder. Maar soit, dat is een detail.

Maar daarmee is natuurlijk een beetje leven kunstmatig opgewekt in het stadshart. Ten eerste is dat nog zeer weinig. En ten tweede lost dat niet de problemen op, die zich stellen wat betreft, niet alleen wat betreft horeca, maar vanavond expliciet over de horeca, de problemen die zich daarrond stellen in het stadshart. En dan is natuurlijk de vraag, eerste vraag over de evolutie die er dus de laatste 14 dagen is geweest, wat is daar juist beslist, wat gaat er nu gebeuren met het terras Ciperskelder, maar ook met de twee zaken die zouden worden heropgestart of overgenomen, onder welke voorwaarden is dat, wat heeft u die mensen kunnen toezeggen of beloven, staan daar termijnen op, enz..., enz... Rekening dus houdende ook met de heraanleg van de Grote Markt en alles wat daarbij komt kijken. Daar een beetje duidelijkheid over. Ten tweede – en dat is van cruciaal belang – is om te weten wat de reden, wat de oorzaken en de redenen zijn waarom de horeca in het stadshart, maar niet alleen in het stadshart, maar vooral in het stadshart, dat die leegloopt? We weten wel, de horeca is, heeft een grote knauw gekregen dankzij corona en de al dan niet gepaste maatregelen, die ten opzichte van de horeca zijn genomen. Wat mij betreft de ongepaste maatregelen, die ten opzichte van de horeca zijn genomen. Met alle gevolgen van dien. Maar misschien zijn er nog andere oorzaken. Ik kan er wel een paar bedenken. Personeelstekort, dure prijzen, huurprijzen of weet ik veel, het veiligheidsaspect, de aantrekkelijkheid van het stadshart in het algemeen. Met andere woorden, heeft u onderzoek gedaan en heeft u uw oor te luisteren gelegd bij de horeca-uitbaters die er nog zijn, maar ook en vooral bij de horeca-uitbaters die het zijn afgebold? Ik denk dat we daar veel van kunnen leren. Ook daar kijk ik uit naar uw antwoord. Ja, we kunnen ook niet onder stoelen of banken steken, dat de 3 cruciale die daar het meest in de pers gekomen zijn, die daar ook niet geholpen zijn door de stad en daar ook een beetje in het verleden of in het recente verleden een beetje zijn weggepest door een aantal maatregelen waarvan de schepen wellicht wel weet waarover het gaat. Maar dus de vraag is nu, u heeft nu een aantal maatregelen genomen, u en uw college. Wil u ons daar de exacte en ook de technische, maar ook de financiële aspecten van uitleggen? Heeft u ondertussen ook nieuwe ideeën? Want ik neem aan dat het daar niet bij blijft. Dat u verder werkt, dat u in bepaalde richtingen denkt. Is er sectoraal overleg? En zo ja, wat komt daaruit? En zo nee, waarom niet? En euh, hoe ziet u verder ook de verhoudingen en de oplossingen voor problemen die zich zouden stellen, niet alleen binnen het stadshart, maar ook ruimer binnen de stad zelf, maar ook in de deelgemeenten, waar heel wat horecazaken ook met dezelfde problematiek te kampen krijgen? Ik kijk uit naar uw antwoord, schepen.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Ook mijnheer Vonck heeft het woord gevraagd. 2 minuten.

VONCK: Dank u wel, voorzitter. Schepen, ...

DE MEYER: ... (?) interpellant hé.

VOORZITTER: Ja. In principe mag hij 2 minuten antwoorden op ...

WYMEERSCH: Nee, nee, hij is interpellant.

VOORZITTER: Goed. Ja, ik weet het, maar in principe ...

WYMEERSCH: Nee, nee, dat is niet “ik weet het, maar ...”. Dat is “hij is interpellant”.

VOORZITTER: Goed. Eerst geef ik het woord aan de heer De Meyer en daarna aan de heer Vonck.

DE MEYER: Voorzitter, collega's, cafés in onze stad en deelgemeenten hebben ook een sociale functie. Men kan er uiteraard een koffie, thee, frisdrank of een biertje drinken en ze hebben ook een sociale functie in het stads- en dorpsleven. Voor sommige mensen zijn het één van de weinige ontmoetingsplaatsen. Vandaar hun verbindend karakter. Het is mede daarom goed, dat een aantal cafés op het Sint-Nicolaasplein opnieuw zullen openen en dat het stadsbestuur dit faciliteerde is zinvol. Anderzijds stellen sommige collega-caféhouders zich wel vragen bij sommige maatregelen en hebben ze het aanvoelen, dat er twee maten en twee gewichten gebruikt worden. Vandaar mijn vragen. Welke ondersteuningssubsidiëring was/is hier voorzien? Onder welke voorwaarden? Worden soortgelijke initiatieven subsidiëring ook elders in de stad, deelgemeenten en dorpen voorzien? Ik geef een aantal voorbeelden van vragen, die aanwezig zijn, schepen. Op de Grote Markt hebben de cafés tijdelijk wat zorgen gehad – en nog steeds – met de terrassen, die ze niet konden opstellen. Natuurlijk bij weer zoals vandaag speelt dat geen enkele rol. Maar in het voorjaar hebben we toch ook een aantal zonnige dagen reeds gehad, waar ze jammer genoeg hun terras niet konden opstellen. Terecht en begrijpelijk leeft heel sterk de vraag “welke ondersteuning voorziet ge voor ons tijdens de werkzaamheden als die bezig zijn op de Grote Markt”. Er zijn een aantal cafés, die tijdelijk één of meerdere dagen sluiten, omwille van de hoge kosten. Veelal ten gevolge van energie. Die stellen soms de vraag – zo heb ik ze toch vernomen – “moeten we nu eerst volledig sluiten en opnieuw openen om in aanmerking te komen voor subsidies of welke maatregelen kunnen er voor ons genomen worden”. Is deze vraag terecht of ten onrechte, daar spreek ik mij nu niet over uit, maar ik begrijp wel de zorg die bij die mensen leeft als ze vergelijken met andere maatregelen, die genomen worden. Ik geef een ander voorbeeld. In de Zwaanaardestraat zijn er een aantal soort van horecabedrijven, die uiteraard ten gevolge van de werkzaamheden hun cliënteel totaal zagen wegvallen. Ja, begrijpelijkerwijze stellen die mensen zich de vraag “en wat met ons” als ze lezen welke maatregelen binnen het stadscentrum genomen worden. Ik zou nog een paar andere voorbeelden kunnen geven, maar als ik aangesproken wordt door deze mensen, dan weet ik dat deze gevoeligheid bij hen aanwezig is. En ik heb het in mijn inleiding gezegd, een café is uiteraard een handelszaak zoals een andere, maar tegelijkertijd heeft het in het ontmoetingsleven, in het gemeenschapsleven van onze stad en zeker ook van onze dorpen toch wel een sociale functie. Daarom is het belangrijk, dat er geen gevoelens van discriminatie bij de maatregelen, die voor de ene wel en blijkbaar voor de andere minder genomen worden. Tot hier mijn tussenkomst.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer. Dan geef ik het woord nu aan de heer Vonck. Steve?

VONCK: Ja, heel kort, want het meeste is al gezegd. Nog een aantal dingskens die misschien aanvullen of misschien er zelfs een beetje tegenin gaan. Ik denk dat we allemaal als horeca wel kunnen genieten, allé, dat de horeca kunnen genieten heeft van een aantal ondersteuningsmaatregelen. Zowel in corona als nu tijdens de werken en de werken die zullen komen. Ik denk dat die door de horeca gewaardeerd kunnen genoemd worden. Ik ben niet helemaal mee met het feit dat dat in de ogen prikt dat er steunmaatregelen zijn voor de horeca te laten beginnen. Want ik denk dat het heel veel, nog veel moeilijker is om nu een nieuwe zaak te beginnen dan een bestaande zaak te handhaven. Dus ik denk wel dat het zeer zinvol is om mensen zo goed mogelijk te motiveren en te stimuleren om die zaak te openen. Anderzijds moet er uiteraard transparantie over zijn en moet dat wat in balans zijn. Maar daar volg ik wel mee. Wat de reden is volgens mij van het kloppend Sint-Nicolaasplein denk ik niet dat dat, ik ben benieuwd naar de uitleg van de genoemde pestmaatregelen van collega Wymeersch. Ik denk dat euh, ik moet zelf zeggen dat ik vind dat dat ondanks de maatregelen is. Want ik denk dat die horeca op dat plein heel goed gefaciliteerd is de afgelopen jaren. Ik denk eerder dat het probleem zich stelt in de monopolisering van dat plein, wat er eigenlijk een lange tijd geweest is door de uitbaatster of de uitbaters van drie zaken. Als die dan ineens stoppen, wordt dat heel voelbaar. Ik denk ook dat we moeten alles in het werk stellen en vandaar de oproep vorige maand voor een taskforce of hoe we het ook willen noemen. Want ik denk, het grootste probleem is geen corona, is geen energie, maar vooral ja, de mentaliteitswijziging in onze stad en eigenlijk bij uitbreiding overal eigenlijk, dat er minder goesting is om in de avondhoreca te stappen. En dat er lokaal gezien vooral een probleem is met een generatiewissel, die er niet gekomen is in de avondhoreca. Ik denk dat we alles op alles moeten stellen om die terug te bewerkstelligen en ook daarover denk ik kan het alleen maar zinvol zijn om de hand uit te steken naar zoveel mogelijk mensen met knowhow. Wat betreft de Cipierage en het voorstel van een uitgebreid terras, ik denk dat dat voor heel veel uitbaters een heel moeilijke is om er nu nog bij te pakken. En anderzijds, met een plateau van de overkant van de markt of een paar 100 m² verder komen, is sowieso moeilijk. Maar ook daar moeten we uit de box denken en proberen met de juiste koppen samen te steken een zo goed mogelijke oplossing te hebben. Dat is het zowat.

VOORZITTER: Ja, dank u wel. Ik mag toch even erop wijzen, dat we toch moeten opletten dat we niet op de rand van de geheime zitting zitten als we over bepaalde dingen spreken, die overduidelijk zijn waarover het gaat. Dat wil ik nog even zeggen. Ik geef het woord aan de schepen.

SOMERS: Ja, dank u wel, voorzitter. Dank u wel aan iedereen, die hier een tussenkomst gedaan heeft, want ik denk dat daarmee aangetoond is toch, dat iedereen het belang van de horeca – en ik denk dat Jos het het meest verwoord heeft, maar ik denk dat iedereen er achterstaat – de sociale functie, het ontmoeten van elkaar, het ja, het amusement dat eigenlijk horeca in het algemeen geeft.

En aangezien dat er hier drie interpellanten zijn, denk ik dat we dat mogen zeggen, dat elke fractie dat wel belangrijk vindt van een goede horeca in stad en deelgemeenten te hebben. Ik ga een beetje door elkaar antwoorden en niet per persoon. Maar ik hoop dat ik alles ga coveren. Ik volg vooral Steve Vonck in het feit van het Sint-Nicolaasplein, ja, dat was eigenlijk ja, drie cafés die onder één bvba en op één moment stopten. Dus uiteindelijk eigenlijk drie cafés, die ja, op één moment dadelijk leeg kwamen te staan. Waarbij dat we nogal leegstand hadden op het plein. Dus in één keer ja, had je natuurlijk op dat plein nagenoeg geen aanbod meer van horecazaken, wat toch nefast maakte. Omdat het Sint-Nicolaasplein nu eenmaal als een horecaplein gedefinieerd staat in onze stad. Op één van de overlegmomenten met handel en horeca is er dan de expliciete vraag gekomen “kunnen we eens niet gaan brainstormen – of we het nu een taskforce noemen of brainstormen – maar echt eens specifiek rond het thema van horeca”. Dat is dan gebeurd. Dan is de oproep gekomen van VLAIO, de proefploeg, om eigenlijk vanuit de stad eens te gaan kijken van welk aspect in handel en horeca willen jullie nu specifiek aanpakken. Wij hadden daar leegstand gedefinieerd en daar is specifiek gezegd van “leegstand is te algemeen, ge moet echt naar iets heel concreet gaan”. Vandaar dat we dan de beslissing genomen hebben oké, de leegstand op het Sint-Nicolaasplein. Dat is eigenlijk het voortraject waarom dat we eigenlijk ja, een speciale actie als ik het zo mag zeggen of toch iets meer gedaan hebben, een promotieactie rond het Sint-Nicolaasplein in vergelijking met andere horecazaken, die mogelijks leegstaan. Ik hoor hier wel van een aantal mensen, die tussenkomen, dat er met twee maten en twee gewichten gewerkt wordt. En dat wil ik toch wel duidelijk tegenspreken. Eén, we hebben vanuit het Centrummanagement en nu dus vanuit de stad wegens de vereffening van het Centrummanagement en op het moment van het nieuwe detailhandels- en horecaplan een duidelijke subsidiëring gedefinieerd voor de stad, maar ook voor de deelgemeenten. Ik denk dat dat in de commissie duidelijk besproken is. Waarbij de subsidiemiddelen naar handel en horeca duidelijk gedefinieerd staan. Daar zijn een aantal antwoorden, die moeten geboden worden. En het maximum aan starterspremie dat je kan krijgen, is 15.000 euro. Dat is het maximum, maar dan moet je ook de totaliteit van alle punten op alle vragen, dat er moeten beantwoord worden, krijgen. Daarvoor moet uw pand al drie jaar leegstaan. Dus laat mij dan al duidelijk zijn, als uw pand al geen drie jaar leegstaat, kun je al dat maximum van die 15.000 euro niet hebben. Een voorwaarde voor een starterspremie is, dat je eigenlijk een langlopend contract hebt. Dus geen enkel pop-up-contract kan aanspraak maken op een starterspremie. Dus vanuit die optiek is er geen enkele subsidie toegekend aan diegenen die binnenkort starten of waar jullie op alluderen op het Sint-Nicolaasplein. Laat dat heel duidelijk zijn.

Wat niet wil zeggen, dat andere horecazaken, die gaan starten in de toekomst, want er gaan er nog een 4 à 5 opengaan in het centrum, maar aangezien dat ik naam en toenaam daarvan niet kan communiceren, maar die situeren zeker in het focusgebied, ik zal het zo zeggen en van het ogenblik dat ik daar verder kan over communiceren en de nieuwe uitbaters van de horeca wensen daar ook over te communiceren, zal ik dat zeker op de commissie brengen of wil ik dat zelfs per mail aan onze handel en horeca laten weten. Wat zijn nu de redenen waarom dat mensen afgehaakt hebben? Want we hadden natuurlijk veel kandidaten in het kader van het Sint-Nicolaasplein. Dat is bv. het moeilijk ondernemingsklimaat, de moeizame zoektocht naar personeel, hoge energieprijzen, hoge loonkosten, meer thuisconsumptie en dan vooral de aan het pand gebonden redenen, dus de verplichte brouwerscontracten bij Las-Caux en Brass Monkey, de staat van het gebouw bij Las-Caux, Oud Rethorica en de Ciperskelder en de investeringen versus de onzekerheid tot invulling op lange termijn, vooral in de Ciperskelder. Omdat u weet, dat daar ook de diensten van de stad gaan verhuizen en eigenlijk het ganse gebouw ter beschikking komt en wij als college voorgenomen hebben om te gaan kijken van oké, wat moet er nu als invulling komen op lange termijn voor die Ciperage. Vandaar dat wij ook eigenlijk het horecagedeelte maar voor een korte termijn, dus eigenlijk een forum pop-up-contract eigenlijk aangeboden hebben op de markt. En daar hebben we gezien, dat eigenlijk de toestand van het gebouw – de keuken en de investeringen die dat vergt – eigenlijk een reden waren waarom dat mensen afgehaakt hebben. Waardoor we nu eigenlijk ja, tot het idee zijn gekomen van het is een belangrijk terras, zeker tijdens evenementen, tijdens de donderdagse markt en dergelijke meer. Maar omdat we echt niet willen van externe partijen aan te trekken in de binnenstad en alle kansen te geven aan horeca-uitbaters die er vandaag de dag zijn in ons centrum, is het idee gekomen om eigenlijk het terras ter beschikking te stellen en niet heel de Ciperage mee te laten verhuren langs de binnenkant, maar meer als logistieke opslag en dergelijke meer te gaan gebruiken. Dat is misschien raar en dat is misschien moeilijk en daarom dat we – en ik heb dat daarstraks ook kort tegen Steve gezegd – van we moeten daar even in overleg gaan met de mensen van de horeca rond de markt, het Sint-Nicolaasplein of de Houtbriel zelfs om te kijken op welke manier dat we daar optimaal een invulling aan gegeven hebben. En ik heb vanuit de Vooruit-fractie al een aantal voorstellen gekregen. Maar ik ga daar niet op vooruitlopen. Ik denk dat we dat in overleg moeten doen. Het is nooit de intentie geweest bv. voor op het Sint-Nicolaasplein een zomerbar op te richten. De prioriteit ging naar de uitbaters die er al waren. Ik denk dat dat er twee waren. En het is voor het eerst het jeugdhuis, die nu ook een terras wil uitbaten op het Sint-Nicolaasplein, dus ik denk dat dat toch ook wel een extra is. Dus in de deelgemeenten kunnen ze perfect ook beroep doen op de subsidie, op voorwaarde dat ze aan de diverse vragen, die u punten verlenen, positief op beoordeeld worden. En kan er dan een bedrag uitgereikt worden.

Met betrekking tot algemene leegstand is het zo, dat je voor een jaar extra minder, allé of minder snel leegstandbelasting te moeten betalen, dat je een soort contract kan afsluiten met het Centrummanagement, lees nu de dienst economie, waarbij dat er initiatieven genomen worden om uw pand – en dat gaat dan over individuele afspraken, dus elke individuele lege horecazaak kan daar al 2 à 3 jaar beroep op doen, want dat bestaat al zolang – kan naar de dienst economie komen en samen met hen een plan uitwerken, de visualiteit van hun leegstaand pand verbeteren en dergelijke meer. Ze moeten daar ook aan een aantal voorwaarden voldoen en dan krijgen zij ook extra vrijstelling van leegstand en geven zij eigenlijk aan de dienst economie de mogelijkheid om ook op zoek te gaan naar pop-up-initiatieven in dat leegstaand pand. Dat is zowel voor de deelgemeenten als voor de binnenstad sinds het nieuwe detailhandelsplan en horecaplan. Verder worden er evenementen ook gesubsidieerd als minstens 3 handels- of horecazaken samenwerken. En dit geldt ook voor de deelgemeenten. Dus ik denk sinds het nieuwe detail- en horecaplan dat er niet echt nog kan gesproken worden van grote, euh van een discriminatie daaromtrent. Maar we moeten eerlijk zijn, een stad als Sint-Niklaas met de grootste markt, met een evenementenplein ja, dat vergt nu misschien toch ook wel ergens iets meer samenwerking en iets meer ondersteuning met de horeca die daar gevestigd is. En ik ben zeer tevreden de laatste tijd ook met de initiatieven die er genomen zijn, de voorstellen die er zelf komen vanuit de horeca. En wij gaan heel snel terug met de horeca van de binnenstad samenzitten om dat van de Ciperskelder verder uit te werken. Ik hoop dat ik hiermee op alle vragen heb geantwoord. Moest ik iets vergeten zijn, moet u mij daar maar op wijzen.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Ik geef het woord aan de heer Wymeersch en dan aan de heer De Meyer. Frans?

WYMEERSCH: Dank u, voorzitter. Mevrouw de schepen, u heeft op een paar facetten geantwoord, maar niet helemaal. Ik noteer dat die 15.000 euro geen fetisj is en dat dat wordt bepaald – het uiteindelijke bedrag – afhangende van een aantal voorwaarden die ook in het premiesysteem zijn opgenomen. Ik zou het op prijs stellen – en ik denk de andere collega's ook – dat wij – en dat moet niet hier mondeling, dat kan schriftelijk, dat kan gemaïld worden – dat wij dus gedefinieerd, gedetailleerd een overzicht kunnen krijgen van de contractuele bepalingen die er zijn getroffen tussen de stad en de overnemers, met daarin de vermelding de bedragen waarop zij beroep zullen kunnen en mogen doen. Nu, u zegt het terras van de Ciperskelder, dat zullen we nog moeten uitwerken. Ik wens u daar veel geluk mee. Maar zoals collega Vonck in zijn Oratio pro domo zei “dat zal niet direct een sinecure worden”, maar we wensen u daar veel geluk mee. Maar ik denk dat dat ook geen goeie zaak is, noch voor het terras zelf, noch voor de stad, noch voor de horeca-uitbaters op zich.

Waar u natuurlijk niet op ingaat of ten eerste u ontkent dat, dus dat er een vorm van discriminatie is. Trouwens, dat is de reden waarom wij uw plannen indertijd niet hebben goedgekeurd, ons hebben onthouden, dat is dat wij nog altijd – en we blijven dat zien – er discriminatoire maatregelen zijn tussen het stadshart, het focusgebied zoals u dat zo mooi noemt, de rest van de stad en de deelgemeenten. De problemen van de horeca zijn overal. Overal in heel de stad, niet alleen in onze stad, maar in onze stad expliciet. Ze zijn overal. En die zijn voor iedere horeca-uitbater hetzelfde. En waar u dus totaal niet op antwoordt, is mijn principiële vraag, want ge kunt niet remediëren als u de ziekte niet kent, als u de oorzaak van de ziekte niet kent. Met uw subsidies en met weet ik veel, u strijkt zalfjes, u geeft een pijnstillertje, maar u geneest niet. Om te genezen moet u weten waar, waarom zijn die zaken leeg komen te staan. Waarom zijn niet alleen die zaken leeg komen te staan, maar staan er hier in het stadshart nog verschillende zaken leeg? Waarom zijn die mensen dat, hebben die hun zaak gesloten? Is daar onderzoek naar geweest? Is daar bevraging geweest? Heeft u met de sector rond deze problematiek samengezeten? Heeft u niet op geantwoord. Waarom, als u dat niet gedaan heeft, waarom niet? En als u dat wel gedaan heeft, wat is daar uitgekomen? Want als u niet kunt specificeren wat de noden zijn en de oorzaken zijn waarom de horeca in de stad en daarbuiten ook leegloopt, dan kunt u de ziekte niet bestrijden. Op dat antwoord wacht ik nog.

DE MEYER: Voorzitter?

VOORZITTER: Euh, ik geef het woord aan de heer De Meyer.

DE MEYER: Vijf punten. Er is geen discriminatie, schepen, als ge gevestigd zijt in het focusgebied of in het kerngebied van de deelgemeenten. Maar als uw zaak toevallig niet gevestigd is in het focusgebied of in het kerngebied van de deelgemeenten, dan is de zorg die bij een aantal mensen leeft van 2 maten en 2 gewichten feitelijk wel juist. Twee, u hebt er niet op geantwoord op mijn vraagje in verband met de cafés op de Grote Markt. Is er iets gedaan naar aanleiding van het niet kunnen opbouwen van de terrassen de voorbije maanden? En is er met de caféhouders al gesproken over welke maatregelen zullen genomen worden tijdens de werkzaamheden op de Grote Markt? Drie, ik heb een vraagje gesteld in verband met de paar zaken die er zijn in de Zwaanaardestraat. Weliswaar geen focusgebied, maar toch wel geconfronteerd gedurende een uitermate lange periode met een zeer hinderlijke situatie. Vier, in februari heb ik de vraag gesteld “is er al een overleg gepland met de middenstand en de horeca omheen de Grote Markt”. Toen heeft men mij beloofd van dit zal snel georganiseerd worden. Als dat ondertussen is doorgegaan, dan zou ik graag het verslagje ontvangen per mail. En als het nog niet is doorgegaan, zou ik graag weten wanneer het wel zal doorgegaan zijn. Een 10-tal dagen geleden werd ik aangesproken als ik eens een koffie ging drinken door een caféhouder, die zijn zorgen eens naar voor moest brengen. En ik gaf hem de raad “waarom ga je niet naar de vergaderingen, die georganiseerd worden over de werkzaamheden op de Grote Markt”. Op dat moment wist hij niet dat er al een nieuwe vergadering gepland was.

En ik vroeg “zijt ge in het verleden geweest”. En hij zei mij “ja, maar ik ga niet meer, want er wordt wel geluisterd, maar men doet niets met datgene wat men vraagt”. Ik geef het u gewoon weer, het antwoord dat ik kreeg. Dus, collega’s, als we dat nu graag hebben of niet, feitelijk gezien als ge toevallig niet in het focusgebied zit of niet in het kernwinkelgebied en ge zit daarbuiten in een deelgemeente of in de stad, dan komt ge voor al die maatregelen niet in aanmerking. Dat bij die mensen die zorg leeft, die ik hier geformuleerd heb - want anders zou ik het ook niet gedaan hebben – vind ik begrijpelijk en terecht. En het was die bezorgdheid, die ik toch nog eventjes opnieuw op de agenda wou zetten.

VOORZITTER: Dank u, Jos. Ik geef eerst het woord aan Steve Vonck en dan aan Gaspard Van Peteghem. Steve?

VONCK: Ja, heel kort. Puntje Cipierage, dat enkel het terras zou kunnen gebruikt worden, ik begrijp dat. Anderzijds vrees ik dat daar het schoentje zou kunnen knellen, nl. dat maakt de inzet van personeel nog veel moeilijker te plannen. Goed weer is veel personeel, slecht weer is geen personeel inzetten. Dus dat is ene om mee te pakken, denk ik. Verder denk ik dat we de lessen, die we ook hieruit kunnen trekken, is ene die nog niet genoemd is, zijnde de wurgcontracten waar veel horeca onderhevig aan is. Ik denk dat ik mag stellen, dat er cafés zijn die het dubbele voor een vat bier betalen dan hun collega’s. Dus het is heel moeilijk om daarin de rekening te maken voor uitbaters. En anderzijds de vrijgekomen panden, die er nu nog niet ingenomen zijn, die nog niet herbebouwd zijn, die zouden we toch in de toekomst zoveel mogelijk moeten vrijwaren en proberen behouden voor horeca. Want wat we de laatste jaren zien, wat weggaat, komt niet terug of vooral de avondhoreca komt daar niet in terug. Omdat er nu eenmaal heel weinig mensen willen wonen boven een avondzaak.

VOORZITTER: Dank u. Kort, Gaspard?

VAN PETEGHEM: Ja, kort. Heel kort. Ik ga verder niet uitweiden over dit punt, maar ik zal mij eens goed voorbereiden op één van de volgende agenda’s. Ik denk dat we dat toch wel een klein beetje anders moeten bekijken. We zijn Brugge, Gent, Antwerpen niet. We zijn Sint-Niklaas. En wij moeten uitgaan van onze eigen sterktes. En daaruit, vandaaruit leeft onze gemeenschap, de dorpen, de deelgemeenten en de stad. En dat hebben we altijd gehad. We hebben altijd een sterke organisatie gehad, ook ondersteuning. En ik denk dat daar het schoentje past. Naar de toekomst toe, denk ik dat daar moet aan gewerkt worden. Maar ik ga er verder nu niet over uitweiden, maar ik ga mij eens goed voorbereiden voor dat punt.

VOORZITTER: Dank u wel, dank u wel, Gaspard. Dan geef ik het woord nog eens terug aan de schepen.

SOMERS: Ja, ik ga heel kort antwoorden, want ik ga ook niet op alles antwoorden. Want bv. een Frans Wymeersch die vraagt “geef mij gedetailleerd de contractuele bepalingen”. Maar sorry, wij hebben met de stad en de nieuwkomers op het Sint-Nicolaasplein 0,0 contractuele bepalingen.

Dat is privé-eigendom en er is een contract tussen de privé-eigenaar en een uitbater van een café. Die uitbating van het café is een pop-up-contract en geen langdurig contract, waardoor wij als stad moeten besluiten dat zij niet in aanmerking komen voor enige vorm van subsidie. Dus er is niets, 0,0. Wij hebben alleen een traject in gesprek met eigenaars, een mogelijkheid om huurcontracten - omdat ze tijdelijk zijn – om die huurprijzen te doen dalen, allé, hebben wij een poging gedaan. Wij hebben een regierol gedaan, maar wij zitten contractueel 0,0 ergens tussen. Wurgcontracten, Steve, het is een feit dat juist is, maar ook daar kunnen wij als stad enkel maar proberen van ja, daar een poging aan te doen dat ze dat willen dalen. Maar wij kunnen zelf geen initiatieven nemen en wij kunnen zelf niet zeggen dat zij tarieven moeten verlagen. En, Gaspard, ik ben blij, want ik denk dat we dat effectief verder moeten toepassen. En ik denk dat ge ook wel verwijst naar evenementen en horeca en het versterkend karakter van een evenementieel gebeuren naar de horeca. En daar zijn we mee bezig en informeren we en gaan we de horeca veel sneller informeren over eigenlijk de jaarkalender, de kalender die er zal zijn in het kader van evenementen in hun buurt. Om ook juist op die manier een aanvraag te kunnen doen naar subsidies als zij samenwerken met 3. Dus dat zijn geen individuele subsidies die wij geven. Er is een vergadering geweest rond de Grote Markt, Jos, maar op die vraag allé, had ik mij nu vandaag niet verwacht. Het ging in het algemeen over de horeca. Maar daar willen wij zeker verslag, een verslag van opsturen. En in het kader van de horeca de vragen aan u verder geven. En ja, ik denk dat ik er ... En uiteraard, vanuit de dienst economie – en dat is in het verleden ook al enkele keren weergegeven in mijn commissie – de dienst economie volgt nauwlettend op waarom zaken verdwijnen, zowel detailhandel als horeca. In het verleden gebeurde dat minder, maar nu volgen die dat zeer nauwlettend op. Dus ik zal ook dat opvragen, maar ik heb dat hier niet bij mij. Dat was ook niet initieel doorgegeven. Ik weet wel de redenen waarom de horeca moeilijk opgevuld kan worden en die heb ik in mijn eerste antwoord gegeven. Maar ik zal vragen om op de volgende commissie of schriftelijk een gedetailleerd antwoord, maar dan ook voor de detailhandel, aan jullie te bezorgen.

VOORZITTER: Goed. Ik zou hier de, normaal moeten we hier de bespreking afsluiten, Frans. Er is een bepaling in het huishoudelijk reglement en ik heb begrepen dat de schepen, dat de schepen ...

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Nee, dat is niet zo. Maar allé, Frans, allé goed. Omdat ge moeilijk zijt.

WYMEERSCH: Mevrouw de schepen, u neemt een loopje met de waarheid. Als u zegt dat u niet was voorbereid op het feit dat u de vraag ging krijgen naar het waarom dat er leegstand is in de horeca en wat daarmee gebeurt, dat u dat zou opvragen op de dienst economie en ons zult bezorgen, sorry. Ik had dat antwoord vandaag verwacht.

SOMERS: Ik heb het u gegeven.

WYMEERSCH: Wanneer hebt ge ... Ja, want hebt ge met de horeca overlegd? Goed. Wat zijn de redenen waarom men niet ... Ja, maar u zegt zelf ...

VOORZITTER: Frans, ge valt in herhaling. Echt waar.

WYMEERSCH: Neen, neen.

VOORZITTER: De schepen heeft daarop geantwoord.

WYMEERSCH: Maar ik wil een antwoord. En het is een vraag die ik schriftelijk heb overgemaakt ...

VOORZITTER: De schepen heeft daarop geantwoord.

WYMEERSCH: ... in mijn interpellatieverzoek op 1 maart. Dat is ruim 3 weken geleden. Is er samengezeten met de sector, wat zijn de redenen? Wat gaat het college daarmee doen? Men gaat nu de antwoorden opvragen aan de dienst economie. Economie heeft dat vroeger niet zo goed opgevolgd, maar nu wel. Wel, als het opgevolgd is, kent u de antwoorden en moet u ze nu geven, want ik heb ze 3 weken geleden gevraagd.

SOMERS: Ik heb ze u in het algemeen gezegd. Ik ga ze niet specifiek per horecazaak zeggen.

WYMEERSCH: Neen, dat is niet specifiek ...

SOMERS: Dat ga ik niet doen. Maar ik heb ze hier allemaal opgelijst en verder geef ik geen antwoord.

WYMEERSCH: Waarvan nota.

VOORZITTER: Goed. Ik denk ...

WYMEERSCH: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de voorzitter, het is nu uw taak als voorzitter van de schepen terecht te wijzen, ze te wijzen op haar plichten dat ze moet antwoorden.

VOORZITTER: Euh, mijnheer Wymeersch, mijnheer Wymeersch, luister. Het huishoudelijk reglement stipuleert al dat u op dit moment niet meer terug tussenkomt. Dat is één.

DE MEYER: Neen, dat is onjuist.

VOORZITTER: Ten tweede, ik denk dat de schepen heeft geantwoord op de vragen van wat ...

WYMEERSCH: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de voorzitter, ...

VOORZITTER: Sorry, sorry, ...

WYMEERSCH: ... andermaal, andermaal, andermaal ...

VOORZITTER: Sorry, mijnheer Wymeersch, als ge goed ...

WYMEERSCH: ... treedt u nu op als een lid van de meerderheid en niet als voorzitter.

VOORZITTER: ... sorry, mijnheer Wymeersch, als ge goed geluisterd heb, dan heb je ...

WYMEERSCH: U bent niet de voorzitter op dit ogenblik van de gemeenteraad. U treedt zo niet op.

VOORZITTER: Sorry, mijnheer Wymeersch, ik denk dat u hier ongelijk heeft.

DE MEYER: Voorzitter, collega's, mevrouw de schepen, bedankt voor het antwoord, maar u zal begrepen hebben, dat we het niet volledig eens zijn.

VOORZITTER: Dat is ...

DE MEYER: Ik begrijp na uw antwoord nog beter, dat het gevoel van die discriminatie bij sommige caféhouders leeft. Laat dit duidelijk zijn. En voor de rest, mevrouw de schepen, wens ik u een verder goed herstel toe.

VOORZITTER: Ja, ik denk ook, ik denk ook, mijnheer De Meyer, dat er ook duidelijk is gezegd – en ik verwijs even naar raadslid Van Peteghem – dat hierover toch het laatste woord nog niet zal gezegd worden. En dat er dingen schriftelijk en ook in commissies nog aan bod zullen komen. Voilà. Goed, ik geef nu het woord voor de 3e interpellatie aan raadslid Anneke Luyckx, internationale vrouwendag te Sint-Niklaas. Mevrouw Luyckx, u hebt het woord.

LUYCKX: Ja, dank u wel, mevrouw de sche..., euh de voorzitter. Ik was al bijna schepen van u aan het maken. Op 8 maart is er in deze stad door de vzw Vrouwencentrum in Kasteel Walburg een panelgesprek georganiseerd met als titel “meer dan enkel vrouw”. Nu, dat is een traditie. Elk jaar wordt er zoiets georganiseerd. Je kan je ondertussen vragen stellen over de noodzakelijkheid van zulke avonden. Dat is ook besproken geweest op de dag zelf in De Afspraak tussen 2 dames, die daarover gedebatteerd hebben. Nu, het staat natuurlijk elke vereniging vrij om dit soort organisaties in te richten, laat dat duidelijk zijn. Maar, we spreken hier wel over een gesubsidieerde vereniging, waar in de organisaties of in de evenementen die die organisatie organiseert, eigenlijk toch wel een vrij eenzijdige uitnodiging van deelnemers aan zo’n gesprek wordt gericht. En zoals ik al zei, de vrijheid van initiatief, dat moet er zeker zijn. Maar als er belastinggeld naar organisaties gaat, die dit soort zaken organiseren, dan denk ik dat we toch met een andere dimensie zitten. Nu, het embleem van de stad staat op de uitnodiging, dus lopen we ook het risico dat de burger verwacht, dat wat daar gezegd wordt of wat daar door de betreffende vzw ook wordt verkondigd, dat dat iets is waar de stad zich achter kan scharen. En ja, daar heb ik toch wel een aantal vragen over. In die zin van is het voor de stad niet belangrijk, dat er een zekere neutraliteit bewaard wordt? Vindt u dat die neutraliteit op deze manier bewaard wordt als er niet elke gezindte in de stad de kans krijgt om eventueel deel te nemen aan dit soort panelgesprekken? En dan had ik ook nog wel graag geweten – dat is misschien niet direct om nu te kunnen beantwoorden, want dat is een beetje onverwachts misschien – maar toch, ja, is er zicht op het aantal deelnemers aan dit gesprek? Hoeveel betalende bezoekers zijn er geweest? En wie heeft de volle pot van 12 euro betaald en hoeveel mensen met een kansenpas waren daar aanwezig?

VOORZITTER: Dank u, mevrouw Luyckx. Ik geef het woord aan schepen Heyrman.

HEYRMAN: Ja, het is eigenlijk een organisatie van het Vrouwencentrum. En het Vrouwencentrum alleen. Dus wij waren in deze niet betrokken. Vroeger hoorde het Vrouwencentrum tot zowat het clubje dat rond internationale vrouwendag samen met andere en onder leiding van de stad organiseerde. Nu was dat eigenlijk een activiteit van hen alleen. Zij hebben ons vermeld op het ja, op hun uitnodiging, omdat wij een basissubsidiëring geven.

Voor ja, de huur van hun, allé, niet de huur van hun pand, maar de kosten die hun pand met zich meebrengen en de kosten voor de globale werking. Maar ze hebben geen extra subsidie gekregen vanuit Iedereen Mee. Want mocht dat zo zijn, dan beoordelen we wel het programma of ja, dan doen we daar een uitspraak over. Dat hebben we in deze niet gedaan. Er is wel eens contact genomen omdat we die vraag nog gekregen hadden van ja, oei, wie hebben jullie uitgenodigd? Is dat nu een politiek debat of niet? Hoe zit dat ineen? En we hebben eigenlijk ja, gehoord van de medewerster, dat het op zich vooral getrokken werd en vorm gegeven was door Nelly Maes, die eigenlijk zelf de activiteit gedaan heeft. Dus in die zin moet je het logo van de stad eerder zien als ja, dat zij, omdat ze tevreden zijn met het feit dat we al heel lang een samenwerking hebben voor hun activiteiten, alle activiteiten die zij tentoonspreiden. Maar niet specifiek voor deze activiteit hebben zij geen aparte middelen gekregen. En dat ook niet aangevraagd.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Mevrouw Luyckx?

LUYCKX: Ja, ik dank de schepen voor haar antwoord. En ik zal er mij over beraden. Dank u wel.

HEYRMAN: Ik was er zelf niet, maar ik had gehoord dat er ongeveer een 50-tal mensen waren. Dat heb ik, ik weet niet, allé, zoiets.

VOORZITTER: Goed. Dank u wel voor deze interpellatie. Dan gaan we naar interpellatie 4 van raadslid Frans Wymeersch over Stad van Reynaert, gemiste kans of is de Felle met de Roden Baard ondergedoken? Frans, je hebt het woord.

WYMEERSCH: Dank u, voorzitter. Mevrouw de voorzitter, collega's, dit is een onderwerp dat mij nauw aan het hart ligt. En vermits het nauw aan het hart ligt, bloedt mijn hart. Toen wij maanden – misschien al 2 jaar geleden – wisten dat in 2023 Sint-Niklaas Stad van Reynaert ging worden, had ik toch gehoopt dat wij daar iets van gingen maken. Een paar maanden geleden heb ik gevraagd naar de stand van zaken en daar kreeg ik ook eigenlijk een antwoord dat geen antwoord was. Men was ermee bezig en we zouden wel zien wat we zouden zien. We zijn op dit ogenblik eind maart, dus het jaar van Reynaert is al meer dan 3 maand bezig en wat krijgen sommigen als uitnodiging? Gemeenteraadsleden blijkbaar niet, bij ons in de fractie toch niet. Ja, maar ja, gemeenteraadsleden niet. Waarschijnlijk is dat omdat we maar gemeenteraadsleden zijn. Voorstelling programma Reynaertjaar 2023. Eerste zin "het jaar 2023 wordt het jaar van Reynaert". We zijn al 3 maand ver hé en 2023 gaat het jaar van Reynaert worden. En "Men gaat op dinsdag, 11 april bij Skippy's ..." - midden in de week – "... in de namiddag de programmabrochure voorstellen. Gelieve uw aanwezigheid te bevestigen voor woensdag, 5 april". Wie dat gekregen heeft, die uitnodiging, weet ik niet. Maar geen enkel raadslid van onze fractie, dus ik neem aan, ik durf te veronderstellen dat ook de raadsleden van de andere fracties deze uitnodiging niet hebben gekregen. Ik wil maar zeggen – en dat is symptomatisch – hoe er met dit, wat een fantastische gebeurtenis zou moeten worden voor heel onze stad, hoe dat daarmee is omgesprongen.

Dat is een gemiste kans, zoals ge misschien nooit geen kans meer zult krijgen. En ik verwijs – en ik weet, het is nostalgie misschien – naar het Reynaertspel dat er opgevoerd is, 2 keer geloof ik, 3 keer in de jaren '70-'80. Goed, maar dat was begeleid maanden op voorhand, maanden op voorhand. De scholen werden ingeschakeld. De jeugdbewegingen werden ingeschakeld. Er werd lesgegeven over Reynaert. Allerlei activiteiten rond Reynaert. Met als uitkomst, den bloemenkee, het Reynaertspel op de Grote Markt. Een massaspel. Maar wat gebeurt er nu? We weten het nog niet. Want in april, want in april gaan wij dus de programmabrochure krijgen. Het enige dat we zeker weten – en dat wordt ook vermeld – dat het uiteindelijk zal uitmonden in een musical, een moderne bewerking van het Reynaertepos. Ik houd mijn hart al vast over de inhoud en de bewerking. Een moderne uitgave, een moderne bewerking van het Reynaertgegeven. Wetende als ik zo links en rechts mijn oor te luisteren leg, bij jonge gasten die zelfs niet weten wat Reynaert is, wie Reynaert is, vanwaar dat komt dat epos. Ik zou u de bevraging willen doen hé, bij alle raadsleden en leden van het college zelfs. De achtergrond van Reynaert. Wie weet dat dat het eigenlijk oorspronkelijke Latijnse dierenepos is? Wie weet dat?

DE MEYER: Ik zal u straks eens ondervragen, collega.

WYMEERSCH: Doe dat, doe dat. En ik heb hier jaren geleden heb ik vanuit onze fractie het voorstel gelanceerd om rond Reynaert een tweejaarlijks – het was tweejaarlijks, collega – tweejaarlijks een Reynaertmanifestatie te geven met middeleeuwse toneelspelen, onder andere Reynaert. Want het is een toneelspel geworden ook. Met wagenspelen, met de abele spelen. Ik ga niet uitleggen wat de abele spelen zijn hé. Ik ga het niet hebben over Adrich (?) en Beatrijs en Elckerlijc en noem maar op. Het gaat misschien voor sommigen het petje te boven. Gaan we niet doen, gaan we niet doen. Maar u heeft dus vanuit dit college, vanuit deze meerderheid de kans gemist om inderdaad een educatieve taak op u te nemen door het jaar van Reynaert aan de kinderen, de schoolgaande jeugd en daarbuiten, jeugdbewegingen om die daar in te schakelen en een beetje educatief te begeleiden naar de figuur van Reynaert, naar zijn betekenis en naar zijn achtergrond. Zowel geschiedkundig als letterkundig. Dat hebt u allemaal niet gedaan. Wat er juist gaat gebeuren, weten wij niet. Alleen dat er een moderne versie komt, een musical rond R, niet Reynaert, R de musical. Een moderne uitgave, ik houd mijn hart vast. Als ik sommige moderne uitgaven van opera's en andere dingen bekijk en beluister, dan houd ik inderdaad mijn hart vast hoe men – ik hoop van niet hé, ik hoop van niet – maar ik vrees dat de figuur van Reynaert en al zijn acolieten die meespelen in het epos, dat die vakkundig, letterkundig zullen verkracht worden. Ik vraag nu een uitleg. Waarom heeft het zolang geduurd dat er iets mee gebeurt? Hoelang heeft het geduurd voordat het programma wereldkundig wordt gemaakt? Waarom heeft men niet de brede bevolking daarbij betrokken, enz..., enz... Als u daar al op kan antwoorden, ben ik al content.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Ik geef het woord aan schepen Baeyens.

BAEYENS: Na vorige maand Staf Pyl misschien nog kort een reclamespot. Het laatste weekend al meer dan 2.000 bezoekers. Dus bij deze kan ik dat ook nog eens zeggen. En wat Reynaert betreft toch, ik denk dat wij u heel gelukkig gaan maken als ge dit allemaal brengt. Maar ik neem de kritiek wel aan, dat als jij dat niet weet wat er komt, dat wij ons werk niet gedaan hebben. Daar ben ik het wel mee eens met u. Dus ik denk dat we dat in onze commissie beter hadden kunnen brengen dan. Het is een duobaan inderdaad tussen mij en Ine Somers. U weet, dat dat past in het intergemeentelijk project, Het Land van Reynaert. Dat dat ieder jaar naar een andere gemeente is. Dat Stekene dat vorig jaar gedaan heeft, dat Temse dat volgend jaar zal doen en dat wij dat dit jaar gaan doen en de vos zullen we echt wel koesteren. Er zijn al heel wat activiteiten en promotiecampagnes gebeurd ondertussen. Ik weet niet of je toevallig de toeristische brochure in uw handen gehad hebt, maar dan had ge dat al zeer uitgebreid kunnen zien. We hebben een ceremonie gehad of we hebben een overdracht, een officiële overdracht gehad tussen Stekene en Sint-Niklaas. Er was zeer veel volk tijdens de Nacht van de Academie. Er zijn ondertussen toch al een, hé, onder andere een ... (?) campagne geweest rond die "R, die amok maakte" is de officiële titel tussen 2 haakjes. En niet de musical, maar de website – en dat heb je terecht gezegd – is www.rdemusical.be. Voor die musical – en dat wil ik toch ook nog wel eens duiden, ge doet alsof dat allemaal uit het niets komt – 2 jaar geleden, ik denk bijna maart 2 jaar geleden, zijn we daar met dat project gestart. En u gooit het allemaal op een hoopje en dat is uw goed recht zeker in dit forum, maar met een Joost Van den Branden van Theater Tieret die toch al heel wat watertjes doorzwoomen heeft, met stefan Van Guyse van JTO die de regie op zich neemt en Bart Picavet, man van Lokeren, die al heel veel wat dat betreft gerealiseerd heeft, denk ik dat we een trio hebben dat echt een heel, maar een heel knappe musical zal worden. En ja, dat zal toch nogal ruim zijn. Dat zullen 20 rollen zijn, sprekende/zingende rollen. En 60 figuranten. Dus dat zal toch wel iets zijn hé. Je zijt ook nogal hevig zo, vind ik, rond het epos en de manier waarop zelf. Vandaag denk ik, is dat nog altijd en ik kan mij daar vergissen, maar 4e à 5e studiejaar in ieder geval is daarmee bezig. Het Reynaertgenootschap heeft in het kader van dit Reynaertjaar in Sint-Niklaas een educatieve, zijn die een educatieve map aan het maken. Die zal voorgesteld worden in juni, maar dat gaat ook de 11e april wereldkundig gemaakt worden. En die educatieve map heeft natuurlijk de bedoeling om de kinderen lagere school daarmee in te betrekken, daar de Reynaert een stuk te kunnen vertellen. En dat is een educatieve map, die geschikt is voor lagere school enerzijds, maar vooral de leerkrachten een leidraad geeft om zo'n les te kunnen geven. Daar staat – maar dat zal niet voor dit jaar zijn, dat zal eerder volgend jaar zijn – zo ook een educatieve map, dat het Reynaertgenootschap aan het voorbereiden is voor de 2^e graad middelbaar, waar dat nog altijd verplichte cursus is. En ook daar is misschien wat begeleiding van leerkrachten nuttig en nodig. Ook dat zal wel gerealiseerd worden. In Sint-Niklaas gaan we inderdaad heel veel doen. 11 april zal daar de voorstelling van het programma zijn, maar als je al ziet wat er voorbij is, is toch al iets.

Wat komende is, zal toch meer dan het gemiddelde zijn dat Wase gemeenten rond de vos doen. En één van die zaken zal tijdens Buitengewoon XL zijn. We hebben alle fotoclubs bv. warm gekregen om speciaal een fotoreeks te maken rond Reynaert. Er komt ook een gegidste wandeling, die voorzien zal worden van een aantal Reynaerdiana om het verhaal volledig te kunnen vertellen. Gans het jaar door een zoektocht, een fietstocht, noem het op. Dus de vos zal in heel wat zaken terugkeren. We hebben ook de bakkers bij ons al gehad, die 50 jaar Reynaertgebak hebben gevierd op 13 maart. Ook dat was zeer prettig en heeft toch ruim de pers gehaald. Allé, ik denk, we kunnen zo nog wel wat doorgaan, maar het zal echt, het zal echt goed zijn. Ik denk dat het Reynaertgenootschap garant staat voor kwaliteit. Zij staan ook ten volle achter die musical. Zij hebben er alle vertrouwen in en vinden dit zelfs zeer prettig, dat een epos uit de 13e eeuw vandaag hertaald wordt in 2023 en daar een draai aan gegeven heeft. En inderdaad, het zal zo zijn, dat diegenen die het Reynaertverhaal niet kennen, een topavond hebben en die het Reynaertverhaal wel kennen, daar heel wat linken zullen zien en het verhaal zullen zien terugkeren in de musical. Dus ook daar ben ik heel gerust, dat dat een echt wel knap spektakel wordt en dat we een jaarlang de vos Reynaert, bibliotheek, scholen, de mensen zullen betrekken op allerhande manieren. Ook een zoektocht is misschien een ideale gelegenheid voor ons allemaal om wat meer over die vos te leren hier in het Waasland en in Sint-Niklaas in het bijzonder.

VOORZITTER: Dank u, schepenen Baeyens. Ik geef kort ook het woord aan schepenen Somers.

SOMERS: Ja, dank u wel. Ik ga niet alles herhalen, want ik denk dat schepenen Baeyens heel veel heeft gezegd. Maar we hebben verder ook de oproep gedaan naar de verschillende diensten om zoveel als mogelijk te kaderen in de Reynaert. En dan denken we maar aan evenementen zoals Buitengewoon, de Vredefeesten. Er is een oproep gedaan “zoek special shapes in figuren van”. Ik wil ook zeggen dat voor 50 jaar De Ster ze op De Ster ook een wandeling gaan organiseren met verhaalpalen. Dus dat je rond De Ster kunt gaan wandelen en daar het verhaal van Reynaert verteld wordt. Zij gaan daar ook nieuwe verduaalpalen voor kinderen installeren, allemaal met figuren van Reynaert. Ook marktacties, kermissen in Sint-Niklaas. Daar gaan overal kleine elementen van Reynaert aan toegevoegd worden. Dat zijn misschien niet de grote zaken, want ik denk dat dat Filip zeker heeft gezegd, maar er zal doorheen het jaar zeker bijzonder, maar bijzonder veel gebeuren rond Reynaert.

VOORZITTER: Dank u, schepenen. Ik geef nog even het woord aan de burgemeester.

BURGEMEESTER: En ter aanvulling wil ik er ook op wijzen, collega's, bij de nieuwjaarsreceptie van de stad heb ik daar ook uitdrukkelijk naar verwezen. Er waren verschillende 100-en mensen, waaronder veel collega's op aanwezig. Er stonden ook 2 Reynaertreuzen in 't Bau-huis. En als u nu door de Stationsstraat wandelt of fietst, dan zult u die middenstraatvlaggen zien, die allemaal in het teken van Reynaert staan.

VOORZITTER: Dank u, burgemeester. Frans?

WYMEERSCH: Dank u, voorzitter. Dank u, schepenen.

DE MEYER: En burgemeester.

WYMEERSCH: En burgemeester, ja. Omdat ge het zo schoon vraagt, Jos. Goed, ik ben, ik ben gedeeltelijk tevreden met uw antwoord, maar misschien wou ik te veel en wil ik te veel en zie ik te veel en heb ik nog altijd dat ideaal beeld, mijn droom in mijn voor- en in mijn achterhoofd zitten, dat ik meer wil dan hetgeen dat u doet. Ik vind, de programma, de toerismebrochure heb ik gezien. Was knap, was mooi, goed. Alles staat daarin. Maar had ik niet het geluk gehad van een eminent lid van de toerismecommissie, een familielid dat in de toerismecommissie zit, dan had ik eigenlijk nog niets geweten. Eigenlijk nog niets geweten. Het oogt mij allemaal zo fragmentarisch. Een beetje van dit, een beetje van dat. Ik zie weinig cohesie. Wat mij wel enorm pleziert, is dat er dus een aantal educatieve initiatieven zijn genomen en dat inderdaad onze jeugd – of het nu lager middelbaar is of het secundaire – dat die toch nog enigszins worden begeleid. Ik vind dat nog altijd, dat vind ik nog altijd te weinig. Daar kunt ge niet genoeg aan doen. Heel het kader van de middeleeuwse, de vroegmiddeleeuwse, de laatmiddeleeuwse Nederlandse letterkunde, toneel, kunst en dergelijke, ik vind dat die aan de hand van Reynaert beter uit de verf zou moeten komen. Daarom hoop ik, daarom hoop ik – en dat is dan mijn vurigste wens, ik zal het misschien zelf niet meer meemaken, die kans is vrij groot – dat dit niet een eindpunt mag zijn. En dan mag volgend jaar Temse de stad of de gemeente van Reynaert zijn en het jaar daarop iemand anders, maar dat dit een startpunt mag zijn, dat Sint-Niklaas dé stad van Reynaert is, wordt en blijft. En dat men, men heeft spijtig genoeg het Reynaertspel – het is bijna 50 jaar geleden, we zullen het afronden, 50 jaar geleden – men heeft dat spijtig genoeg laten verwateren en het is uitgedoofd. Men had erop moeten kunnen voortbouwen. Moest dat jaarlijks zijn? Nee, dat moest niet jaarlijks zijn. Maar dat men toch meer doet en met de regelmaat van een klok Reynaertmanife..., grote Reynaertmanifestaties, Reynaertspelen, iets in die aard op poten zet en Sint-Niklaas niet alleen als ballonstad, maar ook als Reynaertstad kan afficheren.

VOORZITTER: Dank u wel, Frans. Dan gaan we nu naar de volgende interpellatie, ook van Frans Wymeersch, over de straat van de toekomst.

WYMEERSCH: Oh. Daar is weinig over te zeggen. Ja, ik ga niet het hele discours van collega Van der Coelden hernemen over verkeersafwikkeling en zo. Maar ergens, toen wij een paar weken geleden vernamen, dat er daar een accidentje was gebeurd met wateroverlast, kon ik mijn lach bijna niet inhouden. Wat te verwachten is, is gebeurd. En blijkbaar is daar de straat van de toekomst, een straat zonder toekomst geworden of aan het worden. En ik heb een aantal vragen aan de schepen. Ten eerste, hoe is dat zover kunnen komen? Wat is daar gebeurd? Wat is er gebeurd, wat is daar misgelopen? Eén. Twee, gaat u verder met dit project of schrappt u het? Ten derde, als dit een voorbeeld was van wat er in de toekomst eventueel nog met andere straten zou gebeuren, blijft u bij dat standpunt?

En ten vierde, of leert u uw les en blijft u verder met uw vingers van alles wat met water te maken heeft, ook van de waterpartijen op de Grote Markt? Want ik denk dat dit, deze gebeurtenis, een vingerwijzing is naar wat ge niet moogt doen in de toekomst.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wymeersch. Ik geef het woord aan schepen De Meester.

DE MEESTER: Ja, ik denk, Frans, allé, ik had een wat uitgebreider antwoord, maar misschien dat ik mij toch ga, allé, ik ga mij toch maar beperken. Ik denk dat we fundamenteel een andere kijk hebben op klimaatverandering en de ruimte die we moeten creëren voor water. Goed. We zetten als stad inderdaad bewust in op het creëren van ruimte voor water. Zorgen dat insijpeling in de bodem meer en meer kansen krijgt. En niet enkel bij de stad groeit dat belang, ook in het bovenlokaal beleid merk je dat hier meer en meer belang aan wordt gehecht. Zo zal de nieuwe hemelwaterverordening van Vlaanderen ons ook meer in die richting sturen. Maar uiteraard, hé, we hebben hier een voorbeeldproject. We gaan er uiteraard ook lessen uittrekken. Het project van de straat van de toekomst is in dat kader ook een proefproject, waarvoor we subsidies kregen van de Vlaamse overheid omwille van zijn voorbeeldfunctie. Dus zeggen dat dit een folieke of een folieke van ons is, denk ik dat niet correct is. We hebben op heel wat plaatsen al, we verhogen op meerdere plaatsen in onze stad en zeker op plaatsen binnen de zone 30 en waar wegencategorisering het toelaat, de verblijfskwaliteit, zodat het publiek domein meer is dan enkel een weg. Maar er zijn hier een heleboel problemen. Misschien dat ik die nog eens op een ander moment ook zeker met Kris nog verder ga overlopen. Maar waar u naar verwijst, het gaat inderdaad over het water, het probleem van het water. En dat is eigenlijk veroorzaakt door het werfverkeer van de bouwwerf op het einde van de Broederstraat. Dat heeft gezorgd voor het probleem met de waterafvoer daar. We hadden dit probleem in december opgelost met het voorzien van drainage, maar het werfverkeer heeft deze drainage ook kapotgereden. Met deze onaanvaardbare problemen tot gevolg. De situatie was onaanvaardbaar, daar wil ik heel duidelijk in zijn. Vandaar dat ook zeer snel een veel drastischer oplossing met een bijkomende kolk voorzien werd. Deze waterproblematiek is dus niet veroorzaakt door het ontwerp, ook niet door onze aanleg, maar door het werfverkeer van de naburige werf. De problemen waren inderdaad onaanvaardbaar en er is dan ook zeer snel ingegrepen, zodat dit zich niet meer in de toekomst kan voordoen. Dus dat voor, allé, tot daar het hele verhaal rond het water. Gaan we in de toekomst dit opnieuw doen? Ik denk dat we in de toekomst nog altijd gaan kijken op welke manier dat we met het openbaar domein omgaan, welke plaats dat we water geven en dat we uiteraard ook lessen trekken uit dit, maar ook andere projecten die we hier in de stad doen, waarbij dat we ruimte voorzien voor groen, ruimte voorzien voor water, ruimte voorzien voor insijpeling. Ik denk dat er zo een heleboel projecten zijn op ons grondgebied. En uit al die projecten trekken we uiteraard lessen om te kijken hoe we toekomstige aanleg van publieke ruimte kunnen doen.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Mijnheer Wymeersch terug en dan geef ik het woord aan de heer Van der Coelden en ook nog kort aan Lore.

WYMEERSCH: Ik dank de schepen voor zijn antwoord. Dat is één van de weinige keren, dat ik hem gelijk moet geven. Ik verschil in ieder geval fundamenteel in visie over de benadering van de klimaat..., al dan niet klimaatproblemen. Het bewijst wel dat ge met water altijd voorzichtig moet zijn, één. En ten tweede, als u verder blijft dromen dat wij met hier en daar een beekje of een plasje aan te leggen de problemen van ons klimaat zullen kunnen oplossen, dan denk ik dat u verkeerd bent. Zeker als u daarvoor beroep moet doen op subsidies, die u denk ik waarschijnlijk in de toekomst ook zo dikwijls niet meer zult krijgen.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Ik geef het woord aan de heer Van der Coelden.

VAN DER COELDEN: Ja, dank u. Ik ga er niet te veel over zeggen, voorzitter. Ik heb deze week nog een mail gestuurd - ook namens een aantal mensen in de straat - naar schepen De Meester. Allé, ik zal heel voorzichtig zijn in mijn evaluatie of appreciatie van de werken in de Cardijnlaan. De stad slaat hier geen goed figuur. Dat bewijst, allé, ik kan niet buitenkomen of ik word daarop aangesproken. En dat is meestal kritisch. Maar dat proces wil ik hier niet maken. Ik wil wel pleiten voor twee dingen. Allé, één – en dat staat ook in die mail – praat eens met heel de straat. Allé, ik denk dat de mensen recht hebben op informatie. Er moeten nog dingen gebeuren. Er zijn een aantal mankementen in het project, denk ik, waar de mensen terecht vragen over stellen. Maar ik denk dat er nood is aan informatie. Wil je daar ook communicatie en dialoog van maken en ook de mensen de kans geven om hun hart te luchten of om vragen te stellen, ik denk dat daar nood aan is. En twee – en dat is zelfs een vorm van zelfkritiek, want ik ben er zelf altijd wat terughoudend in geweest – de problemen in het gevoeligste deel van de straat, nl. ter hoogte van de kruispunten met Pater Segersstraat en Abingdonstraat, waar ik echt denk – en iedereen ondervindt dat zo – dat er een probleem is van verkeersveiligheid en goeie afwisseling van de vervoersstromen tussen voetgangers, fietsers, automobilisten. En waar spijtig genoeg er beslist is van voor Cardijn een voetpad aan te leggen. Dat ligt er nog niet, dus ik begrijp dat niet goed. Maar bon, tot daar toe. Wat ik vooral wil zeggen, is – en dan kijk ik een beetje scheel, met één oog naar u, maar ook met het andere oog naar schepen Hanssens – dat ge daar de problemen maar fundamenteel kunt oplossen als ge iets doet met de verkeerscirculatie. Uiteindelijk is die weg daar op die manier aangelegd met de bedoeling dat er enkelrichtingsverkeer zou zijn van de Cardijnlaan richting Broederstraat. Dat er ook geen grote verkeersstromen zouden komen uit de Abingdonstraat. Die zijn er nu wel. En in de twee richtingen. En dat zorgt voor een verkeersafwikkeling, die ge volgens mij op geen enkele manier goed of veilig kunt krijgen, tenzij dat ge iets doet aan de verkeerscirculatie zelf. En dat is ook wel de vraag, gesteld vanuit de mensen van de Cardijnlaan om dat gesprek aan te gaan. Ik denk dat dat een gesprek is, dat ge op wijkniveau moet voeren. Want daar zijn ook andere straten mee gemoeid.

Maar ik vrees, als ge de problemen daar ten gronde wil oplossen, dat ja, dat die discussie moet, zal gevoerd moeten worden. Daar wil ik het bij houden.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van der Coelden. Mevrouw Baeten?

BAETEN: Ja, dank u, voorzitter. Ja, als ge de, als we in de commissie of hiervoor de visuals en de dingen zagen, dan denk ik dat je daar eigenlijk niet tegen kan, allé, of je kan dat natuurlijk wel zijn, maar dat wij toch het gevoel hadden dat er, allé, dat er ook wel inderdaad toekomst in zit. En dat dat er denk ik aangenaam uitziet. Maar mensen wonen natuurlijk niet in de toekomst, allé, in de straat van de toekomst. Ze wonen nu in de straat. En het duurt er al heel lang. Ik ben er daarjuist weer gepasseerd. Er is gigantisch veel en ik denk als ge zegt we willen dingen meepakken naar de toekomst, er zijn nog punten die zeer onveilig zijn voor fietsers 's avonds, waar je nog in die beek kan tuimelen. Er is gigantisch veel sluikestort. Blikjes nu. Het is er eigenlijk echt een ja, een vieze boel. Op die visuals schijnt altijd de zon en is het er allemaal heel groen, maar de realiteit is vandaag anders. En ik denk dat dat ook iets is, dat enorm – als we daarop worden aangesproken – dat enorm mensen irriteert en waar toch ook nu, allé, je zit in werken en je bent daarmee bezig, maar dat moet toch ook veilig en aangenaam blijven. En dat gevoel heb ik nu toch totaal niet.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Baeten. Schepen?

DE MEESTER: Ja, ik had mijn antwoord tegenover Frans, die het vooral over het water had, daartoe dan ook beperkt. Maar ik zal dan de andere elementen ook aanhalen hé. Ik denk dat Kris inderdaad gelijk heeft, dat het grootste probleem hier in de werf eigenlijk vooral de lange duurtijd van de werken is. Ik denk dat we daar wat problemen gehad hebben enerzijds met de weersomstandigheden. Het gaat hier over specifieke betonverharding, waarop minstens de eerste nacht na de aanleg geen regenwater mag vallen om de kwaliteit te garanderen. En dat heeft gezorgd, dat de betonverharding verschillende keren is uitgesteld. Maar dat weet Kris ondertussen al. Er zijn ook nog problemen geweest met de nutsleidingen, die op enkele plaatsen niet werden aangelegd volgens de plannen en de gemaakte afspraken. En dat heeft allemaal voor veel te veel vertraging gezorgd. Ik denk dat dat één van de grootste problemen is, die zich, allé, die we hier in deze werf gehad hebben. Daarnaast werd de signalisatie soms verplaatst, wat zorgde voor onveilige situaties. De signalisatie aan de straat is nu definitief, maar er komen ook bij of er zijn ook bijkomende borden geplaatst om te wijzen op de gewijzigde situatie. En het klopt hé, Kris, ge haalt dat ook aan hé, dat er nog een aantal werken te gebeuren staan. Het herstellen van de, hé, het verder afwerken en herstellen van die wadi's, het afwerken van de afvoerbuizen, de aanleg van het pad waar Kris naar verwees. Dat zou trouwens, daarachter is dat voorzien en niet voor, maar achter het beeld. En inderdaad paaltjes plaatsen om de groenzones af te schermen. En al deze dingen staan gepland vanaf het, allé, of worden gedaan vanaf, zodra de weersomstandigheden dit toelaten. Dus dat is ambetant nu, omdat ge zowat in die tussenzone zit en dat het weer ons niet echt, weeral niet echt helpt.

Daarnaast – ik denk dat Kris dat terecht aanhaalt – dat we in gesprek moeten gaan om te bekijken of de, allé, ik denk dat we misschien moeten kijken, er zijn misschien meerdere gesprekken die nodig zijn en hoe we ze op mekaar afstemmen. Ik denk dat Kris in zijn mail daar ook terecht naar verwijst. Maar dat we ook de verkeerscirculatie moeten bekijken om die verblijfsruimte of die verblijfskwaliteit te hebben, die we vooropstellen. Daarvoor, allé, is ook de verkeerssituatie van cruciaal belang. Of er nood is aan bijsturing of dat wenselijk is, denk ik dat we moeten bekijken. Maar we moeten natuurlijk ook de situatie eventjes de kans geven om die stromen zich te laten zetten, om die stromen zich te laten stabiliseren. Maar we moeten daar inderdaad een moment voor prikken, dat we misschien enerzijds voor de problematiek, allé, voor de andere problemen in de Cardijnlaan of in het stukje straat van de toekomst enerzijds bekijken, al dan niet gecombineerd – maar dat moeten we dan eens goed bekijken – met het hele verhaal van de verkeerscirculatie dat zich misschien wat op een andere schaal bevindt, maar toch hier zijn allé, of zijn belangrijkste uitwerking heeft om te kijken of we de kwaliteit van het publiek domein, dat we daar voor ogen hebben en waar heel het project van vertrekt, dat we die kunnen garanderen.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Dan gaan we naar interpellatie nr. 6 van raadslid Johan Uytdenhouten, stand van zaken cult(h)uurcheque.

UYTDENHOUTEN: Ja, dank u wel, voorzitter. Inderdaad een opvolgpuntje met betrekking tot een interpellatie die ik voor schepen Baeyens een half jaar geleden deed in deze gemeenteraad en die de burgemeester met zijn voorliefde voor neologismen, maar ongetwijfeld ook in zijn enthousiasme voor het idee de cult(h)uurcheque heeft genoemd. U heeft aangegeven, schepen Baeyens, dat u daar ook wel muziek inzag of hoorde en dat u een paar maanden de tijd vroeg om een systeem te gaan uitdenken. Niet enkel voor cultuur, maar misschien zelfs iets ruimer voor sport ook. Om tussen te komen in de huur van zalen, die in het beheer zijn van verenigingen met een eigen infrastructuur. En ik verneem dan ook graag de stand van het onderzoek.

BAEYENS: Ja, ik was enigszins verrast, Johan, omdat we natuurlijk, allé, het was een energieprobleem in eerste instantie. En ik blijf zeggen, ja, dit is structureler natuurlijk als ons energiefonds van 100.000 euro, dat er nu is. Natuurlijk, dat is wel veel effectiever, efficiënter. Die 100.000 euro was heel duidelijk. Er was een enorm probleem van energie en bij deze dacht ik dat het eigenlijk ook wel het antwoord was op korte termijn. Wat toen ook en ondertussen nog eens in overweging genomen is, is inderdaad, we zouden daarmee aan de slag kunnen gaan. En dan botsen we eigenlijk onmiddellijk op ja, ik zie niet goed in hoe we dat zouden kunnen uitrollen zonder een enorme administratieve molen daar tegenover te zetten, die waarschijnlijk duurder is dan wat we oplossen. Dus in die zin is dat eigenlijk ook met het energiefonds gestopt deze denkoefening, zeg ik in alle eerlijkheid. En moet ik ook, allé, administratief, we zien daar eigenlijk weinig kant aan om ermee te beginnen. Terwijl dat – ik blijf dat wel zeggen – dat is iets structureel.

Ik vind dat dat wel iets in zich heeft, maar om dat oren en poten te geven, vinden we dat toch niet evident en is daar eigenlijk alle partijen langs – en dat is figuurlijk bedoeld – ik bedoel alle diensten hebben dan ook al gedacht en ikzelf ook, dat dat energiefonds hét antwoord was op korte termijn voor een effectieve nood. En dat je natuurlijk dit – dat is toen echt wel gebracht in het kader van dat energieprobleem – ja, daar is één, niet verder op gewerkt, maar stuit onmiddellijk op de administratieve complexiteit en wie wel en wie niet. Allé, we zien daar weinig kant aan om daar iets heel tastbaar, realiseerbaar van te maken.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Ik geef het woord nog aan schepen Buysrogge.

BUYSROGGE: Ja, heel kort ook. Nog in aanvulling met wat Filip vertelt, is het zo dat er op de 13e maart hebben we een infomoment georganiseerd voor alle verenigingen – cultuur, jeugd, sport – die beschikken over eigen infrastructuur, om die ook enerzijds te informeren van hoe werkt nu dat nieuw reglement van die 100.000 euro, hoe werkt dat nu juist. Welke paperassen moeten ze daarvoor aanleveren en hoe werkt de systematiek juist? Anderzijds is er ook een heel uitgebreide toelichting gegeven rond initiatieven, die er vanuit de stad met begeleiding ook worden genomen om verenigingen bij te staan om energiemaatregelen te nemen om ervoor te zorgen dat hun infrastructuur op een duurzamere manier ingericht kan worden. Op die avond is er ook door een aantal vertegenwoordigers van het vereniging... - het is daarmee dat ik het hier ook toch nog wou aanstippen – meegegeven dat het misschien ook interessant is om nog beter te bundelen vanuit de stad om te kijken van ja, welke infrastructuur is er allemaal beschikbaar voor de verenigingen. Dus ik denk dat dat ook zaken zijn, waar we ook nog de komende periode meer op gaan inzetten om duidelijker naar de verenigingen, die op zoek zijn naar infrastructuur, te communiceren van kijk, die en die en die aanbiedingen zijn er allemaal en kunnen jullie aanspreken. En dat er dan onderling verder afspraken kunnen worden gemaakt.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Ik geef het woord aan Johan.

UYTDENHOUWEN: Ja, dank u wel, schepen Baeyens en schepen Buysrogge. Ja, uiteraard stelt mij dat wel een beetje teleur hé, omdat je enerzijds inderdaad wel inziet dat er een problematiek is. En als er een problematiek is, dan denk ik dat er ook wel altijd een wil is en een weg om die problematiek op te lossen. Dat blijkt nu administratief een probleem te zijn. Een administratief probleem lijkt mij ook altijd wel op te lossen op de langere termijn. En wat je nu zegt over dat fonds van die 100.000 euro voor energiekosten, dat is inderdaad op de korte termijn een oplossing van een deelproblematiek. Het gaat hier niet enkel over het feit dat verenigingen met een eigen infrastructuur met een hoge energiekost zaten. Maar wat ik vooral toen heb willen aankaarten, is dat die eigen verenigingen met hun eigen infrastructuur zullen hebben, die overdag vooral leegstaan en dat andere verenigingen zonder eigen infrastructuur de huurprijs, die die verenigingen met infrastructuur vragen, te hoog vinden.

Dus dat er een discrepantie is tussen ja, vraag en aanbod en dat ge dat dichter bij mekaar zou kunnen brengen door tussenkomst in die huur van die zalen. En dat is een problematiek, waarin dat jullie, allé, die jullie ook erkennen. En dan vind ik het spijtig, dat we na de hoopvolle berichten van een half jaar geleden nu eigenlijk terug de deur dichtslaan. Maar goed, misschien brengt tijd nog wel raad.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Uytendhouwen. Dan gaan we naar interpellatie nr. 7, voorstel tot beslissing van raadslid Chris Wauman, opstart pilootprojecten gratis gezonde lunch op school. Chris, je hebt het woord.

WAUMAN: Dank u wel, voorzitter. Beste collega's, één op drie kinderen in armoede krijgt geen, onvoldoende of slecht eten mee naar school. Drie maaltijden per dag is geen luxe, maar een basisrecht. Het probleem is vandaag zó groot geworden, dat elk kind wel een vriendje of een vriendinnetje heeft met een lege brooddoos. Dat kwam bij mij echt wel binnen als ik dat las. En ik hoop, ik vermoed bij velen onder jullie ook. Het zijn nochtans niet mijn woorden of van de PVDA, maar het zijn die van kinderarmoede-organisatie Stichting Pelicano. Zelfs de Europese commissie – toch niet bepaald gekend als een linkse organisatie – heeft amper 2 jaar geleden in zijn Europese kindergarantie een aanbeveling gedaan, dat alle leerlingen minstens één gezonde maaltijd op school zouden moeten aangeboden worden om gelijke onderwijskansen te bevorderen. Als we dan naar onze stad kijken, hier groeit meer dan één kind op vijf op in kansarmoede. Het probleem is hier dus echt pertinent. En dan is de vraag, die we ons allemaal moeten stellen “willen wij dat kinderen in onze stad werkelijk gelijke onderwijskansen aangeboden krijgen of niet”. En hoogstwaarschijnlijk – ik weet nog niet wie er juist gaat antwoorden, ik vermoed schep en Callaert – zullen jullie zeggen van ja, ge hebt uw vraag hier al verschillende keren komen stellen. Onze collega's van de Vooruit ook. Maar er zijn – en dat erken ik ook, ja, ik ben er ook trots op dat ik daar al meerdere keren die vraag gesteld heb – maar er zijn recent enkele nieuwe evoluties, waardoor dat ik hoop dat jullie daar nu deze keer wel oren naar zullen hebben. Vorige maand – en het heeft in de headlines van alle media gestaan – heeft de stad Londen beslist, dat ze 270.000, 270.000 leerlingen uit het lagere onderwijs dagelijks van een maaltijd zullen voorzien. Slechts 100.000 – dus een kleine minderheid eigenlijk – is effectief maar geweten dat ze in armoede opgroeien. Dus het voorstel is werkelijk om al die leerlingen allemaal te helpen. En de burgemeester verantwoordde dat, dat hij dacht dat bijkomende steun in tijden van een koopkrachtcrisis daar echt wel op zijn plaats was. Een koopkrachtcrisis, die wij ook hier kennen in België. Ook vorige maand heeft in Ronse de Da Vinci-campus besloten voor elke middag gratis brood en warme soep aan alle leerlingen te geven. De directeur van die school verantwoordde dat als “Het is een initiatief dat door de leerlingen en ouders enorm warm wordt onthaald. Het solidariteits- en gezondheidsprincipe zijn hier met elkaar verbonden door een gezonde maaltijd aan ALLE leerlingen aan te bieden”. Eind vorig jaar hebben ze ook in Molenbeek beslist, dat de helft van de stedelijke scholen gratis maaltijden worden aangeboden.

De burgemeester zei daar opnieuw ook “de toegang tot school moet gratis zijn of het nu gaat om maaltijden of kwalitatief goede school- en leermiddelen”. Lijkt me heel duidelijk. En dat zijn recente gevallen van de laatste maanden. Twee van de drie die ik gegeven heb, zijn van vorige maand. Ik ben ook eens gaan kijken naar voorbeelden, die al langer aan de gang zijn. En dan vond ik een heel interessant voorbeeld in een stad van partijgenoten van jullie, waar jullie voorzitter zelf burgemeester is, nl. in Antwerpen. En wat daar op de website van de stad staat, vond ik eigenlijk perfect verwoord. Ik ga het even citeren voor diegenen die het niet gelezen zouden hebben “Met het aanbieden van schoolmaaltijden biedt de stad niet alleen een antwoord op de problematiek rond de lege brooddozen, maar ze zorgt er ook voor dat alle kinderen gezond kunnen eten op school. Zo is het aanbod niet alleen interessant voor gezinnen die het financieel wat moeilijker hebben, maar ook voor gezinnen met tweeverdieners, die soms weinig tijd hebben. De schoolmaaltijden leveren zowel op korte als lange termijn gezondheidswinsten op, zoals een gezonder gebit, het vermijden van overgewicht en het opbouwen van hogere weerstand. Iedereen heeft daar dus baat bij”. En dat is volgens het stadsbestuur van N-VA, Open Vld en Vooruit. In Gent zijn er ook 8 proefprojecten opgestart. Daar gaat het dan over een stadsbestuur van Open Vld, Groen en ook Vooruit en CD&V. En ik heb ook een heel interessant artikel teruggevonden van - de meerderheidspartij Open Vld zal het waarschijnlijk bekend in de oren klinken, het dateert amper van vorig jaar – waar hun collega in naam van de hele partij stelde “Internationaal onderzoek toont aan, dat leerlingen zich dankzij een warme schoolmaaltijd nochtans beter en langer kunnen concentreren, wat hun schoolprestaties ten goede komt. Het draagt ook bij tot een psychisch welbevinden en het creëert bewustzijn rond evenwichtige voeding”. Het partijstandpunt van Open Vld. In hetzelfde artikel in de media dan stond dat ook zwart op wit Fins en Zweeds onderzoek aan kan tonen, dat de kosten die de overheid maakt om zo’n systeem te betalen, zichzelf op langere termijn terugverdienen. Dus het is niet dat het een kost is. Het is een investering, die je terugkrijgt. In mijn voorstel, dat ik hier ingediend heb, heb ik een zeer voorzichtig voorstel ingediend. Ik kan daar ook echt het PVDA-stadsprogramma indienen, maar ik heb een constructief voorstel proberen indienen. Waar ik hoop daar steun van te krijgen over de partijgrenzen heen. En het beperkt zich namelijk gewoon tot de vraag “kunnen jullie bij voorkeur deze ja, dit schooljaar nog enkele proefprojecten opstarten”, “kunnen jullie dan ook een studie uitvoeren, bij voorkeur door stadspersoneel, die de kostprijs nakijkt van hoeveel het zou kosten om alle leerlingen in het kleuteronderwijs en het lager onderwijs van een gezonde maaltijd te voorzien” en “om samen over de partijgrenzen heen daar een evaluatie in te maken deze zomer”. Mochten die deadlines te scherp zijn om praktische redenen, dan wil ik trouwens al anticiperen dat ik dat gerust wil aanpassen naar gewoon proefprojecten begin volgend schooljaar en een evaluatie eind dit jaar samen. Het gaat vooral gewoon over het concept.

Met de Partij van de Arbeid hopen we alvast dat iedere partij hier consequent een standpunt zal innemen in lijn met de objectieve vaststelling van de wetenschap, de ervaringen uit het middenveld én zoals jullie partijen in andere steden reeds hebben ingenomen of wat blijkbaar ook nationale standpunten zijn. En dat we samen alle kinderen in onze stad echt een perspectief kunnen geven op gelijke onderwijskansen en ontwikkelingsmogelijkheden. Ik hoop alvast op een constructief antwoord.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wauman. Ik geef het woord aan schepen Callaert.

CALLAERT: Dank u, voorzitter. Het is denk ik 2 à 3 keer per jaar dat ik die vraag wel krijg rond lege brooddozen. Ook toen ik juist was aangetreden als schepen. Ik zeg oei, ik ga mij daar toch eens voor bij bevragen bij de scholen zelf, die in de eerste plaats wel zullen weten hoe het zit met die problematiek. En quasi alle scholen zeiden mij eigenlijk hetzelfde van “schepen, er is geen structureel probleem op vlak van lege brooddozen”. Ik geef dat antwoord in de commissie, ik geef dat antwoord in de gemeenteraad. Dat wordt niet geloofd. Oké, dat is jullie recht om mijn woord niet te geloven. Dus wat doen wij dan met de stad? Onze eigen diensten maken dan een zeer brede bevraging op rond kansarmoede op scholen, zowel basis als secundair. Wordt naar alle scholen gestuurd. Bijna alle scholen hebben die ingevuld. En wat blijkt uit die cijfers? We hebben vorig jaar in mei is de voorstelling geweest van die bevraging. En wat blijkt? Er is geen structureel probleem als het gaat over lege brooddozen. Tussen de 0 en de 20 % lege brooddozen en die cijfers zijn de afgelopen jaren niet gestegen. Dus zeg ik nogmaals, er is in Sint-Niklaas geen probleem, geen structureel probleem als het gaat over lege brooddozen. Waar zit wel een probleem? Ongezonde brooddozen. Dat klopt wel. Kinderen die met ongezonde maaltijden naar 't school komen. 2 stukken koude pizza van de avond daarvoor. Maar die ook met monotoon eten komen. Elke dag een boterham met choco. Maar ja, elke ouder zal wel weten, kinderen zijn ook niet altijd de gemakkelijkste eters. Dus, ah ja, ik moet daar nog aan toevoegen, de scholen zelf zijn allesbehalve vragende partij voor initiatieven rond gratis maaltijden aan te bieden op school voor alle leerlingen, integendeel. Ze zijn er eigenlijk zelfs voor een stuk tegenstander van. Het gaat vooral over de organisatie, de personeelsmiddelen, het toezicht waar ze van zeggen wij kunnen het nu al met moeite dragen, laat staan als we dat er nog moeten bijnemen. Wil dat zeggen dat we niets doen? Nee, dat is ook niet waar. Er zijn al zaken, die wij doen. Volgende maand, binnen exact een maand – op 24 april – is er een groot Lerend Netwerk dat de stad organiseert met allemaal onderwijspersoneel en welzijnspartners, waar ook het thema gezonde levensstijl aan bod zal komen. En dat gaat dan volgens het ALLES-principe. De mensen die willen weten wat het ALLES-principe is, dat staat voor – nu moet ik het wel eventjes aflezen – Afwisselend Eten, Leuk Bewegen, Lief zijn voor jezelf, Emoties hanteren en Slapen. Daarnaast is er ook de actie Oog voor Lekkers, waar al een aantal scholen aan meedoen. Waarbij zij proberen om minstens één dag per week gezonde tussendoortjes en dranken op school te voorzien.

Daarnaast zijn wij ook in gesprek met meerdere partners vanuit het middenveld - Logo vzw, Enchanté vzw – om te kijken op welke manieren dat we de scholen verder kunnen ondersteunen bij acties rond gezonde voeding. En collega Heyrman heeft het daarstraks al gezegd, binnenkort moet de samenwerkingsovereenkomst met De Springplank opnieuw, allé, hernieuwd worden. En een voorwaarde, die we daarin zullen opnemen, is de mogelijkheid voor scholen om bij De Springplank brood en beleg te gaan afhalen. Wat nu trouwens ook al de meeste scholen doen. De meeste scholen, die hebben wel altijd een brood en beleg bij hen liggen in de cafetaria voor als er leerlingen zijn, die geen middagmaaltijd mee hebben, dat die gratis vanuit de school middageten kunnen krijgen. Andere scholen zoals Baken bv., die een eigen kookploeg, allé of een afdelingen koken hebben, die de soep die die leerlingen maken, worden daar ook verspreid onder de leerlingen. Dus, collega's, kort samengevat. Voor zover, allé, de cijfers die wij hebben binnengekregen na de bevraging over kansarmoede binnen de scholen in de stad tonen aan, dat er geen structureel probleem is rond lege brooddozen. De scholen zelf zijn geen vragende partij om grootschalige initiatieven op poten te zetten hierrond. En ik zou dan ook de gemeenteraad vragen om niet in te gaan op het aanbod of de vragen van collega Wauman.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Ja, mevrouw Bats had nog even het woord gevraagd. En dan geef ik het wederwoord aan ... Ja?

BATS: Schepen, ik denk toch dat u uw antwoord iets genuanceerder is dan zoals u het nu voorstelt. In die zin, dat er een groot onderscheid moet worden gemaakt tussen secundaire scholen en lagere scholen. Wat u zegt, daar kan ik mij voor een deel in vinden bij de resultaten van die bevraging voor de secundaire scholen. Daar is de nood aan toezichters, veel leerlingen met een buitenpas, daar is het gewoon veel moeilijker om die dingen te organiseren. Dus ik begrijp daar, dat de scholen niet zo'n grote voorstander zijn of niet zo'n grote vragende partij om daar structureel op in te zetten. Voor de lagere scholen is dat eerlijk gezegd een heel ander verhaal en liggen die cijfers wel hoger. En ik denk als ge alleen specifiek met die lagere scholen zou praten, waar er sowieso toezicht is, waar er sowieso 's middags in de refter wordt gegeten, waar er zoals u zelf zegt de lege brooddozenproblematiek is misschien qua leegheid nog een beetje te verantwoorden, maar de ongezonde voeding en de slices pizza en de koude frieten van de dag daarvoor is eigenlijk even erg als een lege brooddoos. Dus ik denk als ge specifiek inzet op bevraging en oplossingsgericht wil denken naar lagere scholen, dat ge met een heel ander verhaal zou komen. Dus ja, wij vanuit Vooruit steunen uiteraard – zoals we het zelf al gevraagd hebben – de vraag, maar specifiek om met de lagere scholen aan tafel te zitten om daar een keer ja, naar oplossingen te zoeken om daar toch op in te gaan.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Bats. Ik geef het woord aan de heer Wauman.

DE MEYER: Voorzitter?

VOORZITTER: Mijnheer De Meyer nog?

DE MEYER: Ja, omdat onze collega een antwoord verwacht, wil ik toch ook een antwoord proberen te formuleren. Ik zou het fijn gevonden hebben als hij een antwoord verwachtte van voorafgaandelijk het vraagje te krijgen of een mailtje te krijgen. Dan kon ik mijn collega's allemaal nog eens raadplegen ook. Maar uiteraard hebben wij daar ideeën over, die ik spontaan weergeef, zonder dat ik ze nog eens voorleg aan mijn collega's. Ik denk dat de zorg, dat de zorg in verband met armoede een probleem is, dat ons allen aangaat en dat we met z'n allen delen, partijgrens overstijgend. En ik denk dat de lege brooddozen jammer genoeg voor sommige kinderen en sommige leerlingen effectief een probleem zijn, dat we moeten aanpakken. Wat ik hoegenaamd niet wil doen, dat is deze ernstige problematiek politiek gebruiken, laat dat duidelijk zijn. Ik zeg niet dat ge dat doet, maar ik wil er alleen voor waarschuwen, laat ons niet aan opbod ter zake doen. Als we de problematiek willen aanpakken, dan zullen we het altijd in overleg met de scholen moeten doen. Hetzij de lagere scholen, de secundaire scholen, maar we zullen altijd de schoolbesturen en hun medewerkers en leerkrachten nodig hebben en moeten mobiliseren om deze problematiek aan te pakken, want anders zal het bij woorden blijven. Ik weet heel goed, maar ik ga niet veralgemenen voor alle scholen, maar ik weet heel goed dat sommige schoolbesturen en sommige scholen daar sterk op inzetten, daar niet mee uitpakken – gelukkig maar – maar er heel sterk op inzetten. Ik zou het waardevol vinden, mochten we alle schoolbesturen die dat doen nog verder daarin stimuleren en hen daarbij ook ondersteunen. Is dat met tegemoetkoming van het OCMW, van het stadsbestuur, de formule wil ik mij niet over uitspreken. Maar ik zeg wel, ik zou het waardevol vinden dat we al die schoolbesturen, die nu reeds inspanningen doen, verder stimuleren en ondersteunen. En dat we ze eigenlijk allemaal – mochten er nog zijn die niet in de boot zitten – dat we ze allemaal meekrijgen. Dit is nu mijn spontaan antwoord dat ik wil formuleren. Dus hoegenaamd geen miskennis van het probleem. Er is een ernstig probleem. Maar toch als aanpak beroep doen op de scholen en verder stimuleren en misschien nog meer ondersteunen dan vandaag. Dat is mijn spontaan antwoord op de vraag die ik daarnet kreeg.

VOORZITTER: Als ik nog even – als het goed is voor raadslid Wauman – dan wil schepen Heyrman ook nog even tussenkomen.

HEYRMAN: Ja, ik denk dat het tekort aan voedzame maaltijd, allé, het probleem waar ik altijd mee zit, is dat ik vind dat als er een probleem is aan voedzame maaltijden, is dat ook tijdens de vakanties, ook op woensdagen, ook in de weekends, ook voor de volwassenen in het gezin. En waar wij tot nu toe erg hebben op ingezet en ook veel meer geld aan uitgeven als andere steden – dat komt uit elke studie – is aan individuele steun, hulpverlening, is aan die aanvullende steun om te proberen ervoor te zorgen dat het gezinsbudget op die manier verhoogd wordt, dat er voldoende middelen zijn om eten te kopen. Daarnaast een tweede piste, waar wij al een hele tijd op inzetten, is door Voedzaam, VLOS en De Springplank te ondersteunen, is om die mensen die dan nog op dat moment tekorten hebben, om daar ook ondersteuning te bieden. Zodanig dat zij meer kunnen helpen.

Inderdaad in de nieuwe overeenkomst van De Springplank gaan we ook op hun vraag – we hebben samengezeten – het budget verhogen. En is er ook een piste, waar zij dan, waar scholen op aanvraag zouden kunnen zeggen van kijk ja, ik heb, allé, oké, wij voorzien dat soms, wij voorzien dat nu vanuit Stichting Georges Smet, vanuit Witte Raven, vanuit onze eigen kas. Wij voorzien dat soms. Kunnen jullie dat aan ons geven? We zijn ook aan het bekijken om dat eventueel – mocht dat dan voor scholen te moeilijk zijn om dat af te halen – om dat via ja, projecten binnen het OCMW te verdelen. Maar tot nu toe moet ik wel bijtreden bij Maxime, dat elke keer als we dat ter tafel leggen – en ik weet dat dat een aantal keren al niet geloofd is en misschien zijn er dan scholen die wel iets anders zeggen tegen jullie als tegen ons – zeggen ze van kijk, wij doen er al iets mee, maar wij staan niet te wachten op grootschalige projecten. En dat gaat wel vaak, ook omwille van toch ook in de lagere school, te weinig refters, te weinig toezichters, te weinig infrastructuur. Maar zij zien ook, zij zeggen ook “wij trekken onze plan daarmee”. Dus ik denk dat dat wel een vraag is, die belangrijk genoeg is om regelmatig op overleg te stellen. Allé, ik denk dat we dat moeten blijven doen. Maar persoonlijk ben ik er nog altijd voor om bv. niet te zeggen van ah, nu verschuiven we budget van aanvullende steun of van individuele hulpverlening waar we – ik zeg het – meer inzetten op een aantal steden die bv. Chris daarnet opgenoemd heeft. Ik zou dat nu niet doen. En op dit moment hebben wij dus nog geen concrete vragen gekregen van scholen, maar zoals Jos zegt, het is een problematiek denk ik waar iedereen zeer gevoelig voor is, die we ook moeten blijven opvolgen. Als die vraag wel komt, dan zullen we kijken wat we ermee doen hé.

VOORZITTER: Ik geef het woord aan de interpellant. Chris?

WAUMAN: Dank u wel, voorzitter. Ik wil de tussenkomst van collega Bats verwelkomen. Ik denk dat zij zeker vanuit haar ervaring een zeer goed inzicht heeft in de problematiek. En ik kan dat enkel bijtreden. Als ja, de schepenen antwoorden van “uit onze bevraging blijkt dat er maar tussen de 0 en de 20 % lege brooddozen zijn”, ja, dat dat niet structureel zou zijn, ik val eventjes achterover. Dus wij zouden kunnen leven, dat er tussen de 0 en ... ja, tussen de 0 en 20 % kinderen, dat daar geen structureel probleem is, dat vind ik heel bizar. Ik denk dat de opmerking van collega Bats ook terecht is. Op geen enkele plaats in mijn interpellatie hebben we het gehad over het secundair onderwijs. Ik denk dat dat inderdaad een totaal andere problematiek is en andere oplossingen en benaderingen vraagt. Waar de vraag hierover gaat, is over het kleuteronderwijs en het lager onderwijs, waar geen enkel kind zelfstandig alleen in een ruimte eet en dat er sowieso inderdaad toezicht is. Mijn vraag was ook niet waar ik als partij er wel van overtuigd ben, dat er eigenlijk gratis, gezonde, warme maaltijden zouden moeten voorzien worden, gaat het voorstel hier gewoon voorzichtig naar dat er gezonde maaltijden worden voorzien voor alle leerlingen in een aantal proefprojecten. Ik begrijp vanzelfsprekend, collega De Meyer, ik had niet speciaal een vraag gesteld aan u, maar ik verwelkom wel dat je daar uitgebreid over bent tussengekomen.

Ik kan mij ook vinden in uw antwoorden, waarvoor dank. Ik had vooral gevraagd, dat alle collega's over de partijgrenzen heen het voorstel zouden steunen. Ik wil nog steeds het voorstel indienen en ik wil er wel enkele misschien op suggestie van u, collega De Meyer, nuances in aanbrengen. Ik zei daarstraks al, misschien dat men timing die ik vooraf had opgegeven, iets te ambitieus was. Ik kan daarin begrip, dat vraagt wel enkel overleg. Maar ik denk wel degelijk dat er vraag naar is. Een school, waar mijn kinderen naar school gaan, dat heeft zelfs een doorgeefkast voorzien, waar voedsel kan uitgewisseld worden naar ouders die er een tekort aan hebben. Als er oplossingen gaan, collega, euh schepen Heyrman, dat scholen zelf inderdaad oplossingen doen, dat gebeurt effectief. Scholen doen dat uit eigen middelen, maar vooral leerkrachten doen dat op eigen kosten. Vanuit hun eigen portemonnee voorzien zij brood en eten voor hun kinderen. Dat zijn de oplossingen die momenteel op tafel liggen. En daar als overheid, denk ik dat jullie een verantwoordelijkheid hebben en dat jullie een oplossing moeten bieden en dat het niet aan de leerkrachten is om dat te voorzien. Daarom stel ik voor om in plaats dat men art. 1 start met "tot het einde van het schooljaar", dat ik voorstel "begin volgend schooljaar in overleg met het onderwijs enkele pilootprojecten op te starten". Ik laat de specificatie weg, dat het één in elk onderwijsnet moet zijn, zodat gevonden kan worden, gekeken kan worden of er scholen effectief bereid zijn voor daarin mee te stappen of niet. En de timing te verleggen van augustus naar december dit jaar voor de evaluatie te maken. En vervolgens zou ik graag een stemming aanvragen over dit voorstel.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wauman. Ik geef het woord aan de heer Wymeersch en aan de heer De Meyer.

WYMEERSCH: Dank u, voorzitter. Vermits dat wij gevat werden door het voorstel, nadat onze fractievergadering op maandag – normaal gezien op dinsdag, maar door omstandigheden overgebracht naar maandag – dit voorstel hebben gekregen, wij niet met onze fractie erover hebben kunnen overleggen, ten tweede. Ten derde, dat er dus een aantal wijzigingen worden aangebracht, die nog niet op papier staan - het is maar van horen zeggen – stel ik voor dat wij tegen volgende gemeenteraad een gewijzigde versie ontvangen van collega Wauman. En dat we ons uitspreken met een klein debat en met stemming de volgende gemeenteraad.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wymeersch. Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Collega's, ik probeer mee te denken. Mee te denken naar een oplossing, niet naar een tekstje dat we straks vanuit de oppositie eventueel goedkeuren en waarbij de meerderheid zich schaart achter het standpunt van de schepen, want dan zetten we geen stap verder. Maar ik probeer mee te denken naar een oplossing toe effectief voor deze kinderen, hoe kunnen we dit op termijn realiseren. En dan bind ik mij niet onmiddellijk aan termijnen of dagen, maar ik wil het ook niet op de Griekse kalender.

En ik zou eigenlijk suggereren, zoals we soms nog wel eens doen voor bepaalde problemen partijgrens overstijgend te benaderen, dat er een commissie komt zoals we reeds gehad hebben. Niet een officiële commissie, maar een praatsessie. Met de bedoeling effectief niet alleen te praten, maar naar een oplossing te streven. En dat de schepen van welzijn, samen met de schepen van onderwijs, een aantal commissieleden van deze twee commissies uitnodigt, die daarvoor geïnteresseerd zijn. Dat ze er geen maanden mee wachten. Bij voorkeur de lopende maand. Maar ik weet wel, dat we met de Paasvakantie zitten. Dat het toch, allé, uiterlijk eind april, mei gebeurt. En dat er op een rustige manier gezocht wordt “hoe kunnen we hier stappen vooruitzetten”. En dan hoeven we vanavond niet te stemmen, maar dan hebben we ook niet het gevoel “het gesprek heeft tot niets geleid”, maar dan kan er inhoudelijk echt gezocht worden “hoe kunnen we deze zorg binnen onze stad beter aanpakken”.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer. Ik kijk in de richting van de initiatiefnemer, ja.

WAUMAN: Ik denk dat collega De Meyer een voorstel gedaan heeft naar de twee schepenen of ze daarvoor openstaan. Dus de vraag is natuurlijk ...

WYMEERSCH: De gemeenteraad die daarvoor openstaat.

VOORZITTER: Het woord is aan de heer Wauman.

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Frans, het is ... ja, het is de heer Wauman die aan het woord is.

WAUMAN: Ik sta zeker open voor de suggestie van mijn collega's. Ik wil mij – zoals ik in eerste instantie zei – zeer constructief opstellen. En ik had gehoopt dat dit voldoende constructief voorstelde. Maar ik sta daarvoor open. Als dus het stadsbestuur, de twee betrokken schepenen, hier ook voor openstaan, dan ben ik zeker bereid voor dit voorstel nu niet ter stemming voor te leggen. Maar ik zou daar wel enige tijd op ... Collega De Meyer, u zei eind april. Ik zou zelfs zeggen in mei. En dat ik ten laatste in mei eventueel dit voorstel opnieuw zou indienen, indien er nog steeds geen toenadering geweest is of dat er geen uitkomst is uit het overleg. Maar anders sta ik er zeker voor open voor een praatgroep bijeen te roepen bij de twee betrokken schepenen. Maar dan kijk ik even naar de schepenen of ze daarvoor openstaan of niet.

DE MEYER: Ik denk, de realiteit politiek kennende, dat het initiatief hier beter uitgaat van de schepenen dan van u, collega. Als we een oplossing willen bereiken. En dat best de meerderheid er ook aan meewerkt en niet alleen van deze zijde van de gemeenteraad. Vandaar dat ik het voorstel in alle openheid zo constructief mogelijk geformuleerd heb.

VOORZITTER: Goed. Dank u wel. Schepen Callaert?

CALLAERT: Om te praten in commissies of gezamenlijke commissies over onderwerpen sta ik natuurlijk altijd voor open. Maar ik stel wel voor, dat ik eerst wacht op het eerstvolgende algemene schooloverleg met de basisscholen en de directies daar ga bevragen.

En als die unisono mij zeggen van “schepen, wij wensen zo’n initiatief niet”, ik ga de scholen ook niet tegen hun goesting gelukkig proberen maken. Ik bedoel, het is wat collega De Meyer zegt, zoiets moet ge doen in samenspraak met de scholen. En als de scholen daar niet aan wensen mee te werken, ja, dan gaat dat plan weinig succes hebben om daar initiatieven rond op te zetten.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Kort nog mijnheer Van der Coelden.

VAN DER COELDEN: Dat was nu ook wel mijn bedenking, dat ge dit moet doen in overleg met de scholen. Alleen zou ik dan liever gaan naar een formule, waarbij dat de scholen naar de gemeenteraadzaal komen en dat een dialoog kan gevoerd worden tussen de raadsleden en de scholen. Maar niet dat de schepen daar in overleg gaat om dan hier met de boodschap te komen van “ja, maar ja, er is geen bereidheid om te praten, ge moet het maar accepteren”. Het is niet dat ik u niet wil geloven, schepen, maar ik zou het liever zelf van de scholen horen en er zelf mee in dialoog gaan, dan dat u de boodschapper moet zijn.

CALLAERT: Ja, we mogen hier toch geen commissie organiseren met 25 directies. De CoDi’s eventueel.

VAN DER COELDEN: Ah, die hebben toch ... Allé, die hebben toch vertegen...

CALLAERT: Ja, coördinerend directeurs is een mogelijkheid. Dat zijn er 3. Ja, ik wil dat zeker eens voorleggen op het CoDi-overleg.

HEYRMAN: Ja, want het is soms al heel moeilijk om de scholen iets ingevuld te krijgen of naar de vergadering te krijgen, omdat het zo druk is. Laat staan dat we nog eens vragen om een extra commissie. Ik zou dan ook wel voor de CoDi’s gaan zonne.

CALLAERT: Maar ik ga, allé, ik zal op het eerstvolgend overleg met de CoDi’s vanuit het basisonderwijs, ik zal het punt aanhalen. En ik zal hun antwoord terugkoppelen hier aan de raad.

WAUMAN: Mag ik vragen wanneer dat eerstvolgende overleg plaatsvindt ongeveer?

CALLAERT: Dat weet ik echt niet vanbuiten.

WAUMAN: Is dat eind volgend jaar bij wijze van spreken of is dat komende maand?

CALLAERT: Ik heb geen idee wanneer dat de eerstvolgende keer is dat ik die zie. Dat weet ik echt niet vanbuiten. Dan zou ik heel mijn agenda eens moeten afgaan voor te zien.

VOORZITTER: Goed. Ik kijk nog altijd in de richting van de initiatiefnemer.

WAUMAN: Ik voel een zeer voorzichtige opening met schepen Callaert, die ik totaal niet met schepen Heyrman terugvind, tot mijn grote teleurstelling.

BURGEMEESTER: Alstublieft!! Allé!!

WAUMAN: Maar ik zal de hand van ...

BURGEMEESTER: Zet het eens op de Facebook, ja. Politisering van de miserie.

WYMEERSCH: Hoeveel keer heeft die het laatste woord al gehad?

VOORZITTER: Goed. Mag ik even ...

WAUMAN: Ik zal ...

VOORZITTER: Mag ik even?

WAUMAN: Ik zal de uitgestoken hand van schepen Callaert, de voorzichtig uitgestoken hand aanvaarden, maar ik kan nu al aankondigen, dat ik, dat we erop terugkomen, mocht het te lang aanslepen en dat we daar zeker, denk ik – ik denk dat mijn collega's daar wel zullen achterstaan – dat we nog voor het einde van het schooljaar daar hopen op een positief signaal vanuit het stadsbestuur.

VOORZITTER: Dank u wel, dank u wel, mijnheer Wauman.

DE MEYER: Het moet mij toch van het hart, collega, ...

VOORZITTER: Dan ...

DE MEYER: ... zolang dat ge zegt "ik zal", "ik denk dat we hier zullen moeten denken", "wij zullen". En dat het schepencollege ook zal moeten meestappen in de "wij zullen naar". En de stijl waarmee men de scholen benadert, zal heel sterk het resultaat beïnvloeden. Dat is het laatste woord dat ik vanavond erover ga zeggen.

VOORZITTER: Goed. Ik denk dat we aan twee kanten een bereidheid hebben gehoord. Dat vind ik al iets positiefs. En ik heb ook gehoord, dat daar een vervolg op komt in samenwerking met de scholen. Goed. Dan zijn we gekomen aan interpellatie 8 van raadslid Frans Wymeersch, toepassing van de taalwetgeving door de stad in communicatie met de bevolking. Mijnheer Wymeersch, je hebt het woord.

WYMEERSCH: Dank u, voorzitter. Een paar weken geleden werden wij verwittigd van de aanwezigheid van meertalige borden in onze stad. Wij hebben de visu dat ook kunnen vaststellen, dat er inderdaad meertalige borden waren. Wat de boodschap erop was, speelt nu wel geen rol, maar het waren borden die uitgingen van het stadsbestuur – nemen we aan – vermits dat het logo van de stad erop ook was aangebracht. Nu, dat de stad mededelingen doet op borden en op openbare plaatsen aan de bevolking, dat is vrij normaal. Maar dat dit in meerdere talen gebeurt, is dan weer iets anders. Collega's, wij hebben – en de burgemeester weet dat beter dan wie ook – ons jaren moeten verzetten tegen de verfransing, geprobeerd tegen de verengelsing – dat is minder goed gelukt – maar op dit ogenblik werden we geconfronteerd en worden we geconfronteerd met borden die worden aangebracht door de stad – of men moet mij daarin tegenspreken, maar dan is er misbruik geweest van het stadslogo – in het Nederlands, in het Arabisch en in het Turks. Toen ik dit hoorde en toen ik dit zelf gezien heb, ging direct bij mij een belletje rinkelen, dat dit wel eens in overtreding kon zijn of zou zijn met de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken. En wij hebben dat nagekeken, ik heb dat nagekeken en inderdaad – en ik zal art. 11 § 1 voorlezen "De plaatselijke diensten die gevestigd zijn in het Nederlands of het Franse taalgebied stellen de berichten, mededelingen en formulieren, die voor het publiek bestemd zijn, uitsluitend in de taal van hun gebied".

Dat betekent dat de communicatie met de bevolking vanuit deze stad, gelegen in het Nederlandse taalgebied, uitsluitend in het Nederlands moet gebeuren. Dat is de eerste keer, dat ik dit meemaak. Ik heb wel in het verleden – nu niet, het is al een tijdje geleden – ook wel affiches zien aangebracht zien in de hal, aan de balie, hal van het stadhuis, waar dus ook andere talen opstonden. Ik heb daar, wij hebben daar nooit of ik heb daar nooit nota van gemaakt of heibel over gemaakt. Maar ook dat is op het randje. Maar wat dus nu gebeurt, is inderdaad denk ik flagrant in overtreding met de wet van 18 juli 1966, wet op het gebruik van de talen in bestuurszaken. Daarom vraag ik aan de burgemeester – want ik denk dat dat zijn bevoegdheid is – heeft hij daar weet van, wordt daartegen opgetreden en blijft dit bij een neem ik aan éénmalige zaak en zullen we daar voor de rest niet moeten tegen optreden? Ik mag er wel op wijzen, dat onze collega Filip Brusselmans ondertussen ook namens onze fractie een klacht heeft ingediend bij het VCT ondertussen.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Ik geef het woord aan de burgemeester.

BURGEMEESTER: Ja, collega's, ongeveer 14 dagen geleden tijdens het weekend is mij dat ook onrechtstreeks ter oren gekomen en heeft men mij daar ook een foto van getoond. Ik moet zeggen, ikzelf en de collega's hier in het college waren zich daar ook niet van bewust dat er zo'n bord stond. Ik heb dan maandag in het college onmiddellijk daar ook melding van gemaakt en opdracht gegeven om dit bord onmiddellijk te verwijderen en te vervangen door een bord dus met een uitsluitend Nederlandstalig opschrift en ook met een aantal visuele zaken. Het ging dus over het al dan niet bevoegd zijn van personen om dus katten te voeren. U weet dus dat wij voederpassen hebben, die ook toegekend worden onder bepaalde voorwaarden aan bepaalde personen. Dus daarover ging het. Ik heb uiteraard ook gevraagd ja, hoe is dit mogelijk. Want het is inderdaad een flagrante schending van de taalwetgeving. En uit het onderzoek is gebleken, dus dat een buurtwerker op eigen initiatief, zonder medeweten met andere diensten in de stad, communicatiedienst, laat staan met medeweten of in opdracht van het college of van de burgemeester – dat door sommigen wordt geïnsinueerd – dus dat die dat op eigen initiatief gedaan heeft. Maar dus, ik kan u zeggen, daags na het college is dat bord verwijderd en het wordt dus vervangen door een correct bord.

VOORZITTER: Ik dank u ...

WYMEERSCH: Ik dank de burgemeester voor zijn antwoord. Ik neem dus aan, dat men ervan uitgaat of wij gingen ervanuit dat er meerdere, omdat wij meerdere signalen uit verschillende hoeken van de stad hadden, dat er meerdere borden waren. Als het maar één is, zoveel te beter. Maar dan vraag ik mij af, ja, een medewerker, een weet ik veel die dus wel gebruik, misbruik maakt in dit geval van het stadslogo zonder dat hij daar de machtiging voor heeft gekregen. Ik denk dat hij daar dan toch – hij of zij, ge moet altijd voorzichtig zijn tegenwoordig – hij of zij toch op zijn of haar vingers moet getikt worden, dat dat niet voor herhaling vatbaar is.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Dan zijn we gekomen aan de 9^e interpellatie van raadslid Kristof Van Gansen in verband met het Boerenkrijgmonument. Kristof, jij hebt het woord.

VAN GANSEN: Dag, collega's. Heel kort. Ik zou het normaal op de commissie besproken hebben, maar die was niet echt doorgegaan. Het gaat eigenlijk over dat er eind oktober van dit jaar de herdenking is van 225 jaar Boerenkrijg in het Waasland. Er zijn toch ook wel wat zaken hier gebeurd in onze stad, waar toch ook wel uw Franse ja, troepen aanwezig waren. En daarom ben ik heel kort. Onze fractie is tegen de verkoop van de kapel, maar als die kapel verkocht zou worden, willen we toch wel zeker vragen om dat perceel op te splitsen hé. Een stuk van waar het monument is en een groot genoeg buffer voor de straat en groen daarvoor. En ten tweede, een oproep – het is ook niet de eerste keer dat iemand dat doet hé, college Jos De Meyer heeft dat al gedaan, Patric Gorrebeeck hier een raadslid en ook buurtbewoners hebben al in het verleden aandacht gevraagd – om toch ook eens een opknapbeurt te geven aan het monument. De letters van de gesneuvelden terug eens een likje verf te geven. Het zou toch wel mooi zijn, als dat gebeurd zou kunnen worden voor oktober van dit jaar.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Van Gansen. Ik geef het woord aan schepen De Bruyne.

DE BRUYNE: Ja, dank u, Kristof, voor uw vraag. Ik ben deze morgen eventjes poolshoogte gaan nemen naar aanleiding van uw vraag om het met mijn eigen ogen te aanschouwen, de toestand van het enerzijds de H. Hartkapel, maar ook het monument waarover sprake. Eerst en vooral over de toekomst van de site, daar is nog geen uitspraak over gedaan. U spreekt altijd over verkoop. We hebben gezegd, we gaan het vervreemden. Vervreemden kan ook zijn, dat we het in erfpacht geven. Dus dat is ook nog een optie. Nu, specifieke aandacht daarbij verdienen de publieke zones van die site, te weten de speelplek achter de H. Hartkapel, die trouwens ook kansen biedt om het achterliggend gebied – waar ook wel wat één en ander op til is – om die te gaan ontsluiten. Dus dat moeten we strategisch in handen houden en moeten we niet denk ik privatiseren. Alsook uiteraard het monument, waar jij naar verwijst, omwille van die, ja, toch wel zeer ja, belangrijke waarde die het heeft. En dan heeft u het over de leesbaarheid of de staat van het monument. Daar kan ik u enigszins in volgen. Ik heb met mijn collega Baeyens trouwens afgesproken om eens te kijken of we de leesbaarheid van de tekst, die daar inderdaad opstaat – ik heb dat zelf met mijn eigen ogen kunnen zien deze morgen – dat laat wat te wensen over. Er zijn verschillende opties. Ofwel plaatsen we op esthetisch verantwoorde wijze uiteraard een bordje met daarop de bewuste tekst, ofwel kunnen we die tekst terug inkleuren. Maar ik zeg, hier loop ik wat vooruit op de feiten. Dat moeten we onderzoeken of dat haalbaar is. Opnieuw met mijn collega zal ik dat in gang steken. Maar alleszins, ja, het deel waar het monument staat, zal zeker niet mee in een vervreemding opgenomen worden, maar zal te allen tijde ja, eigendom blijven van de stad.

VOORZITTER: Dank u, schepen De Bruyne. De burgemeester wil ook nog even aanvullen.

BURGEMEESTER: Ja, ik vind het toch wel leuk om de raad erop te wijzen, dus dat de tussenkomst van collega Kristof Van Gansen, dat hij daarmee eigenlijk in de voetsporen treedt van een illustere naamgenoot, nl. Emmanuel Jozef Van Gansen, die in de Kempen één van de leiders was van de Boerenkrijg en die dus in het lied “Voor Outer en Heerd”, wat sommigen hier wel best zullen kennen, ook vermeld wordt naast Corbeels en Rollier. Dus, Kristof, hé, de geschiedenis gaat ...

VAN GANSEN: Vermoedelijk verre familie.

VOORZITTER: Goed, dat weetje hebben we ook alweer mee. Dan zijn we aan interpellatie 11 gekomen. Interpellatie van raadslid Chris Wauman, stop de scanwagen. Chris, je hebt het woord. En aansluitend inderdaad, zoals bij het begin van de raad gezegd, de interpellatie van raadslid Van der Coelden over het parkeerbeleid. Chris, je hebt het woord.

WAUMAN: Dank u wel, voorzitter. Wij hebben in maart vorig jaar, toen er over de privatisatie hier is gestemd en in januari toen er over de inzet van de scanwagens is gestemd, reeds gewaarschuwd over de mogelijke problemen die hier zouden bij kunnen optreden. En zelfs wij hadden niet kunnen voorzien hoe fout het nu echt zou gaan op dit moment. Schepen, in de media sprak je van kinderziektes. Ik heb een IT-achtergrond. Ik denk dat ze dat woord in de IT hebben uitgevonden. Dat gaat meestal wel - als er eenmaal een softwarepakket is opgeleverd – over kleine foutjes en voornamelijk over niet te voorziene dingen of zaken die ze vergeten testen waren. Maar dat is hier echt absoluut niet het geval. Het gaat hier over zaken, die te voorspellen waren. Waar we voor gewaarschuwd hebben. Over alle mogelijke zaken, dat een scanwagen mee geconfronteerd wordt. En in bijna elke situatie gaat het verkeerd. En die scanwagens, die rijden ondertussen nu al bijna 8 weken rond en al 8 weken krijgen mensen onterechte boetes. Tot vandaag. Ik ga een overzichtje geven van enkele van de vele klachten, die we ontvangen hebben, die ik ook zelf heb kunnen verifiëren. Dankzij de mooie QR-codes die op de retributiebrief staat, kan je ook als de boete niet aan u gericht was, kan je de boetes mee nakijken. Kunnen ze u die bezorgen. Dus de situaties, die ik hier ga beschrijven, heb ik zelf geverifieerd en zijn wel degelijk dus voorgevallen. Eerste probleempje, onterechte boetes voor het parkeren met een parkeerschijf. Ondanks dat die er wel degelijk ligt. Ik heb voorbeelden gekregen uit de Elisabethwijk, uit de Kroonmolenwijk, uit de Priesteragiewijk. Overal kregen mensen een boete, omdat ze zogezegd geen parkeerschijf hadden gezet of dat die verlopen zou geweest zijn. Maar op de foto's die ik gezien heb, kan er geen enkele mens in staat zijn om ja, te oordelen of die parkeerschijf er lag. Laat staan of die verlopen was of niet. En het pijnlijkste voorbeeld dat ik gezien heb, was van mensen van de thuiszorg, die zwart op wit kunnen aantonen, dat ze geen 2 uur bij een patiënt zijn binnen geweest, maar die toch in die tussentijd een boete hebben gehad van die scanwagen. Dat is toch echt wel betreurenswaardig, dat we ook die mensen van de zorg nu met zulke situaties opzadelen. Iets waar ik wel een melding van gehad heb, die ik niet heb kunnen verifiëren, maar ik ga het gewoon eventjes meegeven.

Ik had ook melding gehad van mensen, die een boete gekregen hebben voor een auto die geparkeerd stond voor hun eigen garage. Die heb ik zelf nog niet kunnen nagaan, maar het is wel gemeld. Ik heb boetes gekregen, euh voorbeelden gekregen van personen, die stonden op een privéparking en toch een boete hebben gekregen van de scanwagen, ondanks dat ze geen bevoegdheid hadden. Het ging in dit geval over de parking van de schouwburg, waar personeel zich op kon parkeren. Ik heb boetes gezien van de scanwagen voor mensen, personen met een handicap, die op een parkeerplaats stonden voor personen met een handicap, ondanks dat de scanwagen daar niet voor bevoegd is en dat je op de foto's kan zien, dat het bord er staat, dat de zone is aangeduid en dat er zelfs heel duidelijk de kaart zichtbaar – deze keer wel zichtbaar – op de foto staat. En toch krijgen die mensen een boete. Dat is zelfs gewoon illegaal. En het ergste is, als die mensen dan die boete gingen betwisten, dan kregen zij de vraag “kan je mij een bewijs geven, dat je wel degelijk een parkeerkaart hebt voor een persoon met een handicap”. Terwijl dat die dienst niet eens bevoegd is voor daar boetes voor op te geven, want dat is enkel aan de politie en de parkeerwachters. Ik heb ook boetes gezien van mensen – en ik heb ze vandaag nog 2 boetes doorgekregen daaromtrent – een persoon die een toelating bewonersparkeren had gehad voor de Kroonmolenwijk, aangezien dat haar parkeergarage van haar werk momenteel ontoegankelijk is. Die heeft een bewijs van de stad, dat ze mag parkeren. Die zet zich op het H. Heymanplein. Wat doet de scanwagen? Boete geven. Amper van 7 dagen geleden. 17 maart zijn zulke situaties nog voorgekomen. Een andere situatie, die we zelfs besproken hebben in januari tijdens de gemeenteraad, boetes voor mensen waar je op de foto ziet, dat ze achter hun stuur zitten. Dus dat het gewoon over een tijdelijke situatie gaat. Toch krijgen ze een boete. Er was zelfs een foto, waar de mens in de lens van de scanwagen keek. Dus ge ziet op de foto's die mens die auto opmerken en kijken. Foto, mooi aangezicht recht op de foto en toch een boete. Nochtans – en ik ga u dan eventjes citeren, schepen, uit het zittingsverslag van in januari – “Echter zijn er grondige maatregelen afgesproken in de onderhandeling om de foutenmarge te beperken, waardoor deze finaal toch aanvaardbaar worden en deze van de klassieke, manuele parkeerhandhaving zeer sterk benadert. Hoe gaan we dat doen? Alle inbreuken, die door de scanwagen worden vastgesteld, bijkomend in de backoffice nog eens aan een visuele controle wordt onderworpen. Dus het is niet alleen een systeem en een computer die gaat bepalen of iemand in de fout is of niet, er gaat ook nog achteraf iemand kijken naar de foto's om de fouten eruit te halen”. Specifieker. Ge voorspelde het toen al zelf. “En enkele correcties, die men er uithaalt, zit er iemand achter het stuur van de wagen of niet. Als er iemand achter het stuur zit van de wagen, dan wordt die niet weerhouden als een overtreding”. Wel, toch zijn er boetes gestuurd naar mensen waar je duidelijk ziet, dat de persoon achter de auto zit. Ik heb 3 verschillende gevallen in verschillende straten. De recentste is van 10 maart. Dus ook geen kinderziekte van de eerste 2 weken na de scanwagen, maar gewoon vandaag de dag gebeurt het nog steeds.

En eigenlijk hoeft dat niet te verbazen, want wat ze bij OPC doen, is zeker niet die foto's controleren hé. Of ge de foto, ge ziet mensen achter het stuur zitten, ge ziet mensen op een plaats voor gehandicapten staan, ge ziet dat ge op geen enkele manier kunt vaststellen of er een parkeerschijf ligt of niet en toch beslist die mens, die dat controleert zagezegd, dat de boete terecht was. Ik betwijfel of ze dat wel controleren. En als ze het misschien controleren, misschien zetten ze blinden in, ik weet het niet, maar ik denk niet dat er echt iemand oprecht controle doet of de boetes terecht zijn of niet. En dat hoeft eigenlijk ook niet te verbazen. Want hoe meer boetes dat dat bedrijf kan uitschrijven, hoe meer winst dat ze maken. En dat is hun doelstelling. De enigste doelstelling van een privébedrijf. In de media heb je gereageerd, dat die boetes zouden kwijtgescholden worden als ze aangevochten worden. Je hebt zelfs een oproep gedaan op TV Oost van vecht uw boete zeker aan als je denkt dat ze onterecht is. En ik kan ook bevestigen, dat verschillende mensen die hun boete hebben aangeklaagd, dat die ook worden kwijtgescholden. Maar dat is natuurlijk niet het probleem. Het zou er immers nog aan moeten ontbreken. Het echte probleem is, is dat er slechts een minderheid van de mensen hun boete gaat betwisten. En er zijn verschillende redenen voor. Met mensen die ik al gesproken heb, die bij mij terechtkomen van "ah, ik heb die boete gehad, onterecht, dat is toch niet te begrijpen", als ik dan adviseer "betwist die", wat zeggen die dan? "Ah, maar daar heb ik nu echt geen tijd voor". "Dat gaat toch niet werken". "Ik geloof er niet in, dat ze mij gaan geloven". "Het systeem werkt niet" en ze zijn gewoon kwaad op alles en iedereen. En bovendien hebben jullie het ook nog eens moeilijker gemaakt. Want in de zitting van december hebben we het retributiereglement aangepast en waar er voorheen een termijn was van 30 dagen om uw boete te betwisten, hebben jullie dat verlaagd naar 8 dagen, met steun trouwens van Vooruit en CD&V. En hoe heeft OPC, dat privébedrijf, dat geïnterpreteerd? Dat is niet 8 dagen nadat ge uw boete in uw brievenbus krijgt. Nee, dat is 8 dagen na de facturatedatum. In de gevallen dat ik allemaal gezien heb, betekent dat dat de mensen nog slechts 3 of 4 dagen hebben om hun boete te betwisten. Als zij toevallig enkele dagen hun brievenbus niet nakijken, is het al te laat. En als ze dan niet betaald hebben, dan krijgen ze nog eens aanmaningen met extra kosten. En ik heb ook nog iets gezien, wat volgens mij een juridisch probleem is. Op een aantal foto's, die ik gezien heb, heb ik toevallige voorbijgangers herkenbaar in beeld gezien. Er wordt dus naar derden een foto gestuurd van een herkenbaar persoon, met de datum en de locatie van waar dat die persoon zich bevond. Volgens mij mag dat niet. Dat is gewoon een schending van de privacywetgeving. En wij met PVDA hebben daar alleszins al melding van gemaakt bij de Gegevensbeschermingsautoriteit, want volgens ons is dat echt wel een groot probleem. Om al die problemen heb ik een vraag. Ik denk dat met de voorbeelden, die ik gegeven heb, dat het wel duidelijk is, dat er structurele problemen zijn. Zoals in de interpellatie ingediend, willen we dus vragen dat de boetes kwijtgescholden worden, zodat iedereen die onterechte boetes gehad heeft, geen boete moet betalen en niet enkel diegenen die uiteindelijk ze betwist hebben.

En we vragen ook om het systeem tijdelijk stop te zetten, want als het niet om kinderziektes gaat, maar om zeer voorspelbare zaken, dan moet je uw systeem gewoon eerst verder uittesten voordat je het uitrolt. En we denken, het staat nu niet op punt. Het staat niet op punt. En diegenen die daar het slachtoffer van worden, dat zijn de inwoners van onze stad, dat zijn de klanten van de horeca en de lokale winkels, die nu nog extra afgeschrikt worden voor naar onze stad te komen, waarvoor dat we jullie gewaarschuwd hadden. En dat is denken we niet dat dit is, wat onze stad of onze middenstand zich nu kan permitteren.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wauman. Ik geef het woord aan de volgende interpellant en dat is Kris Van der Coelden.

VAN DER COELDEN: Het zal iets korter zijn. Maar de strekking is wel voor een deel hetzelfde. Wij hebben ook een pak meldingen gekregen van zaken, die fout gelopen zijn de eerste 6 weken dat de scanwagen rondgereden heeft. En mijnheer Wauman heeft die ook al ten berde gebracht. Mensen die een ticket betaald hebben, maar die toch een boete krijgen. Overtredingen op schijfparkeren, terwijl dat ik hier in de gemeenteraad van december zeker weggegaan was met het idee, dat het schijfparkeren geen zaak was voor de scanwagen, maar dat dat door stadspersoneel ging gecontroleerd worden. Wat ook logisch is. Mensen die zichtbaar zijn op de foto achter het stuur van hun auto, maar die toch een boete krijgen. Dus dat soort zaken is ons ook gemeld. Dat sluit allemaal een beetje aan bij – denk ik toch – bij hetgeen dat ook gezegd is in de gemeenteraad, waar we dit goedgekeurd hebben, dit systeem en deze overeenkomst, nl. het wegvallen van de menselijke factor ja, is toch, zorgt toch voor problemen en maakt dat er overtredingen uitgeschreven worden, die in feite – als dat zou gebeurd zijn door mensen – die nooit uitgeschreven zouden worden. Ik heb er een aantal vragen over gesteld, die volgens mij evident zijn, nl. hoeveel klachten zijn er intussen binnengekomen, hoe verhoudt zich dat tot het aantal overtredingen dat opgetekend zijn door de scanwagen en hoeveel van die klachten werden gegrond bevonden na onderzoek?

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Van der Coelden. Ik geef het woord aan schepen Hanssens.

HANSSENS: Ja, dank u wel, voorzitter. Los van de anekdotiek wil ik – allé, zonder in te gaan op de specifieke zaken, die hier zijn aangehaald – wil ik toch een aantal zaken vermelden. Eén, wat er nu gebeurt, is niet geheel onverwachts. Ik heb dat trouwens zelf ook voorspeld, zoals mijnheer Wauman ook gezegd heeft. Bij de opstart van een transitie zoals deze of sowieso elke transitie is het te verwachten dat er zaken zijn, die niet onmiddellijk juist zitten. Zeker als er technologie mee gemoeid is. Daarnaast is het niet onverwachts, dat als er systematisch wordt gecontroleerd, er bepaalde zaken bovenkomen, die in een vorig manueel systeem onder de radar blijven. En zo hebben we ook een aantal zaken ontdekt. En de burgemeester bv. kan daarover meespreken. Dat moet ge hem zelf maar vragen waarom dat dat zo is. En hoe kwam dat? Ik herhaal mezelf weer. Omdat we niet toekwamen aan een minimum niveau van controle dat gewenst is.

Elke zone twee keer controleren per dag, één keer 's morgens en één keer in de namiddag. Dat neemt dus niet weg, dat ik dat tof zou vinden, dat die dingen gebeuren. En dat neemt al zeker niet weg, dat er een aantal zaken zijn, die moeten bijgestuurd worden. En van in het begin hebben we er nogal vrij opgezeten. Mobiliteitsambtenaar parkeren heeft er nogal vrij kort opgezeten van zodra dat de eerste resultaten bekend waren, om dat op te volgen. Nu moet ik zeggen, het is heel moeilijk om een volledige evaluatie te kunnen geven op dit moment, omdat er naar mijn weten nog maar 2 badges (?) met retributies zijn uitgestuurd, nl. een badge (?) na de eerste 9 dagen, een tweede badge (?) die uitgestuurd is rond denk ik 9 maart en dan toegekomen is bij de meeste mensen rond 13 maart. Dus nog niet alle gegevens daarvan zijn bekend. Maar eventjes een aantal erva..., ik deel dat op in drie stukken. Een aantal ervaren problemen zijn er geweest en zijn ondertussen ook opgelost. Het vaststellen van het voorleggen van de schijf moet – en ik herhaal dat hier – moet in het voordeel van de burger zijn als er ook maar enige gereede twijfel is, dat er geen schijf voorligt. Het zijn dus twee controles die gebeuren op de blauwe zone. Er is de eerste controle. Dat is om te kijken één, staat er een voertuig dat geen vergunning heeft en twee, ligt er een schijf voor in die wagen. En dat wordt beoordeeld op basis van de foto's. Is er twijfel? Nogmaals, nogmaals herhaald, dan moet dat in het voordeel van de burger zijn. Dat dat in sommige gevallen niet gebeurd is, is kwalijk, maar is niet de bedoeling. Expliciet niet de bedoeling. De tweede controle die gebeurt, is eigenlijk om te kijken of het voertuig er langer staat dan 2 uur - toegelaten parkeertijd in blauwe zone – en dat wordt gedaan aan de hand van de schijf. Private parkings of andere parkeerregimes dan het gewoon geldende parkeerregime in de omgeving wordt via geolocatie op basis van de bezwaren aangepast. En daar zijn inderdaad op bepaalde plekken parkeerruimtes in acht genomen, gewoon omdat de geolocatie die parking niet meegenomen heeft of wel meegenomen heeft. En sorry, als ik die gevallen zie, bv. het geval aan de stadsschouwburg, dan denk ik van ja, het is gemakkelijk om zoiets te missen. Het staat trouwens ook niet in ons reglement zo gespecificeerd. Dus passen we aan als we dat bezwaar hebben ingediend. Heel vervelend voor de persoon die ermee geconfronteerd wordt, ik geef dat toe. Maar wordt aangepast. Ook de afbakening van bewonerszones is soms een kwestie van mee te zijn. Huisnummers hebben we ontdekt en ons reglement helpt ons daar niet altijd bij. Nr. 40 aan de ene kant, maar nr. 39 kan verder liggen dan nr. 40. Hebben we ook met een aantal zones meegemaakt. Ge zet uw geolocatie op nr. 40, maar ja, eigenlijk had het op nr. 39 moeten zitten. Ook een issue dat aangepast is. Andere zaken zijn geen gevolg van de scanwagens, maar wel van het vaststellen van al een bestaand probleem, dat door het gebruik van de scanwagen nu duidelijk wordt. Het doordraaien van de schijf. We hebben meldingen gehad van thuisverzorgenden – dus het gaat niet over thuisverplegers, maar thuisverzorgenden, mensen die 3 à 4 uur bij mensen binnenkomen – die nu geconfronteerd worden met het feit van ja, ik draaide mijn schijf door, ja, dat gaat nu niet meer natuurlijk, met die automatische vaststelling. Ik kom op dit specifieke geval nog terug.

Niet-geldende bewonerskaarten. Doordat een verhuis niet is doorgegeven. Allé, de burgemeester heeft dat voorgehad. Ik zeg het maar, om niet te zorgen ...

BURGEMEESTER: Dat is geheime zitting, maar ja.

HANSSENS: En het doordraaien van de schijf en het doordraaien van de schijf zelf. Dat gebeurde ook vroeger. Dat lukt niet meer. En dan een aantal afspraken - absoluut akkoord – die scherp moeten gesteld worden. De betaaltermijn is 8 dagen na ontvangst van de retributie en niet na verzenddatum. Dat staat verkeerdelijk in die brieven. Het reglement is daarover zeer duidelijk. Maar wat niet klopt, is dat de bezwaartermijn hetzelfde zou zijn als de betaaltermijn. De bezwaartermijn is langer dan de betaaltermijn. De bezwaartermijn is vandaag zelfs 60 dagen. Dus mensen hebben 60 dagen om een bezwaar in te dienen. En de eerste aanmaning, die mensen gaan krijgen, aangetekend – en dat kan leiden tot een extra administratieve sanctie – is pas na het einde van die bezwaartermijn. Maar dat moet ook duidelijk gemaakt worden en hebben wij gezegd van, kijk dat moet duidelijk in uw brieven opgenomen worden. En wij overwegen trouwens, om het reglement aan te passen om terug te gaan naar die 30 dagen. En dan is dat gemakkelijk leesbaar. Maar dat gaan we nog verder uitoefenen. Twee, het blurren van gezichten van voorbijgangers was een advies en een voorwaarde van het DPO en is klaarblijkelijk, ja, niet ingevoerd om één of andere reden. Dat gebeurt sinds deze week dus wel. Het blurren van gezichten op foto's. Dat is ook een afspraak, die we op voorhand hebben gemaakt, maar die niet is uitgevoerd in de praktijk. En ter informatie kunnen we ook nog meegeven, dat op datum van 21 maart 1.073 houders van een speciale parkeerkaart één nummerplaat hebben laten registreren dus voor personen met een handicap en 554 houders lieten twee nummerplaten registreren. Dat betekent dat we in totaal meer dan 2.100 nummerplaten geregistreerd hebben van personen die een kaart hebben voor personen met een handicap. En die dus eigenlijk met die nummerplaten gratis kunnen parkeren in onze stad. Dus meer dan 2.000 voertuigen zijn ondertussen geregistreerd. Ik kan er ook nog wel bijzeggen, dat alhoewel er heel veel mensen zijn die maar één nummerplaat hebben geregistreerd, dat we blijven zoeken naar oplossingen om die mensen meerdere mogelijkheden te geven. Maar eigenlijk weten we, dat het initiatief van de VVSG om te werken met een centraal register voor parkeervergunningen, dat dat eigenlijk de juiste oplossing is. Waarom? Omdat dat centraal register in alle steden en gemeenten zou kunnen gebruikt worden, zodat een persoon met een kaart voor personen met een handicap niet in elke stad zich moet laten registreren. Dat is een oplossing, die door veel middenveldorganisaties ook gesteund wordt en die nu voorligt bij de ministers Gilkinet en Lalieux op federaal vlak. Dat het aantal bezwaren in deze startperiode dan ook hoog ligt, moet niet verbazen. We lossen samen met de maatschap parkeren deze problemen op. En dat is echt wel mijn focus vandaag om ervoor te zorgen, dat die problemen gewoon opgelost geraken, zodat we die dingen niet krijgen.

En dat inderdaad de controle, de visuele controle die moet gebeuren op het einde van de dag op een serieuze manier gebeurt en dat dingen zoals mensen die achter het stuur zitten, dat dat niet meer passeert hé. Allé sorry, maar daar is geen excuus voor. En OPC heeft daar trouwens ook geen excuses voor gezocht of ingeroepen. Dus zij zijn volledig mee, dat dat echt niet aanvaardbaar is. Dus de conclusie op dit moment is voor mij geen reden om de scanwagen zelf te viseren, omdat één, er een aantal zaken kunnen bijgestuurd worden en dat die fouten één voor één eruit kunnen gefilterd worden. Twee, dat vooral veel van de fouten ook – en vooral de irritante fouten – vooral gelieerd zijn aan die visuele controle, dat op zich niets met die scanwagen te maken heeft, maar wel met de persoon die het nakijkt. En ten slotte toch nog een interessante statistiek, waarmee dat ik dan op Kris zijn vraag probeer te antwoorden. We moeten heel voorzichtig zijn met de cijfers, die we vandaag hebben, omdat we niet alle bezwaren al zullen binnengekregen hebben op de badges (?) die zijn uitgestuurd. Maar tot nu toe zijn er een goeie 10.000 retributies uitgeschreven. Dat komt ongeveer neer op een 248 per dag. En tot nu toe, tot 21 maart zijn er 769 bezwaren ingediend. Grosso modo is dat dus eigenlijk 7,7 % bezwaren die ingediend zijn op die uitgeschreven retributies 21.000, dus 7,7 % laat ons zeggen. Van die bezwaren zijn er tot nu toe wel tot 21 maart – ondertussen zullen het er wel meer zijn, maar bon – zijn er 173 behandeld. En van die 173 zijn – en dat zal u ook niet verbazen – de meeste ook ingewilligd. Van die 173 zijn er 39 die niet aanvaard zijn. Dus er zijn ook mensen, die bezwaar indienen, maar niet terecht of die ja, die proberen om het toch te annuleren. Dat betekent dat er nog een 600 bezwaren op 21 maart in behandeling waren. Dat verbaast niet, want die badge (?) was eigenlijk nog maar uitgestuurd de 9^e en toegekomen de 13^e. Tegen dat de mensen dan hun bezwaar hebben ingestuurd en dat behandeld wordt, dus dat verbaast mij niet. Wat ook interessant is, is eigenlijk om de vergelijking te maken met de situatie ervoor. En, collega's, dat is toch wel interessant om te weten, dat in de situatie ervoor, waar we manuele controles deden met onze parkeerwachters, dat maar liefst 8,5 % van de retributies niet een bezwaar, maar het toegekend bezwaar zijn. Dus zelfs met de mensen op het terrein is er geen 8,5 % bezwaren, maar 8,5 % bezwaren waar ook op ingegaan is en waar de retributie is geannuleerd. Dus te zeggen vandaag op basis van de cijfers, die we vandaag weten, dat dit een situatie is die zoveel slechter is dan daarvoor, dat kun je niet concluderen uit deze cijfers. Dat er dingen zijn, die niet aanvaardbaar zijn, akkoord. Aanpakken die handel, oplossen en continu blijven evalueren en ervoor zorgen dat dat allemaal wat uit de weg geruimd wordt, wat niet hoort. En daarom zou ik er - zeker vanuit mijn kant – erover waken – en ik kan dat wel eens in een commissie brengen en ik denk dat de commissie van mei daar uiterst geschikt voor is, omdat dan de bezwaren van maart zullen behandeld zijn en dat we toch een goed beeld zullen hebben over wat er nu eigenlijk het resultaat is van gans die oefening – om dan in die commissie van mei daar een evaluatie te brengen in de commissie. En dan kunnen we het daar nog eens over hebben. Voilà.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Ik kijk in de richting van de interpellanten. Ja, Kris Van der Coelden?

VAN DER COELDEN: Het is een vraag aan schepen Hanssens. Allé, hetgeen dat ge daar op het einde zegt natuurlijk, nl. dat de foutenmarge – laat het mij zo noemen – bij manuele controles groter zou zijn dan met de scanwagen ...

HANSSENS: Ik heb dat niet gezegd hé. Ik heb gewoon gezegd, het is 8,5 %.

VAN DER COELDEN: Ah ja en nu zit ge aan nog geen 8 % met de scanwagen, voorlopig.

HANSSENS: Ja, maar dat kan nog komen, dat kan nog komen.

VAN DER COELDEN: Allé ja, in ieder geval mocht dat al het geval zijn, dan begrijp ik dat niet. Om het kort te zeggen. Allé, ik begrijp dat gewoon niet, mocht dat zo zijn.

VOORZITTER: Dank u wel. Goed. Dan gaan we verder met ... Ah ja, de 12e interpellatie werd omgezet naar een schriftelijke vraag. Dus dan gaan we nu verder met de besloten zitting. Dus even wachten tot de journalisten ...

---ooOoo---